

I QORA

EESTI MOSLEMITE KUUKIRI NR 7.

VEEBRUAR 2010 /

SAFAR/RABI AL-AWWAL 1431

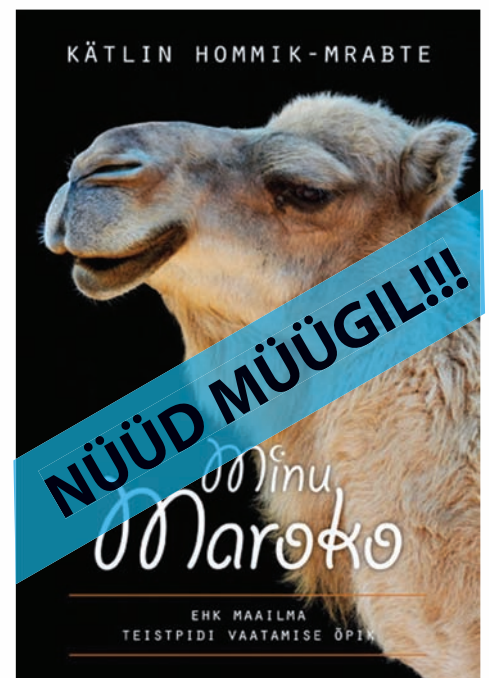
Naised Koraanis

**Sport - kas ainult
meeste pärusmaa?**

Usklike emad

**ОТНОШЕНИЕ К
ЖЕНЩИНАМ**

**ISLAMI NÄGEMUS
NAISEST**

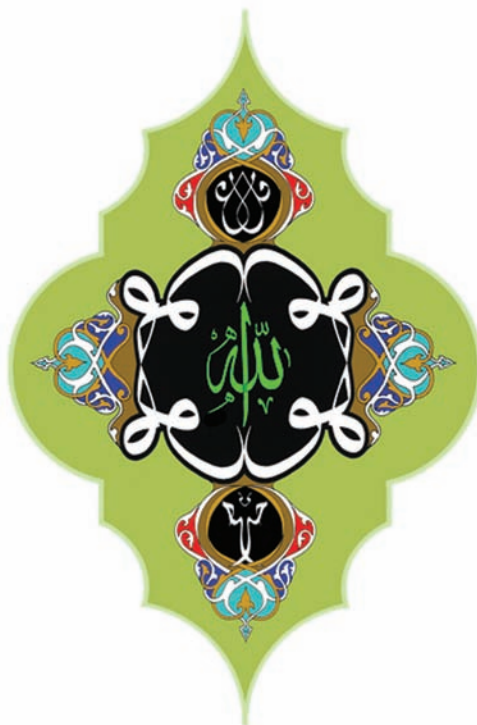

Assalamu alikum warahmatullahi wabarakatuh!

Käesoleva kuukirja peateemaks on naised ja kõiksugused neid puudutavad küsimused. Neile on pühendatud nii kõik ajakirja alguses olevad artiklid kui ka hadithinurk ja fatwad. Meie peateemaga langeb seekord kokku ka järjejutt raamatust "Mosleminaise käsiraamat". Jätkame loomulikult oma rubriikidega, seega jõuavad ka seekord teieni nii Bahraini vaatamisväärsused, Maroko hõrgutised, kui ka "Minu Maroko" järgmine peatükk, kus jõuamegi Kuveidist juba Marokosse. Araabia keeles saate viimaks, kui püüate, selgeks kõik tähed ja peagi võime juba lugemise juurde asuda. Meeldivat lugemist!

Fi amani llah!

Kuukirja koostajad.

SISUKORD

1. Islami nägemus naisest (Aisha)	4
2. Naised Koraanis (Aisha)	8
3. Usklike emad (Amina lirimaalt)	11
4. Naiste veritsemisest (Iman)	14
5. Sport - kas ainult meeste pärusmaa? (Khadija)	15
6. Moslemipäevikud (Asma)	16
7. Bahrain - pärlid, palmid ja moslemid (Amina Bahrainist)	17
8. Minu Maroko - "Ema" ja "Marokoga silmitsi" (Kätlin Hommik-Mrabte)	21
9. Mosleminaise käsiraamat (Khadija)	27
10. Pudrupotike keeda! Pilk Maroko kööki (Sarah lirimaalt)	32
11. Koraaninurk: suurad 98-100	34
12. Hadithinurk: menstruatsioon	38
13. Fatwad: huvitavaid küsimusi naistest	40
14. Õpime araabia keelt! (Aisha)	42
15. Lastele (Sarah Egiptusest)	47
16. Uut koduka!	53
17. Отношение к женщинам	54

ISLAMI NÄGEMUS NAISEST

Koostanud: Aisha
.....

Koraanis ja hadithides kujutatakse naist positiivselt. Koraan on ainus maailma pühakiri, milles viidatakse pidevalt naistele meeste kõrval ja mõlemaid kirjeldatakse kui sõpru ja partnereid usus. Järgnevad värsid Koraanist on lihtsalt mõned tähelepanuväärsed näited:

«Usklikud, mehed ja naised, on üksteisele kaitsjad, abistajad ning sõbrad; nad levitavad tõde ja keelustavad vale, palvetavad, maksavad vaestele ettenähtud almust ja nad kuuletuvad Jumalale ja Tema sõnumitoojale. Neile on Jumal armuline. Tõesti, Jumal on Kõikvõimas, Tark. Jumal on uskujatele, meestele ja naistele, lubanud aiad, mille all voolavad jõed, et seal elada, ning Eedeni aedades ilusad mõisad.

Aga suurim õndsus on Jumala heameel: see on ülilm õnn.»
(9:71–72)

«Tõesti, meestele ning naistele, kes Jumalale alistuvad, ja meestele ning naistele, kes usuvad, ja meestele ning naistele, kes kuuletuvad, ja meestele ning naistele, kes räägivad tõtt, ja meestele ning naistele, kes on kannatlikud, ja meestele ning naistele, kes on alandlikud, ja meestele ning naistele, kes annavad almust, ja meestele ning naistele, kes paastuvad, ja meestele ning naistele, kes hoiavad oma vooruslikkust, ja meestele ning naistele, kes peavad Jumalat tihti meeles, on Jumalal varuks andestus ja määratu suur tasu.» (33:35)

Islamis on selge, et naise ja mehe vastandamine ei ole vajalik. Pigem on mõlema rollid hädavajalikud ja teineteist täiendavad. Koraan ütleb:

«Oo inimkond! Olge teadlikud oma kohustusest oma Isanda ees, kes lõi teid ühest hingest ja kellest Ta lõi talle kaasa ja neist kahest hajutas laiali (üle kogu maa) palju mehi ja naisi. Kartke Jumalat, kelle (nimel) te nõuate omale õigusi üksteise üle ja (pidage meeles oma kohustust nende ees), kelle üsad teid kandsid. Tõesti, Jumal vaatab igavesti teie üle.» (4:1)

«Ärge igatsege taga teeneid, millega Jumal on teinud mõned teist ülemaks teistest. Meestele on tasu selle järgi, mis nad on ära teeninud, ja naistele on tasu selle järgi, mis nad on ära teeninud. Ja paluge Jumalalt, et Ta annaks teile oma küllusest. Tõesti, Jumal teab kõike.» (4:32) Prohvet Muhammed (saws) rikastas ilmutusi, mille ta sai, edasiste õpetuste ja suurepärase isikliku eeskujuga, mistõttu oli ta vägagi armastatud nii oma pere kui järgijate poolt. Ta keelas vägivalda naiste suhtes ja oli igasuguse võimu ja jõu kuritarvitamise vastu. Ta hoiatas, et nii mehed kui naised on Jumala ees vastutavad nende hoole või võimu all olevate eest, ja ütles:

“Ärgu ükski moslemimees hoidku südames halba tunnet mosleminaise vastu. Kui talle ei meeldi üks naise iseloomuomadus, leiab ta temas teise, mis on meeldiv.”

„Parimad usklike seas on need, kes on parimad oma naiste ja perekonna vastu.”

MUHAMMED (SAWS) JA NAISTE ÕIGUSED

Prohvet Muhammed (saws) oli äärmiselt edukas sotsiaalne reformaator, nagu ka vaimne ja poliitiline juht, kes võitles nõrkade ja rõhutute õiguste eest. Naiste kohta käivatel Koraani värssidel oli naiste staatust ja õigusi tunduvalt parandav efekt ajal, mil need ilmutati. Mosleminaistele anti õigus omada, pärida ja müüa oma kinnisvara nii, nagu neile sobis, tagasi lükata pealesunnitud abielusid, jätta alles oma perekonnanimed ja identiteet ka pärast abielu, algatada lahutust ja saada haridust – seda kõike juba 7. sajandil. Kontrastiks masendavale olukorrale, mis mõjutas naisi tolleaegses maailmas, paistsid mosleminaised silma õppimise ja saavutuste poolest. Prohvet (saws) kuulutas:

„Teadmiste omandamine on kohustus igale moslemile, naisele ja mehele,”

ja tema oma naine Aiša andis hiljem tuhandeid tema ütlushiisematele põlvedele edasi. Aiša oli tuntud oma meditsiiniliste, poeetiliste ja islami seadusalaste teadmiste, nagu ka oma isikuomaduste, iseloomu ning intelligentsi poolest. Paljud mosleminaised olid keskajal auväärsetel õpetlaste ning usujuhtide kohtadel. Mosleminaiste peamiseks takistusteks neile tagatud õiguste saamisel siis ja praegu on olnud püsivad mitteislamilikud kultuuritraditsioonid (tavaliselt ulatudes aega, mil inimesed ei olnud veel antud paikkonnas islamit omaks võtnud), ebaadekvaatne religioosne haridus ja inimloomuse halvem külg.

NAISE VAIMNE STAATUS

Nagu Koraani värssidest näha, peetakse naisi meestega vaimselt võrdseteks ja neil on samad religioossed kohustused. See on seda olulisem, et moslemi peamiseks eesmärgiks on teenida Jumalat ja et meie maailma peetakse

ei millekski enamaks kui testimise kohaks, mis valmistab meid ette igaveseks eluks pärast surma. Koraan tõmbab pidevalt meie tähelepanu faktile, et aeg, mille vedame siin ilmas, on lühike ja ettearvamatu, tegelikult loeb meie iseloom, see, kuidas teisi kohtleme ja mida teeme õnnistustega, mille Jumal on meile saanud. Selles kontekstis on kodu ja perekond ülimalt tähtsusega, kuna stabiilsed perekonnad on hädavajalikud stabiilsete laste kasvatamiseks, kes annavad oma usu ja väärtushinnangud edasi järgmisele põlvkonnale. Nagu ütleb üks teada-tuntud araabia vanasõna: „*Ema on kool.*”

NAISE SOTSIAALNE ROLL

Islam toetab traditsioonilist tööjaotust, kus naised võtavad peamise vastutuse kodu eest, samal ajal kui mehed on vastutavad nende majandusliku toetamise eest, kuid seda olulise erinevusega: emadust ja kodundust ei peeta vähem tähtsaks või tasuvaks kui karjääri. Tõepoolest, emadus on üks kõige tähtsamaid ameteid ja kompetentseid emasid, kes suudavad edukalt majandada sooja ja mõnusat kodu ning kasvatada õnnelikke, enesekindlaid ja distsiplineeritud lapsi, on üha raskem leida. Mosleminaistele ja moslemitest emadele on tagatud austus, mis kuulub kõikidele naistele rabelemise ja ohverduste eest, mis nad oma pere heaks toovad. Enamgi veel, moslemid peavad ebaõiglaseks koormata naist nii emaduse füüsiliste ja emotsionaalsete nõuetega kui ka töökoha professionaalsete nõuetega, mille tulemuseks on paljude naiste kurnatus ja perekonnaelu hävinemine majandusliku heaolu nimel. Moslemid tunnevad tihti kaasa lääne naistele, kes kannatavad seksuaalse ekspluateerimise ja ärakasutamise all nii kodus kui ka töökohal, samas oma traditsioonilistes rollides tunnustamata jäädes. Läänenaisted, kes tahavad olla austatud ja tunnustatud, peavad tihti riietuma ja käituma nagu mehed seda tahavad ning praktikas oodatakse neilt tihti karjääri eelistamist lastele, jättes pereelu hooletusse. Islamis on naiselikkus hinnatud ja mosleminaised võivad saada kõrghariduse, töötada väljaspool kodu või töötada heategevuslikul eesmärgil ühiskonna heaks nii kaua, kui nende peamised ülesanded on täidetud. Raha, mille mosleminaiste teenib, on täielikult tema oma, et kulutada seda nii, nagu ta just ise soovib. Mehed on ainuisikuliselt vastutavad pere ülalpidamise eest.

ABIELU ISLAMIS

Kuigi moslemitest lapsevanemad mängivad traditsiooniliselt suurt rolli tutvuste korraldamisel ja oma lastele elupartneri valimise aitamisel, peavad nii mees kui naine vabatahtlikult abieluga nõustuma. Prohvet (saws) andis naistele, kes olid sunnitud abiellu nende endi tahte vastaselt, õiguse oma abielu tühistada. Islamis on abikaasade omavaheline suhe vastastikusel sõltuvuses, põhinedes armastusel ja rahul. Koraan ütleb: « Ja üheks Tema märkidest on, et Ta lõi teile teist endist kaasas, et võiksite neist lohutust leida ja Ta lõi teie vahele südamlikkuse ja halastuse. Kindlasti on selles märgid inimeste jaoks, kes mõtisklevad. » (30:21) Abielu ei ole seetõttu mitte üksnes füüsiline ja emotsionaalne vajadus, vaid märk Jumalalt. See on vastastikuste õiguste ja kohustustega suhe, mis põhineb jumalikul juhtimisel. Jumal lõi mehe ja naise teineteist täiustava iseloomuga ja tõi Koraanis välja seadustesüsteemi sugudevahelise harmoonilise toimimise toetamiseks.

«...Nemad (teie naised) on teile rüüks ja teie olete neile rüüks ... » (2:187)

Riietus pakub füüsilist kaitset ja katab nii keha ilu kui ka iluvead. Sellisena näeb islam ka abikaasade rolli. Kumbki kaitseb teist, peidab teise vead ning täiendab abikaasa omadusi. Abieluga kaasneva armastuse ja turvalisuse edendamiseks on mosleminaistel erinevaid õigusi. Esimene naise õigus on saada mahr, kink abikaasalt, mis on osa abielulepingust ja abielu õiguslikkuse eelduseks. Mõlemad vanemad peaksid püüdlema stabiilse, armastava kodu ja partnerluse loomise poole. Perekonna suurem asjade üle otsustamine peaks toimuma arutledes ja vesteldes. Pere ülalpidajana eeldab mees, et võtab juhtimise enda kätte, kuna tema on oma pere eest hoolitsemisel Jumala ees vastutav. Kui ühisele kokkuleppele ei jõuta, peaks naine meest toetama, kui mees just ei palu tal teha midagi sellist, mis läheb religioossete seadustega vastuollu. See toimib hästi senikaua, kuni kumbki pool käitub täiskasvanulikult ja kohtleb teineteist austuse ja lahkusega ning taktitundeliselt.

KÄITUMISREGLID NAISTELE JA MEESTELE

Selleks, et kindlustada pere ja ühiskonna moraalne väärikus, oodatakse moslemimeestelt ja -naistelt teatud käitumismallide järgimist, mis mõnedele inimestele võivad tunduda ahistavatena. Mõlema soo esindajatelt oodatakse tagasihoidlikult riietumist avaratesse läbipaistmatutesse riietesse ja situatsioonide vältimist, kus nad oleksid üksi vastassoosindajaga või mis tooks kaasa kiusatuse või arusaamatused. Lisaks sellele katavad mosleminaised oma juukseid, kuna naised peetakse tavaliselt kütkestavamaks sugupooleks ning üks naise suureks iluks on tema juuksed. Neid piiranguid ei järgita kodus lähedaste perekonnaliikmete ringis, vaid nende eesmärgiks on kaitsta naise au avalikkuse ees ja tõmmata tähelepanu pigem tema iseloomule ning teadmistele kui välimusele. Islamis peetakse seksuaalset tungi loomulikuks ja soovituks, kuid see on piiratud abielusidemetega. Seetõttu kurvas- tab moslemeid naiste ja üldse inimkeha vulgaarne kasutamine turunduslikel eesmärkidel, nagu näiteks pornograafias, mille tulemuseks on seksuaalsuse odavnemine ja perekonna ning vaimse elu õõnestamine.

MÕNI SÕNA POLÜGAAMIAST

Paljud inimesed on teadlikud sellest, et moslemimeestel on lubatud abielluda rohkem kui ühe naisega. Kuid üldiselt ei teata, et sellistele meestele on kehtestatud väga ranged naiste ajaliselt ja rahaliselt võrdse kohtlemise tingimused. Koraan ütleb:

“Ja kui te kardate, et ei suuda orbudega õiglaselt käituda, siis abielluge oma valitud naistega - kahe, kolme või neljaga; kuid kui kardate, et ei suuda (nendega) õiglaselt käituda, siis vaid ühega ...” (4:3)

Tegelikkuses on monogaamia norm ja polügaamia erand, kuna enamus mehi leiab, et ei suuda ühel või teisel põhjusel endale rohkem kui ühte naist lubada. See ei ole kunagi olnud moslemite hulgas väga levinud, välja arvatud piirkondades, kus mehed juba varem lausa mitmekümneid naisi omasid, ja see on harva edukas, kui just esimene naine sellega ei nõustu. Polügaamiat ei ole seega võimalik kellelegi peale suruda.

Islam ei rajanud polügaamiat. Tegelikuses ilmneb mingit liiki polügaamiat igas ühiskonnas – kas siis ametliku abielu, armukeste, prostitutsiooni või abieluväliste suhete näol. Islam minimaliseeris ning reguleeris polügaamia traditsiooni, et kaitsta naisi ja lapsi, keda võidakse muidu ära kasutada ning hüljata. Mõningatel juhtudel, nagu näiteks siis, kui esimene naine on krooniliselt (või vaimselt) haige või pole võimeline lapsi saama, kui sõja tõttu on palju leski ja orbe või kui abielu on samahästi kui läbi, aga naine soovib siiski selle mehega abielusuhetesse jääda, võib avalik ja seaduslik polügaamia olla parim lahendus. II Maailmasõja järgsel Saksamaal kaaluti mõnda aega vägagi realselt ajutise polügaamia kehtestamist, kuna väga palju mehi oli sõjas surma saanud, jättes seega palju naisi lastega leskedeks ning ülejäänud vallalisteks. Väga paljud naised olid sunnitud vaid leiva eest oma keha Briti ning USA sõduritele müüma. Sellises olukorras eelistaks iga naine olla kasvõi neljas, kui vaid oleks mees, kes tema ja ta laste eest hoolitseks. Prohvet Muhammed (saws) oli oma esimese naise Khadižaga 25 aastat abielus ega abiellunud ühegi teise naisega seni, kuni Khadiža elas. Tema abielud mitmete leskede ja lahutatud naistega hilisematel aastatel sõlmiti peamiselt

poliitilistel ja humaansetel põhjustel. Näiteks abiellus ta päris mitme naisega, kuna nood olid sõjas kaotanud oma mehe ning jäänud seega kaitseta. Kõigist prohvet Muhammedi (saws) naistest vaid üks oli temaga abielludes neitsi (st ei olnud lahutatud ega lesestunud). Juba see fakt peaks igäühe peast peletama pettepildi noori näitsikuid täis haaremitest. Tema kodust elu iseloomustas armastus, teistega arvestamine, lahkus ja austus. Tema abikaasa Aiša on öelnud:

“Ta aitas alati majapidamistöodega ning parandas aegajalt oma riideid ja kingi ning pühkis põrandat. Ta lüpsis, pani köidikusse ning toitmis oma loomi ise.”

Kord küsiti Aišalt, kuidas Muhammed (saws) oma perekonnaga käitus. Ta vastas:

“Ta aitas oma pereliikmeid nende kodutöodes, kuid kui kõlas palvekutse, (jättis ta kõik katki ja) lahkus palvusele.”

Muhammed (saws) ise on aga öelnud:

„Idealseimad usklike seas on oma usus need, kes on prima moraaliga. Ja parimad nende hulgast on need, kes on parimad oma naiste vastu.”

MOSLEMINAISTE RIIETUS

Hižab on sõna, mis ei viita mitte üksnes pearätile, vaid kogu riietusele tervikuna ja peaks vastama järgmistele tingimustele:

1. Riietus peab katma kogu keha, va käed ja nägu mis võivad jääda nähtavale. (Osade islami õigusteadlaste kohaselt tuleks katta ka käed ja nägu, välja arvatud silmad, seega on käte ja näo näitamine maksimum, mida teha võiks.)
2. Riiete materjal peab olema piisavalt paks, nii et sellest ei ole võimalik läbi näha.
3. Riietus peab langema vabalt, nii et keha kuju ja vormid ei ole nähtavad.
4. Naiste riietus ei tohi sarnaneda meeste riietusele.
5. Riiete disain ei tohi imiteerida uskmataute naiste riietust.
6. Disainis ei tohi olla väga tugevaid mustreid ja kujundusi, mis tähelepanu tõmbavad.
7. Riietust ei tohiks kanda eesmärgiga oma reputatsiooni tõsta ega staatust rõhutada või suurendada.

Nende piirangute eesmärgiks on kaitsta naist meeste hirmurite pilkude eest. Naine ei tohi endale mingil moel tähelepanu tõmmata. Islam kaitseb naist. Uskmatud naised paljastavad tänapäeval oma seksuaalsuse kõigile meestele ja lisavad, et see on nende vabadus. Kas see on ikka vabadus tekib siin küsimus? Islam vabastas naise oma keha müümisest parema elu nimel juba 1400 aastat tagasi. Koraanis on kirjas, et naine peaks olema tagasihoidlik ja kuidas ta peaks end riietama:

“Ütle usklikele meestele, et nad langetaksid oma pilgud (ja ei vaataks keelatud asju) ja hoiaksid oma privaatseid kehaosi (nt suguaktist väljaspool abielu). Nii on nendele puhtam. Tõepoolest, Jumal on Kõiketeadja selles, mida nad teevad. Ja ütle usklikele naistele, et nad langetaksid oma pilgud ja hoiaksid oma privaatseid kehaosi, et nad ei näitaks oma ilu (nii loomulikku ilu kui ka ehteid), välja arvatud, mis sellest on ilmne mis on vajalik “ (nt silmad, et näha teed) ning et nad tõmbaksid oma khimārid¹ üle oma

¹ Juba islamieelsel ajal kanti araabia naiste seas pearätte, kuid need seoti reeglina kinni kukla tagant. See värss käsib naistel oma rätikud kinnitada eest, et kaetud saaks ka paljas kael ja rind. (Ibn Kathir) Khimār on seega riideese, mis katab naise keha peast rinnani

kaelaava (dekoltee) ja ei näitaks oma ilu, välja arvatud oma abikaasadele või oma isadele või oma abikaasade isadele või oma poegadele või oma mehe poegadele või oma vendadele või oma vennapoegadele või oma õepoegadele või (moslemi)naistele või orjataridele või teenritele, kes on seksuaalihast vabad (vanad, haiged, varem ka kastreeritud) või väikestele lastele, kel pole veel naiste seksuaalsusest aimu ja et nad ei hargitaks oma jalgu, et mitte tõmmata tähelepanu oma varjatud ilule. Oo usklikud, pöörduge kõik koos patukahetsuses Jumala poole, et teid võiks saata edu." (24:30-31)

"O prohvet, ütle oma naistele ja tütardele ja usklikte naistele, et nad tõmbaksid oma žilbābid² enda ümber. On parem, et neid tuntakse (austusväärsete naistena) ja ei tülitata. Ja Jumal on Andestav, Halastavaim." (33:59)

NAISE STAATUS JA ÕIGUSED

Islam näeb naist, olgu ta siis vallaline või abielus, kui indiviidi, kellel on oma õigused, kaasa arvatud õigus omada ja jagada oma vara ja sissetulekut, ilma kellegi eestkosteta (olgu siis tegu isa, abikaasa või kellegi kolmandaga). Tal on õigus osta ja müüa, teha kingitusi ja anda raha heategevuseks ning ta võib kulutada oma raha nagu soovib. Abielu kaasavara antakse peigmehe poolt pruudile isiklikuks kasutamiseks ja ta hoiab pigem alles oma perekonnanime, kui võtab abikaasa oma. Islam julgustab meest oma naist hästi kohtlema, kuna Muhammed (saws) on öelnud:

„Parimad teie hulgast on need, kes on parimad oma naiste vastu.“

Emad on islamis kõrgelt austatud. Islam soovib kohelda neid parimal moel.

„Kord tuli üks mees prohvet Muhammedi juurde ja ütles: „Jumala sõnumitooja! Kes inimeste hulgast on kõige rohkem minu seltskonda väärt?“

Prohvet vastas: „Sinu ema.“ Mees küsis: „Seejärel kes?“

Prohvet vastas: „Sinu ema.“ Mees

küsis jälle: „Seejärel kes?“ Proh-

vet vastas: „Sinu ema.“ Mees

küsis veel: „Seejärel kes?“

Prohvet vastas: „Siis sinu isa.““

Islam hindab naisi kõrgelt. Naine on kui pärl või vääriskivi. See, et islam naisi alavääristab ning nad igasugustest õigustest ilma jätab, on lihtsalt järjekordne stereotüüp, millel ei ole mingit alust peale „kõlakate“. Loomulikult ei saa väita, nagu ei oleks islamimaades ühtki väärko-

haldud naist, kuid kindlalt võib väita, et meie oma ühiskonnas on neid sama palju või veelgi enam. Ka ei tohi unustada, et islam andis juba oma algushetkedest alates naistele väga suured õigused (näiteks õigus ise otsustada oma abielu üle, õigus valida juhti ehk hääletamisõigus, õigus vabalt vallata oma vara, õigus lahutust nõuda jne.), millest paljud Euroopa naised veel 20. sajandi alguseski vaid unistada võisid. Kui moslemist naist halvasti koheldakse, siis ei ole see mitte islami vaid tema abikaasa või isa viga, kes islamist palju ei tea või selle seaduseid ei järgi.

või isegi vöökohani.

² žilbāb (mitm – žalābib) – pikk, laia lõikega riideese, mis katab kogu naise keha, välja arvatud pea, kaela ja käelabad (liikudes ka jalalabad).

NAISED KORAANIS

Koostanud ja tõlkinud: Aisha

Koraanis on midagi kirjas pea moslemi iga elu erineva külje kohta. Palju on juttu ka naistest ja nende õigustest. Siinkohal tooksime ära vaid väikese valiku teemadest ja värssidest, kus Jumal Koraanist naistest räägib.

NAISTE LOOMUS

Naise loomise kohta ütleb Koraan järgmist:

„O inimkond, olge teadlikud oma kohustusest oma Isanda ees, kes lõi teid ühest hingest ja kellest Ta lõi talle kaasa ja neist kahest hajutas laiali (üle kogu maa) palju mehi ja naisi ...“ (4:1)

Koraanis on mainitud ka mehe ja naise vahelist armastust, mida peetakse Jumala märgiks:

„Ja üheks Tema märkidest on, et Ta lõi teile teist endast kaasas, et võiksite neist lohutust leida ja Ta lõi teie vahele südamlikkuse ja halastuse. Kindlasti on selles märgid inimeste jaoks, kes mõtisklevad.“ (30:21)

Abielupaar on aga üksteisele justkui riietuseks:

„ ... Nemaad on teile rüüks ja teie olete neile rüüks ...“ (2:187)

KORAANIS MAINITUD NAISED

Koraan mainib mitmeid naisfigure. Osadest räägitakse positiivses valguses ning neid seatakse eeskujuks, teisi jälle mõistetakse nende tegude pärast hukka.

Eva (Hawa):

Jumal lõi nii Aadama kui Eva ning seadis nad elama Paradiisi:

„Ja „O Adam, ela, sina ja su kaasa, Paradiisis ja sööge kust iganes soovite, kuid ärge lähenege sellele puule, või teist saavad kurja tegijad.““ (7:19)

Kristlikust traditsioonist erinevalt ei ole Koraanis kusagil mainitud Eva pattu; pigem on süüdistatud Aadamat:

„Siis sosistas talle saatan, ta ütles: „Adam, kas juhatan sind igaviku ja mandumatu omadi puu juurde?“ Ja nad (st Adam ja Eva) sõid sellest ja nende intiimsus sai neile silmnähtavaks ning nad hakkasid Paradiisi lehti endi ümber siduma. Ja Adam ei kuuletunud oma Isandale ja eksis.“ (20:120-121)

Eva nime ei ole Koraanis otse märgitud; selle asemel on jutustatud „Adamast ja tema kaasast“, ilma soole vihjamata.

Maarja (Merjem):

Koraan alustab lugu Maarjast, jutustades meile tema sünnist. Maarja sündis väga vagadele vanematele, kes olid talle erilise saatuse valinud:

„Kui Imrani naine ütles: „Mu Isand, tõesti, ma olen Sul-

le lubanud selle, mis on mu üsas“ (3:35-36)

Jumal aga võttis Maarja vanemate kingituse vastu ning kui Maarja oli suureks saanud, saatis Ta tema juurde ingel Gaabrieli, ülesandega Maarjale teatada, et ta saab poja:

„Kui inglid ütlesid: „Maarja, Jumal saadab sulle häid uudiseid Sõnast („Ole!“ ja Jeesus sai), tema nimeks saab Messias Jeesus, Maarja poeg, keda austatakse nii siinses elus kui ka teispoolsuses ja tema on üks lähedastest (Jumalale).“ (3:45)

Koraan jutustab meile ka sellest, et Jeesuse saamine oli ime:

„Ta (Maarja) küsis: „Isand, kuidas ma võin saada lapse, kui ükski mees pole mind puudutanud?“ Ta vastas: „Nii (saab see olema), Jumal loob seda, mida soovib. Kui Ta on midagi otsustanud, ütleb Ta ainult „Ole!“ ja see on.“ (3:47)

„Ja Maarja, Imraani tütar, kes hoidis oma vooruslikkust: Me puhusime ta rüüsse läbi Meie Vaimu (ingel Gaabrieli) ja ta uskus oma Isanda sõnadesse ja Tema Raamatutesse ja ta oli üks üdini kuulekatest.“ (66:12)

Moslemid austavad Maarjat eriti, kuna Koraanis on tema kohta palju kiidusõnu:

„Ja kui inglid ütlesid: „O Maarja, tõesti, Jumal valis sind välja ja puhastas sind ja valis sind maailmade naiste üle.“ (3:42)

Vaarao naine:

Koraan mainib ka vaarao naist, keda mõnede traditsioonide kohaselt tuntakse Asija nime all:

„Ja Jumal toob näite neile, kes usuvad: vaarao naine, kui ta ütles: „Mu Isand, ehita mulle enda juures Paradiisis maja ja päästa mind vaaraost ning tema tegudest ja päästa mind patustavast rahvast.“ (66:11)

Noa (Nuuh) ja Loti (Luut) naised:

Negatiivses valguses jutustab Koraan meile Noa ja Loti naistest:

„Jumal toob näite neile, kes ei usu: Noa naine ja Loti naine. Nad olid meie kahe õiglase sulase all, kuid reetsid nad ja neil (st prohvetitel) ei olnud neist Jumalas mingit kasu ja öeldi: „Sisenege Tulle koos sisenejatega.““ (66:10)

NAISTE VAIMSUS

Islam ei tehta naise ja mehe suhtel Jumalaga mingit vahet. Mõlemale lubatakse hea tegemisel sama tasu ning halva tegemisel sama karistus:

„Tõesti, meestele ning naistele, kes Jumalale alistuvad ja meestele ning naistele, kes usuvad ja meestele ning naistele, kes kuuletuvad ja meestele ning naistele, kes räägivad tõtt ja meestele ning naistele, kes on kannalikud ja meestele ning naistele, kes on alandlikud ja meestele ning naistele, kes annavad almust ja meestele ning naistele, kes paastuvad ja meestele ning naistele, kes hoiavad oma vooruslikkust ja meestele ning naistele, kes peavad Jumalat tihti meeles, Jumalal on nende jaoks varuks andestus ja määratu suur tasu.“ (33:35)

„Kes teeb häid tegusid, olgu ta mees või naine, ja on usklik, see elab head elu ja Me anname neile nende tasu vastavalt parimale, mis nad tegid.“ (16:97)

„Ja nende Isand vastas neile: „Ma ei lase iial kaotsi minna ühegi töötaja tööd teie hulgast, meestest ega naistest, te olete teineteisest ...“ (3:195)

Paradiisi pääsevad nii mehed kui naised:
„Sisenega Paradiisi, teie ja te kaasad, rõõmustades.“
(43:70)

NAISTE ÕIGUSED

Naiste ja meeste õigused ei ole Koraani järgi päris samad, kuna naised ja mehed on oma loomult erinevad, seega on neil ka erinevad õigused ja kohustused. Samas on Koraan naistele lubanud kõik, mis õigusega neile kuulub.

Majanduslikud õigused:

Koraan on meestele andnud käsu katta naiste materiaalsed vajadused:

„Mehed on naiste eest vastutavad sellega, mis Jumal on ühele teise üle andnud ja mis nad oma varast kullutavad ...“ (4:34)

Samal ajal on Koraan aga lubanud naistel nii töötada kui ise raha teenida:

„ ... Meestele on tasu selle järgi, mis nad on välja teeninud, ja naistele on tasu selle järgi, mis nad on välja teeninud ...“ (4:32)

Pärandi kohta on Koraanis kirjas:

„Meestele on osa sellest, mis vanemad ja lähisugulased jätaavad ja naistele on osa sellest, mis vanemad ja lähisugulased jätaavad; olgu see vähe või palju, kohustuslik osa.“ (4:7)

Kriitikud võtavad tihti kinni värsist, milles on öeldud, et naiste osa on pool meeste osast:

„Jumal juhendab teid teie laste (pärandi) osas: meesoost (pärijale) sama (osa) mis kahele naissoost (pärijale) ...“ (4:11)

Sellise jaotuse põhjused on aga lihtsad: mehel on oma perekonna (seega ka oma naise ning teatud tingimustel ka ema või õdede) suhtes materiaalsed kohustused, samas kui naine võib oma rahaga teha, mida just paremaks peab.

Abiellumisel on peigmehel kohustuseks anda oma pruudile kaasavara ehk mahr:

„ ... ja andke neile nende õige hüvitis (kaasavara) vastavalt sellele, mis on vastuvõetav ...“ (4:25)

Samuti on Koraan pannud meestele kohustuseks oma lahutatud naiste eest materiaalselt hoolitseda:

„Ja lahutatud naistele on (majanduslik) hoolitsus vastavalt sellele, mis on vastuvõetav – kohustuseks õiglastele.“ (2:241)

Kui naine on see, kes laste eest hoolitseb, tuleb mehel ka oma järeltulija majandusliku olukorra eest hoolt kanda:

„Emad võivad oma lapsi imetada kaks järjestikkust aastat, kes iganes soovib imetamist lõpule viia. Isa ülesandeks on nende (st ema ja lapse) moon ja riietus, vastavalt sellele, mis on vastuvõetav. Kellelki ei nõuta rohkem kui ta suudab. Ühelegi emale ei tohi läbi tema lapse häda teha ja ühelegi isale läbi tema lapse ...“ (2:233)

Mees peab mõtlema ka selle peale, mis saab tema lehest, kui ta peaks surema:

„Ja need teie hulgast, keda surm võtab ja kellest naised maha jäävad, nende naistele on pärandiosa, aasta

ülalpidamist ilma väljaviskamiseta ...“ (2:240)

Õigus austusele:

Koraan nõuab, et abiellumisel peab arvestama naise tahtet ning teda ei ole võimalik lihtsalt kui vara kellelegi edasi pärandada:

„O teie, kes te usute, teil ei ole õigus naisi vastu (nende) tahtmist pärida. Ja ärge tekitage neile probleeme, et tagasi võtta, mis olete neile andnud, välja arvatud juhul, kui nad panevad toime selge ebamoraalsuse (st abielurikkumise). Ja elage nendega lahkuses, sest kui te neid ei salli, siis võib-olla ei salli te midagi, millesse Jumal on pannud palju head.“ (4:19)

Koraan on väga range nende suhtes, kes naise au kuidagi riivavad, kasvõi neid kahtlustades ning oma kahtlustustest rääkides:

„Ja need, kes süüdistavad vooreslikke naisi ning ei too nelja tunnistajat, andke neile 80 piitsahoopi ja ärge peale seda enam iial nende tunnistust võtke. Ja need on väljakutsuvalt sõnakuulmatud.“ (24:4)

Koraan käsib samuti oma emasid austada:

„ ... Kartke Jumalat, kelle (nimel) te nõuate omale õigusi üksteise üle ja (pidage meeles oma kohustust nende ees), kelle üsad teid kandsid ...“ (4:1)

Õigus kindlustundele:

Kriitikud väidavad, et järgnev värs annab moslemist meestele õiguse oma naise halvasti kohelda:

„ ... Mis puutub aga neisse (naistesse), kelle puhul kardate (teil on põhjust karta) halba käitumist, siis hoiatage neid, hüljake nad voodis ning lööge/pekske neid ...“ (4:34)

Teised väidavad jälle vastupidiselt, et Koraan käsib meestel hoopis oma naise hästi kohelda:

„ ... Ja elage nendega lahkuses, sest kui te neid ei salli, siis võib-olla ei salli te midagi, millesse Jumal on pannud palju head.“ (4:19)

Koraani igat värssi peaks aga vaatama selle kontekstis ning selgitust otsima sellelt, kellele Jumala sõna saadeti – Prohvet Muhammedilt (saws). 4:34 ilmutus tuli talle Jumalalt kohe peale seda, kui üks vaene naine käis talle kaebamas, et tema mees teda peksab. Kohe saatis Jumal talle selle ilmutuse. Selle asemel, et mehi oma naiste kallale õhutada, on sellel värsil hoopis meeste viha pidurdav ja mõtlema panev funktsioon. Keegi ei tohi oma naisele kohe kätega kallale minna! Kõigepealt peab mees proovima inimese kombel asjast rääkida. Kui naine keeldub ja ikka samamoodi edasi käitub (ja tegu peaks siis olema tõesti häbiväärse käitumisega), siis on mehel veel võimalus ta voodis hüljata ja sellega võib-olla naist oma tegude üle mõtlema panna. Ainult siis, kui kõik muud võimalused on ammendatud ja naine ikka sama halvasti edasi käitub, on mehel õigus teda füüsiliselt karistades korrale kutsuda. Kui Prohvet (saws) seda seletas, küsisid kaaslased tema käest, mida kujutab endast siis see füüsiline karistus ja Prohvet (saws) võttis selle peale heinatuusti, äigas sellega kergelt vastu oma kätt ning ütles: „Vot nii!“. Seega kaitseb Jumala sõna naise halva kohtlemise eest ning manitseb mehi isegi häbiväärselt käituvate naiste puhul kõigepealt teisi meetodeid naise veenmiseks ka-

sutada. Islam annab naisele kindlustunde. Prohvet Muhammed (saws) on öelnud: „Parimad teie hulgast on need, kes on parima moraaliga ja neist parimad on need, kes on parimad oma naistele.“

TEADMISEKS!

Koraanis on kokku 177 värssi, kus on mainitud araabia-keelset vastet sõnale „naine“ või „naised“.

Need on:

2:49, 2:221, 2:222, 2:228, 2:231, 2:232, 2:235, 2:236, 2:241, 2:282, 3:14, 3:41, 3:61, 4:1, 4:3, 4:4, 4:7, 4:15, 4:19, 4:24, 4:25, 4:32, 4:34, 4:43, 4:75, 4:127, 4:176, 5:5, 5:6, 7:127, 7:141, 9:67, 9:68, 9:71, 9:72, 12:28, 12:30, 12:50,

14:6, 24:4, 24:12, 24:23, 24:26, 24:31, 24:60, 27:55, 28:4, 28:23, 28:25, 33:32, 33:35, 33:49, 33:52, 33:55, 33:58, 33:59, 33:73, 40:25, 47:19, 48:5, 48:6, 48:25, 57:12, 57:13, 57:18, 60:10, 60:12, 65:1, 65:4, 71:28, 85:10.

Loomulikult on veel hulgaliselt värse, kus naistest juttu, kuid seal on kasutatud naise tähistamiseks muid sõnu, nagu

tema/nemad (n),
kaasa(d),
ema(d),
tütar/tütred,
orb/orvud (n) jne.

UMMUHÄÄT AL-MU'MINIIN EHK USKLIKE EMAD

Tõlkinud ja koostanud: Amina lirimaalt

Prohvet Muhammad (salla Allahu alaihi wa sallam) oli abielus kokku üheteistkümne naisega, kes kõik olid lesed või lahutatud, välja arvatud Aiša. Kuus tema naistest olid Quraiši hõimust ning viis muudest araabia hõimudest.

1. KHADIŽA BINT KHUWAYLID

Khadiža oli Khuwaylidi tütar ja oli Prohvet Muhammadi (salla Allahu alaihi wa sallam) esimene naine. Khadiža oli 40 aastane ja Prohvet (salla Allahu alaihi wa sallam) 25, kui nad abiellusid. Khadiža oli jõukas ärinaine, pärit kõrgest perekonnast. Ta sünnitas kõik ta (salla Allahu alaihi wa sallam) lapsed, välja arvatud Ibrahiimi. Neil olid tütre Zainab, Ruqayya, Umm Kulthum ja Fatima ning pojad Qasim ja Abdullah (kes mõlemad surid väikelastena).

Zainab oli Prohveti (salla Allahu alaihi wa sallam) vanim tütar, kes abiellus ta nõbuga Abu Al-'As bin Al-Rabiaga ning neil oli poeg nimega Ali ja tütar Umama Ruqaija ja Umm Kulthum, olid mõlemad abielus Uthman bin Affaniga (peale Ruqaija suremist abiellus Uthman Umm Kulthumiga); Ruqaijal oli Uthmaniga poeg Abdullah, kes suri kuueselt, kuid Umm Kulthumil ei olnud temaga lapsi

Fatima abiellus Ali bin Abu Talibiga Badri ja Uhud lahingute vahel; neil oli pojad Hasan ja Husain ning tütre Zainab ja Umm Kulthum

Qasim oli Prohveti (salla Allahu alaihi wa sallam) vanim poeg, kes suri umbes kaheaastaselt ja ta (salla Allahu alaihi wa sallam) poeg Abdullah suri samuti noorelt

Khadiža eluajal ei olnud Prohvetil (salla Allahu alaihi wa sallam) ühtki teist naist. Ta oli esimene inimene, kes uskus Muhammadi (salla Allahu alaihi wa sallam) ilmutusse ja kellest sai esimene moslem peale teda (salla Allahu alaihi wa sallam). Ta suri 65-aastaselt, 10-ndal prohvetluse aastal. Prohvet (salla Allahu alaihi wa sallam) on lausunud Aišale (radiya Allahu anha) Khadižast:

"Ta uskus minusse ajal, mil keegi teine seda ei teinud. Ta astus islamisse ajal, kui kõik teised mind eirasid. Ta abistas ja lohutas mind ajal, mil keegi teine ei olnud seda teemas."

2. SAUDA BINT ZAM'A

Sauda oli Zam'a tütar ja oli eelnevalt abielus nõbu Sakran bin Amriga. Paar astus islamisse ja migreerusid Abessii-niasse. Nende tagasitulekul Mekkasse Sakran suri.

Prohvet (salla Allahu alaihi wa sallam) abiellus Saudaga

paar päeva pärast Khadiža suremist, 10. prohvetluse aastal. Sauda oli vanaema poolne, lopsaka kehaehitusega. Sauda ja Aiša bint Abu Bakr olid väga lähedased ja Sauda andis hiljem ka oma "öökorra" tema kasuks ära.

3. AIŠA BINT ABU BAKR AS-SIDDIQ

Aiša oli Abu Bakr As-Siddiqi tütar. Prohvet (salla Allahu alaihi wa sallam) abiellus temaga aasta pärast Saudaga abiellumist, 11. prohvetluse aastal, 2 aastat ja 5 kuud enne hižrat e. moslemite ümberasustumist Mediinasse. Abieluleping sõlmiti kui Aiša oli 6 aastane, kuid abielu ei saanud füüsiliselt teoks, kuni Aiša oli 9, mis oli 7 kuud peale hižrat. Kui Muhammad (salla Allahu alaihi wa sallam) suri, oli Aiša 18. aastat vana.¹ Aiša oli noorim ja ainuke neitsi, kellega Prohvet (salla Allahu alaihi wa sallam) naitus, ja ta oli ka kõige armastatuim Prohveti (salla Allahu alaihi wa sallam) naistest. Ta oli naine, keda näidati Prohvetile (salla Allahu alaihi wa sallam) kaks korda tema unenäos ja öeldi, et temast saab Prohveti (salla Allahu alaihi wa sallam) naine.² Aiša oli intelligentne, tähelepanelik ja väga terava mäluga. Ta oli nende kaaslaste seast, kes edastas Prohvetilt (salla Allahu alaihi wa sallam) rohkem kui 2000 hadithi. Aiša oli kõige enam õppinud naissoost moslemist jurist kogu ajaloos.

4. HAFSA BINT UMAR BIN AL-KHATTAB

Hafsa oli Umar bin Al-Khattabu tütar. Ta oli abielus Khunays bin Hadhafaga, kes sai surma Badri lahingus. Ta abiellus Muhammadiga (salla Allahu alaihi wa sallam) peale seda, kui ta isa Umar oli ta kätt pakkunud Abu Bakrile ja Uthmanile, kes mõlemad keeldusid. Ta suri Mediinas, 60 aasta vanuselt.

5. ZAYNAB BINT KHUZAIMA

Zaynab kuulus Banu Hilali hõimu. Ta oli Khuzaima tütar ja Ubaida bin Haritha lesk, kes oli märtriiks Badri lahingus. Vastavalt mõnede teistele allikatele, oli ta abielus Abdullah bin Jašhiga, kes oli märtriiks Uhud lahingus. Prohvet (salla Allahu alaihi wa sallam) abiellus temaga 4 AH (4 aastat peale hižrat e. moslemite ümberasustumist Mediinasse) / 626 AD. Ta oli tuntud nimega "Umm Al-Masakiin" ("Vaeste Ema"), seda tema kaastundest ja hoolest vaeste vastu. Ta suri 2 või 3 kuud pärast Prohvetiga (salla Allahu alaihi wa sallam) abiellumist.

6. UMM SALAMA VÕI HIND BINT ABU Umayya

Umm Salama, teise nimega Hind, oli Abu Umayya tütar. Ta oli abielus Abu Salamaga ja nad olid ühed esimestest inimestest, kes astusid islamiusku. Neil oli ka mitmeid

¹ Sahih al-Bukhari 3633; 4795

² Sahih al-Bukhari 3634

lapsi. Abu Salama suri 4 AH (626 AD). Kui umm Salama lõpetas oma idda [(abikaasa) leinamise - 3 kuud ja 10 päeva), palusid ta kätt nii Abu Bakr kui Umar bin Al-Khattab, kellele ta keeldus, kuid Prohveti (salla Allahu alaihi wa sallam) abieluettepanekule ta vastas jaatavalt. Umm Salama oli suurepärase jurist ja üks targematest naistest tema eluajal. Ta suri peale kõiki teisi Muhammadi (salla Allahu alaihi wa sallam) naisi.

7. ZAINAB BINT JAHŠ BIN RIYAB

Zainab oli Prohvet Muhammadi (salla Allahu alaihi wa sallam) täditütar. Ta oli eelnevalt abielus Muhammadi (salla Allahu alaihi wa sallam) kasupoja Zaid bin Harithaga. Vastavalt muistsetele araabia kommetele oli mehele keelatud abielluda kasupoja endise naisega. Allah aga andis käsu Prohvetile (salla Allahu alaihi wa sallam) abielluda Zainabiga, näitamaks selle traditsiooni tühistamist.

‘Kui Zaid oli end temast (Zainab bint Jahš bin Riyab) lahutanud, Me (Allah) andsime ta sinule (Muhammad) abielumiseks’³

Prohvet (salla Allahu alaihi wa sallam) on lausunud, et Zainab oli kõige lahkem tema naiste seast.

8. DŽUWAIRIYA BINT AL-HARITH

Džuwairiya oli sõjaori Bani Mustaliqi hõimust, hõimupealiku al-Harithi tütar. Ta anti Thabit bin Qaysile ning too otustas ta vabaks lasta teatud summa eest. Prohvet (salla Allahu alaihi wa sallam) maksis Thabitile nõutud summa, vabastas ta ja abiellus temaga. Tänu sellele abielule vabastati tema inimestest (hõimust) 100 perekonda. Muhammad (salla Allahu alaihi wa sallam) abiellus temaga 6. AH (628 AD).

9. UMM HABIIBA VÕI RAMLA BINT ABU SUFYAN BIN HARB

Ta oli tuntud umm Habiibana. Abu Sufyan bin Harb, kes oli aga tema isaks, oli Prohveti (salla Allahu alaihi wa sallam) raevukaks vaenlaseks. Umm Habiiba oli koos abikaasa Ubaydullah bin Jahšiga nende moslemite seast, kes rändasid Abessiiniasse. Ubaydullah taganes seal islamist, hakkas kristlaseks ja suri ka Abessiinias. Umm Habiiba oli aga tugev oma usus ja ei taganenud islamist. Ta oli heategev, vooruslik ja rohke julgusega naine ning kõige lähedasem Prohveti (salla Allahu alaihi wa sallam) teistest naistest. Prohvet (salla Allahu alaihi wa sallam) abiellus temaga 7. AH (629 AD).

10. SAFIYA BINT HUYAYY BIN AKHTAB

Safiya oli Bani Nadiri juudi hõimupealiku Huyayy bin Akhtabi tütar ja Prohvet Aaroni (alaihi s-salam) järeltulijate hulgast. Ta võeti vangiks Khaibar lahingus ja anti Prohvetile (salla Allahu alaihi wa sallam) tema staatuse tõttu.

³ tähendus suurast al-Ahzab 33:37

Prohvet (salla Allahu alaihi wa sallam) palus tal võtta vastu islamiusk, ja seda ta tegi. Seejärel ta lasi ta vabaks ja abiellus temaga, mis juhtus pärast Khaibari vallutamist, 7. AH (629 AD). Safiya oli ülimalt ilusa välimusega, intelligentne, haritud ja lahke naine.

11. MAIMUNA BINT AL-HARITH

Maimuna oli Al-Haritha tütar ja Umm al-Fadl Lubaba õde, kes oli Abdullah ibn Abbasi emaks. Ta oli ka Zainab bint Khuzaima poolõde. Enne abiellumist oli ta nimeks Bara, kuid abielludes muutis Prohvet (salla Allahu alaihi wa sallam) ta nime Maimunaks, mis tähendab “õnnistatud”. Muhammad (salla Allahu alaihi wa sallam) abiellus temaga 7. AH (629 AD). Aiša (radiya Allahu anha) lausus, et Maimunal oli meie [Prohveti (salla Allahu alaihi wa sallam) naiste] seast kõige enam kartust Allahi ees ja kes püüdis alati sugulusidemeid hoida.

Khadiža ja Zainab bint Khuzaima (“Vaeste Ema”) surid Prohveti (salla Allahu alaihi wa sallam) eluajal ja teised üheksa surid peale Prohvetit (salla Allahu alaihi wa sallam). Peale neid naisi oli Prohvetil (salla Allahu alaihi wa sallam) ka **kaks konkubiini**.

Esimene oli kopt **Maria**, kes toodi Egiptusest kaasa moslemite saadiku Hatib bin Abu Balta’a poolt, koos õe Sirini, muula, riidekompsu ning enuhhiga. Hatib soovitas naistel moslemiteks hakata ja nii saigi (at-Tabari kogumiku järgi). Maria õde saadeti Hassan bin Thabitile, Maria jättis Muhammad (salla Allahu alaihi wa sallam) enda juurde. Sirinist ja Hassanist said Abd Ar-Rahman bin Hassani vanemad. (At-Tabari, vol.8, lk. 66, 131). Maria sünnitas Muhammadile (salla Allahu alaihi wa sallam) poja Ibrahiimi, oli tema (salla Allahu alaihi wa sallam) umm walid (= “poja ema” – vastava seaduse kohaselt, kui orjatar sünnitas oma peremehele poja, sai ta automaatselt vabaks ning võis oma tahte järgi lahkuda või jääda, kellegi teise või endise peremehega abielluda).

Teiseks Prohveti (salla Allahu alaihi wa sallam) konkubiiniks oli **Rayhana bint Zaid**, kes oli sõjavang Quraiza hõimust. Mõned õpetlased arvavad, et ta oli hoopis tema (salla Allahu alaihi wa sallam) naiseks, kuid Ibn al-Qaiyim (rahimahu Allah) arvab esimest varianti õigemaks.

Nagu on teada ja tuntud, oli Prohvetile (salla Allahu alaihi wa sallam) erakordselt lubatud abielluda rohkem kui nelja naisega, teisiti kui muidu islami seadusandluses ja seda mitmetel põhjustel -

religioossed ning seadusandlikud põhjused poliitilised põhjused ning islami levitamine, inimeste kutsumine islamisse ning **araabia hõimude poolehoiu võitmine, sotsiaalsed põhjused**.

Tema (salla Allahu alaihi wa sallam) kõik abielud olid motiveeritud eesmärkide ja sihtidega, mis olid palju suurepärasemad tavaliste [(teiste inimeste peale Prohvetit (salla Allahu alaihi wa sallam))] abieludega võrreldes. Ta (salla Allahu alaihi wa sallam) kohtles oma naisi lahkelt, õilsalt ja ülimalt loomusega ning olid lugupeetavalt au, rahulolu,

kannatlikkuse ja tagasihoidlikkuse tipul. Nende elulugusid lugedes, teame, et nende elu ei olnud küll kerge, ega täis mugavusi, kuid vaatamata Prohveti (salla Allahu alaihi wa sallam) pereelu raskustele, kitsikutele ja hädadele, tema (salla Allahu alaihi wa sallam) naised ei kurtnud, vaid olid õnnelikud ja rahul sellega mis neil oli.

Tema (salla Allahu alaihi wa sallam) naised pandi testile ja neile anti kaks valikut. Allah andis Prohveti (salla Allahu alaihi wa sallam) naistele võimaluse valida maapealse elu "hiilguse" [saada soovi korral lahutatud Prohvetist (salla Allahu alaihi wa sallam)] ja paradiisi vahel [eelistada selleks Allahi ja Tema Prohvetit (salla Allahu alaihi wa sallam)], mida loeme Koraani suurast al-Ahزاب 33, värssides 28 ja 29. Kuid Prohveti (salla Allahu alaihi wa sallam) naised ei soovinud end temast lahutada, kuna olid õnnelikud temaga (salla Allahu alaihi wa sallam) ja soovisid olla tema (salla Allahu alaihi wa sallam) truudeks toetajateks. Nad olid niivõrd õilsad ja ausad, et keegi neist isegi ei mõelnud eelistada maapealse elu "hiilgust" tulevasele elule ning jäid püsima armastavalt ja truult Prohveti (salla Allahu alaihi wa sallam) kõrvale. Nad eelistasid Allahi ja Tema Prohvetit (salla Allahu alaihi wa sallam), eelistasid saada paradiisi.

Prohveti (salla Allahu alaihi wa sallam) naised, kes elasid pärast ta (salla Allahu alaihi wa sallam) surma, mängisid suurt rolli samuti tema (salla Allahu alaihi wa sallam) hadithide (jutustuste) edasikandmisel. Need (ja ka kõik teised autentset hadithid), mis mängivad suurt rolli meie elus, on meile moslemitele tänapäeval igapäevaelu elamise eeskju võtmiseks (Koraani kõrvale), ja on teada Prohveti (salla Allahu alaihi wa sallam) sunnana - islami teine seadusandluse allikas.

Prohveti (salla Allahu alaihi wa sallam) naised on kõigi moslemite, "Uskujate Emad", eeskujud ja nad kõik väärivad meie austust.

Kasutatud kirjandus

"Ar-Raheeq ul-Makhtum - The Sealed Nectar, Biography of the Prophet (salla Allahu alaihi wa sallam)" - Safi-ur-Rahman Al-Mubarakpuri

At-Tabari hadithide kogumik

"Jumala sõnumitooja Muhammed" - Abdurrahman Al-Sheha

NAISTE VERITSEMISEST

Koostanud: Iman

Naised on tihti segaduses, millise veritsemise ajal nad tohivad palvetada, millise ajal mitte; kui kaua kestab menstruatsioon või kui kaua sünnitusjärgne veritsus jne. Püüame veidi seda keerulist küsimust selgitada.

1. HAID – naturaalne veritsemine

Haidiks nimetatakse naturaalselt verd, mis naistel teatud perioodidel väljub. See kestab tavaliselt 6-7 päeva (võib olla ka vähem või rohkem). Igal kuul väljutab emakas menstruaalverd. See ei ole haiguslik verejooks. Veritsus- ja veritsusevahelise perioodi pikkus ei ole paika pandud, see on kõigil individuaalne. Menstruatsiooni ajal naine ei palveta ega paastu.

Kuidas saame aru, et algab haid ja naine ei saa enam palvetada?

Alguses võivad olla vähesed eritised. Kuni verd näha pole, palvetab naine edasi. Haid algab, kui tuleb konkreetset verd.

Haid lõpeb, kui naine näeb, et väljub juba läbipaistvat eritist (või ei välju midagi). Siis võib hakata palvetama. Kui peale läbipaistva eritise väljumist eritub veel pruunikas-punakas-kollast, ei tule sellest välja teha – see ghushit ei riku, tuleb teha vaid uus wudu. Kui veri lõpeb ja kohe sellejärgselt väljub pruunikas-kollakaid eritisi, veel palvetama ei pea.

2. NIFÄÄS – sünnitusjärgne veritsus

Sünnitusjärgset verejooksu nimetatakse nifääs ja see võib kesta 40-60 päeva.

Kui peale kolmandat kuud või hiljem tekib iseeneselik abort ja peale seda eritub verd, on see samasugune veri kui sünnitusjärgne. Kui lootel on juba mingi inimesesarnane vorm näha, on igal juhul tegemist nifääsiga (olenev mata loote vanusest). Kui aga tekib iseeneselik abort nii raseduse alguses, et tegemist on alles vaid lihatombuga, ei peeta verd nifääsiks; seega tuleb teha wudu ja palvetada, paastuda jne.

Menstruatsiooni ja sünnitusjärgse verejooksu ajal ei tohi:

1. palvetada (tegemata jäänud palveid ei pea ka hiljem tagasi tegema);
2. paastuda (võlg on vaja hiljem tagasi teha, kui tehmist kohustusliku paastuga);
3. suguühtes olla (võib katsuda nabast üleval pool);

4. lahutada;
5. Koraani kätte võtta, välja arvatud kui seda tehakse läbi kinda või riide;
6. istuda mošee palveruumis;
7. käia ümber Kaaba (teisi hadži tegusid võib sooritada).

Kõike seda võib taas teha peale seda, kui verejooks on lakanud ja on tehtud ghush.

Igal ajal on keelatud anaalkontakt.

Kui naine puhastus asri palve ajal, tuleks järgi teha ka dohr; kui aga iša ajal, siis teha ka maghrib.

Kui mees ja naine olid veritsemise ajal kontaktis, tuleb maksta trahvi. Kui kontaktis oldi veritsemise alguses (st palju verd), tuleb maksta trahvi 1 dinaari (4,25 grammi kulda) jagu, kui aga veritsemise lõpus (st vähem verd), 0,5 dinaari jagu. See tuleb anda vaestele almuseks.

3. ISTIHÄÄDÄ – haigusest põhjustatud veritsus

Haigusest põhjustatud veritsus tavaliselt ei haise. Kui naine teab, et ta veritseb haiguse ja mitte menstruatsiooni või sünnituse tõttu, peab ta edasi palvetama. Sellisel juhul peab ta enne iga palvet tegema wudu ja vahetama sideme. Juhul, kui naine juba pikemat aega haiguse tõttu veritseb ja ta teab, et tal sel ajal peaksid olema päevad ning teab, mitu päeva need kestavad, siis sel ajal, kui peaksid olema tema päevad, ta ei palveta. Kui naine saab ise lõhna või eritise koostise järgi aru, et tegemist on menstruaalvere alguse ja lõpuga, teeb oma arusaama järgi.

Aisha (raa) jutustas: Fatima bin Abi Hubaish küsis Prohvetilt (saws): „Mul on alati verejooks ja ma ei saa sellest puhastuda; kas jätab palve?“ (Prohvet (saws) vastas:) „Ei, ära jäta. Jäta palvetamata nii palju päevi, kui kaua sul olid menstruatsioonipäevad (enne). Pärast seda tee ghush ja palveta.“ (Sahih Al-Bukhari 325, Sahih Muslim 333).

Sport – kas ainult meeste pärusmaa?

Süda peksab, vererõhk on kõrge ja väsimus on suur... mitte ei jõua enam liigutada ega kiiremini kõndida. Sean sammud arsti kabineti poole, et selgust saada.

Peale mõtmi, kuulami ja kaalumist, vangutab arst pead ning lausub: „Teie vererõhk on ohtlikult kõrge ja olete liialt ülekaalus. Peate hakkama sportima ning kindlasti toidusedeli üle vaatama. Teie ülekaal on teie enda tervisele ohtlik!”

Murelikult väljun kabinetist, astun kodu poole ja mõtlen, kuidas enesetunnet parandada. Muslimana on ju teada, et eriti palju sportimisvõimalusi meil värskes õhus pole. Ausalt tunnistades, mitte kui mingeid ... vähemalt esimese hooga ei meenu midagi. Treenida koduseinte vahel pole aga huvitav!

Mida saab siis muslima teha, et üleliigsed kilod kiired tulema ei oleks?

Peale seda, kui olin sõbrannale kurtnud oma ülekaalust, jõudsim selgusele – olen toitunud täiesti valesti!

Arvasin alati, et puuvilju süües ei saa ju paksuks minna ja nii söingi neid õhtuti, kas raamatut lugedes või teleri ees. Ja see oligi minu suur viga! Tuleb välja, et süsivesikud talletuvad öö jooksul kehasse ning muunduvad rasvadeks – olin tegelikult päris ehmunud, et arusaam puuvilja kahjutusest valeks osutus. „Näri porgandit!” naerab sõbranna.

Vee joomine pole mulle kunagi eriti meelpärane olnud, välja arvatud piinava janu kustutamiseks. Tegelikult on aga vedelik toitumises hoopis esmatähtis, kuna see hoiab ära liigsest näksimisest! Alati kui tahaks midagi näksida, joo vett või teed, näiteks piparmündi oma.

Olen sõbrannaga nõus ning vaatame uuesti toidusedelit. „Nii, kartul hoia hoopis oma toidusedelist väljas, vähemalt õhtul. Selles on tärklisi ja see paisutab! Veel tähtsam, et kartuliga liha ei sööks!” manitseb sõbranna. „Ja kindlasti palju salateid ja köögivilju, vähese soolaga, võimalikult ilma õlita, eriti õhtul.”

Mida ma siis üldse süüa võin? Kala, kana, aurutatud köögivilji, lõunaks riisi, salateid, suppe. Nonii, saab raske olema ... aga inimene harjub ju kõigega!

„Ja kindlasti pead liikuma, vähemalt 30 minutit päevas kiirkõndi või mõnd sporti!” paneb sõbranna me jutuajamisele suure punkti. Eh, sporti... kus ja millist?! Rattaga ju oleks ime-

lik tööle sõita ja ujumine, mis on lapsest saadik lemmik olnud, ei ole üldse võimalik ... Olen masenduses.

Ühel heal päeval, kui taas kogu perega pargis oleme ning abikaasaga palli taga ajavaid lapsi vaatame, tuleb korraka idee. Kunagi aastaid tagasi, kui ma veel muslima polnud, käisin võrkpalli mängimas. Küsin pojalt palli ning küsin abikaasalt, kas ta oleks nõus mängima.

„Aga loomulikult!” nõustub kaasa ning mäng läheb lahti. Milline seletamatu nauding on ennast peale kõiki neid aastaid paikset olemist taas liigutada! Olen õnnelik! Lõpuks ometi leian taas võimaluse sellise lihtsa asja nagu palliga, ennast vormis hoida. Pole vaja suuri trenajõõre ega ka kalleid diietprodukte, et kehakaalu langetada ja tervist parandada.

Kõige tähtsamad on tahe, distsipliin ja mõistus!

Moslemipäevikud

SUBJEKTIIVSEST TÕEST

Eile vaatas üks suitsetav hoolitsemata välimusega närtsinud naine mind raudteejaamas pika pilguga ja ütles vaikselt: "Oh jee, mul on sinust kahju!" Nagu ikka sellistel juhtudel käitusin valesti ja ei reageerinud üldse.

Sisimas olin shokeeritud: temal on minust kahju?! Vastupidi: minul on temast kahju! Ta välimus reetis, mis elu ta elab. Aga pole mõtet hakata siin meile mõlemale osaks saanud maiseid hüvesid võrdlema, mis on juba esimesel pilgul ilmselged. Kõik need hüved kaalus tema silmis üle mu hijabi-vangistatus. Ja minu silmis olen ma vaba ja tema on vang. Aga seda talle selgeks teha... Mina tean tõde. Tõde on aga indiviidi seisukohast subjektiivne. Tema minu tõde ei tunne. Kahju, et ma õigel ajal õigeid asju ei öelnud: Et ei ole mingit põhjust mind haletseda. Et ma katan end vabatahtlikult. Et Allah armastab seda, et ma end katan. Ja et ma katan end armastusest Tema vastu. Järgmine kord olen paremini ettevalmistatud, inshAllah!

Asma (<http://mina-ja-islam.blogspot.com/>)

OLEN MOSLEM, TÄNA SIIN JA PRAEGU!

Olen moslem ja on varahommik. Sõidan ülikooli. Rongis kohtan üht oma professoritest. Meie jutt läheb taas islamile ja sellele, et rätti kannan. Professor üritab mind taas veenda, et rästi kandmisel ei ole mõtet. Jään omale kindlaks, tema samuti. Kui hakkame väljuma uurib professor mult, miks ma ometi mingit stipendiumi ei taotle. Mina jutustan, et tahtsin kord juba taotleda: Saatsin ära formulari taotlemisankeetide saamiseks. Selles pidin juba nimetama oma ülikooli ja eriala ning mingi ühiskondlikult kasuliku tegevuse, kuna tegemist oli ühe poliitilise partei juurde kuuluva fondiga (siin on enamus stipendiume mingi poliitilise organisatsiooniga seotud). Ma nimetasin siis oma paari kogemust vahendajana ühiskonna ja moslemite - eelkõige pearätti kandvate muslimade - vahel, aitamaks kaasa paremale üksteisemõistmisele. Selle peale oleks pidanud too stipendiumifond saatma mulle ankeedid, milles siis oleksin jaganud andmeid oma õpiedukuse kohta, mis tegelikult pidavat stipendiumi saamisel määrav olema. Neid ankeete mulle ei saadetud. Selle asemel tuli kohe äraütlemine. Professor naerab selle peale nii, et pisarad silmis. Aga mitte minu, vaid poliitiliste parteide ja nende fondide üle. Olen moslem ja olen ülikoolis. Lähen loengusse. Professor (suur naljahammas) ütleb ühele hilinenud tudengile: „Te tulete juba jälle liiga hilja! Karistuseks

peate täna istuma ... (väike mõttepaus) proua X-i (ja ütleb MINU NIME!) kõrvale!“ Kogu saal rõkkab naerust! „Mis? Kas siis minu kõrval istumine on karistus?“ küsin ma endalt. Olen siin suures loengusaalis ainus moslem, ainus rätikandja. „Mis nali see nüüd siis oli?“

Paar päeva hiljem kohtan toda professorit juhuslikult ja nõuan selgitust. „Mäletate,“ ütleb professor, „kui ma Teilt tookord õpingunõustamisel küsisin, miks Te teiste üliõpilastega rohkem koostööd ei tee, siis Te vastasite, et Te ei tunnegi eriti kedagi, kuna nad näivad Teid Teie religiooni ja pearätti pärast pelgavat. No ja siis ma tahtsin Teid lihtsalt teistega tuttavaks teha.“ Ja nali missugune!

(Muide, järgmisesse loengusse hilinen kogemata mina. Professor paneb mu karistuseks ühe teise tudengi kõrvale istuma ja kommenteerib asja ka oma õige põhjusega: „Tahan, et proua X rohkem tutvusi sõlmiks!“ Seekord aga olen ma juba löögivalmis ja vastan: „Täna, aga ma olen juba abielus!“ Kogu saal rõkkab naerust.)

Olen moslem ja on suvevaheaeg. Otsin tööd. Raske on tööd leida, kuna olen välismaalane ja mis kõige olulisem – kannan pearätti.

Aga mind kutsutakse vestlusele. Kõne ajal unustan vestluse toimumiskohta täpsustada ja helistan veidi hiljem telefoni poolt salvetatud numbrile. Toru otsas on keegi teine, aga ta teab mulle siiski aadressi nimetada.

Päev hiljem lähen vestlusele. Ise ka imestan, kuhu väikelinna olen sattunud. Leian vestluskoha – peatselt valmiv ehitustarvete kauplus, kus minu tööks oleks kaupluse sisustamise ajal vastuvõetava kauba arvutisse sisestamine. Küsin minuga vestluse kokkuleppinud naise järele.

Teda pole. Selle asemel juhatatakse mind sõbraliku olemisega meesterahva juurde. Selgub, et too on mu potentsiaalne tulevane ülemus, ja et mu vestlus oleks pidanud hoopis suurlinnas proua Z-i juures toimuma. Seega oli siis too, kelle ma tagasi helistades toru otsa sain, mulle tõesti vale info andnud. Aga pole hullu, too „ülemus“ vestleb minuga ise. Ja ma saan selle töökoha. Ja hiljem kuulen, et just sellepärast saan, et rätti kannan. Kuna ülemusel on olnud probleeme minuvanuste neiukestega, kes töötamise asemel meeskolleegidega flirtisid ja nõnda kogu meeskonna tööd segasid, siis ta võttis sel korral moslemi, et too ehk teeb kurameerimise asemel tööd. Ja ma ei peta tema lootusi.

Olen moslem – täna, siin ja praegu. Elan veel-mitte-moslemite hulgas. Neil on eelarvamused ja minul on eelarvamused. Aga teinekord on need tõesti kõigest alusetud eelarvamused.

Asma

BAHRAIN

pärlid, palmid ja moslemid

Tõlkinud ja koostanud: Amina Bahrainist

*Salaam aleikum wa rahmatullaahi wa barakaatuh!
Südamlik tervitus jälle siit Bahrainist...*

Minu elu Bahrainis on võtnud superkiiruse ja iga päev olen ma kas mingil koolitusel, loengul, seminaril või workshopil. Lisaks tegelen siin ka giidindusega – võtan vastu grupe, kes saavad Bahraini uhketel ja suurtel kruiisilaevadel.

Costa Luminosa, Royal Carribean, Aida jt saavad igal nädalal ja toovad kruiisirahvast üheks päevaks Bahraini. Kruiisi algus ja lõpp on Dubai ja selle aja jooksul teevad nad 7-8 päevase tuuri siin Pärsia lahel ja külastavad Dubaid, Abu Dhabit, Omaani ja Bahraini.

Olen selle võimaluse üle väga õnnelik sest minu jaoks on see parim võimalus dawa tegemiseks...

Tutvustan neile Bahraini, külastame mitmeid kohti, nagu Bahraini rahvusmuuseum, Bahraini kindlus, kaamlifarm, Saudi-Araabia piirisild, formularada, iidseid elamurajooned Saari linnaosas, mis ulatuvad Dilmuni ajastusse ehk 4000-5000 aastat e.Kr. Ja muidugi käib päeva programmi sisse ka Al-Fateh Mošee, mis kujuneb turistidele üheks huvitavaimaks külastuskohaks.

Juba teel erinevatesse kohtadesse, puudutan ma islamit, sest Bahraini lipp on ju valge-punane ja 5-kolmnurga, ehk sakiga, mis kujutab Islami viit sammast.

Sellega teen ma sissejuhatuse ja olenevalt grupist puudutan seda teemat juba siis rohkem või vähem.

Kuna olen hidžaabis, siis tahes-tahtmata on inimesed minust väga huvitatud: miks eurooplanna Soomest on tulnud ära ilusalt maalt ja kannab nüüd hidžaabi. Põhiliselt alguses küsitakse kaastundlikult, kas tulin seoses abielumisega Bahraini mehega ja nüüd on mul siis kohustus kanda seda peakatet.

Kui ma neile vastan, et ei ma ole abielus Bahraini mehega ja olen selle tee valinud oma südame hääle järgi ja vabatahtlikult valisin usu ja kannan suurima heameelega hidžaabi, koorub aga rohkem ja rohkem küsimusi ja nii juba turistide „abiga“ räägin neile oma teekonnast, oma religioonist ja kõigest muust sellega seotust. Ja see on nii hea, sest tunnen, et selline loomulik viis selgitab neile meie usku palju paremas valguses ja nende valele informatsioonile põhinev suhtumine saab minu kaudu teise, positiivsema mõtlemise.

Kuna, nagu juba alguses mainisin, osalen kõigis võimalikes seminarides ja koolitustel, tahaksin teile jutustada ühest eriti meeldejäävast ja selle pidajaks oli Idris Tawfiq - inglane, kellel on kraad inglise keeles ja kirjanduses ning teoloogias ja kes lisaks oli aastaid Rooma Katoliku kiriku preester Vatikanis. Tema tee islami on olnud imeiline ja nüüd räägib ja jagab ta oma kogemusi ja annab loenguid, koolitusi üle maailma.

Annan siin ka tema kodulehekülje aadressi: www.idris-tawfiq.com

Aga nüüd veidikene juttu ka Bahraini naistest, kuna selle kuu teemaks on NAISED.

Bahraini naised on põhiliselt kõik hästi koolitatud ja väga töökad, mitte nii, nagu teistes Araabia riikides, kus naise koht on põhiliselt kodus.

Bahraini naised on väga aktiivsed. Neid võib näha tööl nii lennujaamas piloodina, taksojuhina, poemüüjana, firmajuhina, disainerina jne. Igal alal on naised tööl võrdväärselt meestega.

Riietuse suhtes on domineeriv must abaja ja hidžaab (Saudi-Araabia mõju), kuid on ka palju naisi, kes kasutavad värvilisi abajasid ja hidžaabe või pükskostüüme koos hidžaabiga või pikki seelikuid.

Noored on rohkem juba vabama vormi võtnud, ehk lääne mõju on tugevalt märgata.

Loomulikult ei kannan nad miniseelikuid ega vaevalt ihu katvaid T-särke, nagu nii mõnigi turist või isegi Bahraini tööle tulnud välismaalane siin kannab ja mis on selgelt huumärgiks meestele.

Igal rahvusgrupil on oma riietusstiil. India-Pakistani naised armastavad kanda värvikirevaid Punjabi riideid, filipiinlased ja tailased on aga kaasagsetes teksades, T-särkides jne.

Kui nad on moslemid, on ikka domineerivaks riietuseks abaja.

Bahrainis on mitmeid suuri malle ehk kaubamaju: Seef Mall, Al-Ali Mall, Bahrain Mall, Dana Mall, Lulu Mall ja suurim kõigist on City Center Mall.

Kaubanduskeskustes on palju, palju uhkeid poode, boutique'e, kust võib leida imeilusates värvides džellabijasid, abajasid ja hidžaabe.

Abaajasid leidub nii Swarovski-kristallidega tikitult kui ka muu imelilusa disainiga. Valik on meeletult suur ja igale rahakotile leidub see sobiv.

Mustas abajas takso- või autojuht on siin igapäevane pilt, sest Bahraini naised saavad juhtida autot, mitte nagu nende Saudi Araabia õed, kellele veel see luba ei kehti.

Oma juhiloa saavad Saudi Araabia naised teha siin Bahrainis ja siin on ka neil õigus juhtida autot, mida nad ka usinasti kasutavad.

Bahraini naistele on antud õigus osaleda valimistel ja ka olla rahvasaadikud alates 2002. aastast, kui praegune Kuningas Hamad andis välja uue konstitutsiooni.

Kuigi aastal 2002 kandideeris parlamenti palju naisi, ei valitud seekord veel ühtegi neist parlamenti.

Kuid 2004. aasta parlamendivalimistel valiti juba kuus naist, sealhulgas ka üks kristlane.

Bahrain sai ka oma esimese naisministri: Dr. Nada Haffadhist sai tervishoiuminister.

2005. aastal valiti juba teine naisterahvas valitsusse.

Aprillis 2005 sai Shura liige Alees Samaanist esimene naine, kellele anti õigus juhatada Parlamendi istungit Araabiamaailmas, kui ta juhtis Shura nõukogu.

Suurimaks naisteorganisatsiooni juhiks oli Ms Lulwa Al-Adhadi, kellele anti nimetus - austatud valitsuse minister.

Juunis 2006 nimetati Haya bint Rashid Al Khalifa ÜRO Peaassamblee 61-istungijärgu presidendiks, mis tegi temast esimese naise Lähis-Idast ja kolmanda naiseks ajaloos, kes sai sellele kõrgele kohale. Sheikha Haya on üks juhtivamaid juriste ja naiste õiguste eest võitlevaid advokaate, kes sai sellele postile selles muutuv maailmas. Sheikha Haya oli ka esimesi Bahraini naisuursaadikuid. Ta oli Prantsusmaal Bahraini suursaadikuks aastatel 1999-2004. Tal on ka Bahrainis oma advokaadibüroo.

Tähtsaim naine on Bahrainis muidugi esileedi, kuningas Hamadi abikaasa Tema Kuninglik Kõrgus Shaikha Sabeeka.

Ka tema, nagu kuningas Hamad põlvneb samast suurest kuninglikust Al-Khalifa soost.

Shaikha Sabeeka sündis Muharraqis ja tal on 3 venda ja 4 õde.

Õpingud sooritas ta Bahraini koolides ja ka Suur-Britanias.

Ta abiellus tema Majesteet Kuningas Hamad bin Isha Al-Khalifaga 1968. aastal ja neil on 4 last (3 poega ja 1 tütar) ja 8 lapselast.

Alates oma abieli algaastatest, on Sheikha Sabeeka osalenud ja välja töödeldud mitmeid programme, kuidas aidata väikese sissetulekuga perekondi.

Tema Kõrgus Sheikha Sabeeka juhatab ka Naiste Nõukogu, mis asutati 2002. aastal.

Sheikha Sabeeka on pühendanud kogu oma jõu naiste õiguste kaitsmiseks, seaduste muutmiseks õiglasemaks naiste suhtes.

Näiteks kodakondsusseadus, mis on olnud jões juba aastast 1963, on väga ränk ja karm laste suhtes, kes on sündinud Bahraini naise ja välismaalase abielust. See laps ei saa automaatselt Bahraini kodakondsust ja neile peab taotlema elamisluba, et saada elada Bahrainis.

Seda seadust püütakse nüüd tema eestkostel muuta. Inshallah, inshallah...

Lisaks kõigele eelnevale, on Sheikha Sabeeka eestkostel rajatud fond, mis jagab pea-aegu tasuta maju ja kortereid peredele lastega, kellel väiksem sissetulek jne.

Moodsad majad, korterid omaette linnakus on eraldatud nende tarvis.

Bahraini hoolitseb hästi oma elanike eest. Vaesuses ei ela siin keegi..

Seekord siis tuli nüüd juttu nii minu elust, kui ka Bahraini naiste elust.

Aga veel lisaksin teema, mis meile kõigile väga tähtis on - see on abielust ning nende liikidest. →

.....

Järgmisel korral jälle uue teemaga...

Ma'ssalaama,

Amina

ABIELU LIIGID ARAABIA JA ISLAMI MAAILMAS.

1. TAVAABIELU naise ja mehe vahel, kus alati koostatakse nikaah ehk abieluleping, mis on tehtud pruudi ja peigmehe vahel ja kus on märgitud kõik tähtsad punktid, nii rahalised kui ka õiguslikud. See on enam kasutatud abieluvorme ja kõige õigem vorm legaalse abiellumise vormistamiseks.

2. POLÜGOONILINE ABIELU - ühe mehe ja kuni nelja naise vahel samaaegselt. Sama, mis eelnev ja kus mehel on iga naise suhtes võrdväärne käitumine. Kõik on toodud ära ja kinnitatud abielulepingus.

3. MISJAR ABIELU - ühe mehe ja ühe naise vahel, kus naine loobub oma õigustest saada majanduslikku toetust oma abikaasalt. Antud abieluvorm on ametlik, kuid ei nõua, et abielupaar elaks koos ning samuti ei ole mees kohustatud majanduslikult toetama abikaasat. Üldiselt selles abielus elab naine oma vanemate kodus või omaette ja mees külastab teda teatud perioodidel. Sellist abieluvormi kasutatakse väga palju Saudi Araabias ja Egiptuses.

Misjar abielul on palju sarnasust muta-abieluga, mida praktiseeritakse šiaa usus ja kultuuris.

SELLINE ABIELU ON ISLAMI SEADUSE JÄRGI KEELATUD, KUNA NAIN PEAB SELLE TOIMIMISEL OMA ÕIGUSTEST LOOBUMA.

Misjar abielu on kerge lahutada ja seda kasutatakse tihti ka lühikesteks perioodideks.

4. MISFAR ABIELU - abielu ühe mehe ja ühe naise vahel, mis sõlmitakse välisreisi või õpingute ajaks välismaal. Seda kutsutakse ka „suvepuhkuse abieluks“ ja peetakse oluliseks, et ära hoida mehe kokkupuutumist-suhtlemist prostituutidega välismaal elamise ajal. Ka selline abielu on tegelikult islami seaduse vastane, kuna reeglina pannakse selle lõppemisele kindel tähtaeg.

5. ŠIGAR ABIELU - abielu, kus üks mees abiellub nõu vahetuskorras teise mehe tütre või õega ja teine mees abiellub selle mehe tütre või õega.

SEEGILIKABIELU ON ISLAMIS KEELATUD, KUNA SEE ABIELU EI ANNA NAISELE KÕIKI ÕIGUSEID JA ABIELU TINGIMUSEKS ON, ET NAIN VAHETATAKSE KELLEGI TEISE VASTU, SEEGA TIHTI MAHR PUUDUB JA NAISTEGA KAUBELDAKSE NAGU ASJADEGA.

6. URFI ABIELU - seaduslikult mitte vormistatud (salajane) abielu ühe mehe ja ühe naise vahel. See on väga populaarne eriti Egiptuses ülikooli tudengite ja linnaametnike vahel, kuna ei nõua palju kulusid ja ei nõua möbleeritud kodu jne.

Sellist abielu on lihtne sõlmida: öeldakse vaid „Me oleme abielus“ ja ka kirjutatakse kahe tunnistaja juuresolekul paber, kus on kirjas, et see paar on abielus ja tunnistajad kirjutavad alla. **PALJUD ISLAMIMAAD EI TUNNISTA SELLIST ABIELU.** Ka abielulahutust ei ole võimalik saada, sest abielu pole ju ametlikult sõlmitud. Egiptuses on püütud anda seaduslikku jõudu selle abielu seaduslikuks lahutamiseks naistele, kuid lapsed jäävad igal juhul õigusteta.

MOŠEE JA EESTI ISLAMI KOGUDUS

MINU MAROKO

ehk maailma teistpidi vaatamise õpik.

Autor: Kätlin Hommik-Mrabte

EMA

Nüüd aga minu minevikureisilt tagasi Casablanca lennujaama, kuhu olime Mustapha ja Youssefiga Kuveidist saabunud. Hetkeks oli maailmas minu jaoks olemas vaid värske rohu lõhn, karge tuule pai ning piisavas kauguses päikesepaiste. Ent pean oma karguseunest ärkama ja reaalsusega silmitsi seisma.

Minu igatsetud muruplatsi ja Casablanca lennujaama klaasuste vahel seisab Mustapha, kelle kõrval on kontkõhn noormees – pildi järgi tunnen ära tema venna Lahceni. Mustapha käe otsa on end haakinud pisike poiss, kes juba eemalt vaadates oleks justkui koopia minu abikaasast, ainult et minieksemplar ja hulga tõmmum – see on Aziz, pere 10-aastane pesamuna. Kõigi kolme silmist voolavad pisarad.

Selge, vaikus on siis viimaks murtud. Juba siis, kui ma veel Pariisis olin, rääkisin MSNi vahendusel ka venna Lahceni-ga. Teadsin Mustapha enda suu läbi, et kui ta Kuveiti tööle läks, jäi temast koju väga haige ema. Rinnavähi laastamistö on halastamatu! Lahcen kirjutas mulle ema surmast juba kuid tagasi, kuid keelas mul kategooriliselt Mustapha hale midagi öelda – see oli isa soov. Isa kartis, et muidu tormab poeg kõike maha jättes Kuveidist koju ja rikub sellega oma elu. Tundes Mustaphad – just seda ta olekski teinud, kuid kas sellepärast on õigust tema eest kuude kaupa ema surma varjata? Raske, väga raske oli mul oma

tulevase eest seda salajas hoida. Võib-olla lootsin südames, et see on mingi eksitus ja seetõttu saigi Mustapha ema surma kohta kinnituse alles koju Marokosse jõudes, kuigi isegi mina teadsin sellest juba kuid varem.

„Ma tean, ma tunnen, et teda enam ei ole,“ ütles Mustapha mulle kord, kui veel Kuveidis olime. „Ei ole võimalik, et nad iga kord, kui teda haiglasse vaatama lähevad, kõik mobiilid maha unustavad, kuigi teavad, et ma helistan ja tahan emaga rääkida. Ma tunnen, et teda ei ole enam!“ Nüüd aga on asi kindel. Raske on kirjeldada, mida tähendab ema moslemist pojale. Jumal on Koraanis meid manitsenud oma vanemaid austama, kuid emal on eriline staatus.

Palverännaku ajal tuli Prohvet Muhammedi juurde mees, kes kandis seljas oma vana ema. Ta küsis: „Jumala Sõnumitooja, kas nüüd olen oma emale tasunud?“ Prohvet vastas: „Isegi mitte ühe karje eest, mis ta sind kandes ning sünnitades on esile toonud.“ – „Kuidas on see võimalik, Jumala Sõnumitooja?“ küsis mees imestunult. – „Aga sellepärast, et sina kannad teda, oodates ta surma; tema aga kandis sind, oodates sinu elu.“ Ema töö ei lõpe iial – sellest hetkest, mil ta oma lapsest teadlikuks saab kuni hetkeni, kui ta oma silmad igaveseks sulgeb, mureseb ta ikka oma lapse pärast, olgu see kasvõi kuuskümmend aastat vana. Sellepärast ongi tal meie südames nii eriline koht.

Seal nad seisavad, kolm poega, nuuksudes nagu väike-

sed lapsed üksteise embuses, kuigi laps on neist tegelikult vaid üks. Andes au sellele naisele, kellest olin nii palju head kuulnud, ei taha ma vahele segada ja istun murule, hoolimata ümberringi sibavast rahvast.

Ma ei olnud teda kunagi näinud ega temaga rääkinud. Olin tema jaoks täiesti võõrast kultuurist, võõraste traditsioonide ja võõra väljanägemisega võõras tüdruk võõrast kohast. Sellest hoolimata sulas mu süda sees, kui Mustapha helistas mulle ühel varahommikul, kui Pariisis olin ja Mustapha veel Marokos Rabatis oma ülikooliasju lõpetas, ning minu kinganumbrit küsis. „Miks sul seda vaja on? Ja mispärast sa mind nii vara üldse üles ajad?“ olin ma veidi tige.

„Emmmm ... tead, teatasin eile õhtul oma vanematele meie kihlusest ning arva ära, kes mõni hetk tagasi minu ühikauksele koputasid?“

„Tulid sind vaatama? See on ju tore, aga mis puutub siia minu kinganumber?“ ei mõistnud ma ikka veel.

„Minu emal on kinnisidee, et ta peab oma tulevasele miniale kõige ilusamad Maroko kingad ostma, ja kohe praegu.“

Umbes kuu pärast saingi oma kingad kätte – imekaunid tutikeste ja tikanditega valgest nahast papukesed. Tuli välja, et ema oli isa ja Mustaphad pool päeva mööda Rabati poode vedanud ja lõpuks siiski otsustanud, et nii ilusaid kingi, kui tema minia väärt on – sest kindlasti on ta neid väärt, kui tema kallis poeg on ta kord juba välja valinud – ei olegi veel olemas. Need imekingad tehtigi eritellimusel.

See naine, kes oli vanemate surma tõttu kasvanud äärmises vaesuses, nõudis oma lastelt alati äärmuslikku puhust ja korda. See arukas ema, kes oli käinud vaid algkoolis, nõudis oma lastelt alati häid tulemusi koolis ning oli nõus kas või oma pea panti panema, et neile parimat võimalikku haridust võimaldada. Ka suutis ta oma harimatu-

sest hoolimata laitmatult korraldada kõiki majapidamist puudutavaid küsimusi, alates pere eelarvest ja lõpetades kodu sisustamisega. See intelligentne naine, kes ise luge-da ega kirjutada ei osanud, avaldas sügavat rõõmu selle üle, et tema poeg abiellub naisega, kes on lõpetanud ülikooli: „Kas pole tore? Minu lapselapsed saavad olema targad, sest neil on tark ema kodus õpetajaks. Nagu ütles meie prohvet, Jumala rahu ning õnnistus olgu temaga: kui harid poissi, harid mehe; kui harid tüdrukut, harid rahvast.“

Jah, raske on kirjeldada, mida tähendab ema moslemist pojale. Ja mida see naine tähendas mulle. Mul on üks soov – et minu lapsed armastaksid mindki nii, nagu tema lapsed teda armastasid ja armastavad veelgi.

MAROKOGA SILMITS

Kindlal sammul läheneb oma nuuksuvatele poegadele isa Mohammed. Ta on lühikest kasvu, kuid temast jääb mulje, justkui oleks ta suur ja tugev mees.

Tema päikesest tumepruuniks põlenud näos on kaks suurt kurba musta silma, mis innukalt vanemat poega takseerivad. Ta patsutab Mustaphad õige erusõjaväelase kombel õlale, surub kätt ning vahetab pojaga paar sõna. Muidu kindlast hoiakust hoolimata väriseb veidi ta vasem käsi, mida ta ei pea tervituseks välja sirutama. Tema juustes ei ole halli, habe on korralikult aetud ning hoolitsetud vuntsid ehivad ta ülahuult.

Poega tervitanud, hakkavad tema kurvad silmad ringi vaatama. Mõistan, et otsitakse mind. Tõusen püsti ja lähen oma äiale vastu. Hetkeks näen tema huultel naeratust ning silmistki peegeldub lõputu kurbuse asemel rõõm – või on see uudishimu? „Assalamu alikum ya binti! Bienvenue à vous.“¹ Saan tugeva käepigistuse ja õlapatsu osaliseks. Isa lükkab asjalikult ette ka oma kaks poega, keda ma silmast silma veel tervitanud ei olegi. „Mul on väga kahju, et peame tutvuma just sellisel kurval ajal,“ lisab ta oma perfektses, kuigi tugeva arabia aktsendiga prantsuse keeles, mis, nagu ka ta hoiak ning täpsed liigutused, pärineb Maroko kuninglikus sõjaväes teenimise ajast.

Seejärel uurib ta jälle tähelepanelikult ümbrust. Aa, muidugi, Youssef! Ka mina olin suures emotsioonitulus jõudnud unustada, et tulime ju Kuveidist koos Mustapha sõbraga. Seal ta seisab, kohendades veel viimaseid välja tassitud pakke.

Kotid on autosse sätitud, rahvas samuti, ja sõit Youssefi kodu poole Khuribgas võib alata. See jääb meile tee peale. Autoaknast välja vaadates ei suuda ma kuidagi ära imestada, kui väga ma paari kuu jooksul olen jõudnud Kuveidi kuumaastikuga ära harjuda. Nüüd vaimustun igast puust ja pöösast, mis sest, et mida enam me sisemaale jõuame, seda pisemad ja kiduramad need on. Siinne maastik iseenesest Eesti omast väga ei erinegi: tee ääres võib leida nii põlde kui ka niisama tühje välju, kauge-malt paistab mets... või ütleme, puud. „Kui oleks pime,“ mõtisklen omaette „ja ma ei näeks, et siin on palmid ja mulle tundmatud puud, võiks see olla Eesti maantee.“

Peagi jõuame Khuribgasse, mis on oma õitseaja seljataha jättnud fosforiidikaevandusest välja kasvanud ja rikastunud linnake. Youssefi pere elab tillukeses kollaseks krohvitud majakeses, mille aknad ja uks on pärani. Meid võtavad vastu ta Saharast pärit isa, leebelt naeratav, toimetav ja vaikiv ema ning kari tüdrukuid. Ahaa, üks pisike poiss

¹ ar k – Rahu olgu sinuga, mu tütar! Pr k – Tere tulemast teile!

on siin ka hulgas, nii umbes meie Azizi vanune. Meid palutakse elutuppa. Tahan majja sisenedes jalanõud ära võtta, kuid Mustapha seletab mulle, et seda tehakse alles elutuppa jõudes, kuna marokolased kannavad tavaliselt majas kingi, välja arvatud tubades, kus on maas vaibad. Sellepärast ongi elutoa ukse ees hunnik jalatseid? Heakene küll, võin ma ju ka enda omad siia jätta.

Meile pakutakse tüüpilist Maroko einet. Vähemalt nii ütleb Mustapha – mis mina ka tüüpilisest Marokost tean! Kõigepealt käib Youssefi väikevend, suur käterätik üle õla, külaliste seas ringi hõbedase kannuga, mis seisab hõbedasel kandikul, kus on ka seep. Iga külaline peab enne einet käed puhtaks pesema, kuna süüakse ju kätega.

Maitsten mullilisi pannkooke, mida nimetatakse baghriir'iks ja mille peale pannakse sulavõid ja mett. Seejärel pean jooma hirmkanget ja supermagusat Maroko teed. Naeratan, kuigi kuum siirupmagus tõkat tahab vägisi tagasi klaasi sulpsata.

Viimaks tuuakse lauale koonusekujuline savianum, mida nimetatakse tažiiniks ja mille kaane all peitub aurav... hmmm... ühepajatoit? See on juurviljahautis, mille keskel ilutseb kantsakas liha. Toit on väga maitsev, kuigi mulle liiga vürtsine. Aga oh õnnetust, mis trikkidega ma selle söömiseks küll hakkama pean saama! Marokos nimelt süüakse traditsioonilisi toite laua keskel asuvalt ühelt aluselt, näitkes tažiinilt, kuid ka suurelt puidust või savist taldrikult. Ma ei märka kusagil ühtki kahvlit, nuga ega lusikat.

Kuivanud heina karva mannast täpiline suur leiva- või õigemini saiaratas käib ringi ja igaüks murrab sellest endale paraja tüki. Nii teen minagi. Seejärel murtakse oma tükist pisike jupike, kastetakse see kastmesse, lükatakse leivaga ette jääv juurviljatükk pooleks ning pannakse leiva abil suhu. Minu esimene üritus Roomas roomlaste moodi teha jääbki vaid ürituseks, sest ma ei oska porgandijuppi leivaga pooleks lükata ja kõige tipuks maandub mu suutäis juba enne suhu jõudmist mulle sülle. Vaa-

tan kokkunud lapse kombel ringi – keegi ei vaata minu poole, igaüks tegeleb vaikselt enda toiduga. Juba jõuan mõelda, et mul jääbki lõuna söömata, kui Youssefi ema vaikselt tõuseb, kööki läheb ning kahvli ja salvrätikuga tagasi tuleb. Teadagi, kelle jaoks need mõeldud on, minusuguse pudilõua tarvis!

Lasen toidul hea maitsta, samal ajal imestades – milline galantsus! Kui „meil Euroopas“, mida me kangesti armastame tsivilisatsiooni tipuks pidada, mõni aafriklane söögilauas noa ja kahvliga sama kobalt ringi käiks kui mina just äsja leivaga, oleks vähemasti lastel lõbu laialt ning ka täiskasvanud naerataksid mõrult, hilisematest kommentaaridest „milline mats“, „kultuur pole enda teha“ jne rääkimata. Siin aga ei teinud isegi lapsed minu oskamatuses välja ja ma ei pidanud end kuidagi halvasti tundma. Söömata mul ka ei jäänud.

Kogu külastuse ajal ei jäeta mind hetkekski ükski: Youssefi kõik neli õde muudkui seavad mu ümber, uurivad mu nahka ja mõistatavad, nagu mulle tõlgitakse, et mis värvi peaks küll henna sellistel valgetel kätel jääma? Kas päris oranž? „Sa pead kindlasti uuesti meile külla tulema ja siis me teeme sulle hennat, näitame, kuidas marokolannad tantsivad ja mismoodi riides käivad – kas tuled?“ Noogutan naeratades ja lisan: „In ša Allah!“ – olen märganud, et see fraas siin tulevikust kõneldes tihti jutu juurde lisatakse.

„Mustapha, mis asi see henna on, mis nad mulle teha tahavad?“ Ma ei kujuta ette, mis näoga ma seda küsin, kuid Mustapha puhkeb naerma ning itsitab veel päris tükk aega. „Oh, ära karda, see ei ole midagi hullu, lihtsalt üks taim, millest tehakse... noh, selline möks, millega Maroko naised oma käte ja jalgade peale lilli ja muid traditsioonilisi mustreid joonistavad.“

„Ahsoo, tore, seda tahan ma küll proovida!“ on mul hea meel.

Vahepeal tuleb mulle meelde, et ma ei ole palvetanud.

2 ar k – „Kui Jumal seda tahab!“

Palun üht õdedest endale palvekoha kätte näidata. Ta juhatab mind kivipõrandaga koridori lõpus asuvasse pi-sikesse tuppa, kus on hunnik vaipu, tekke ja patju ning telekas. Mõtlen endamisi, et kus kogu see pere magab, sest koridoris paistis veel vaid kaks ust: kööki ning eel-datavasti vannituppa, kuid olen liiga väsinud, et selle üle pikemalt arutleda.

Hoolimata Youssefi pere keelitamistest nende pool öö veeta hakkame siiski mõne aja pärast minema. Enne linnast välja sõitmist peab isa auto kinni: „Kui te veel midagi supermarketist tahate, siis siin on viimane võimalus. Meie linnas supermarketit ei ole.“ Ma ei mõista probleemi.

„Aga poed ju on?“

„Jah, poed on,“ muheleb isa, „aga mitte sellised nagu teil.“

„Noh, peaasi, et poed on, ju siis saab hakkama.“ Oih, kui ma vaid teaksin, millesse ennast mässin!

Mida enam me mägede poole sõidame, seda rohkem muutub ümbrus. Kõigepealt läheb tee kitsamaks ja auklikumaks, seejärel hakkab looklema, kuni viimaks teeb küngastelt kõrgetesse mägedesse jõudes suuri kaari. Mäed on väga ilusad, justkui oleksid nad kõik tühjaks niidetud, vaid väikesed tupsud on siin ja seal – põõsad.

Mõne mäe veerel võib näha ka väikseid valgeid tupsu – need on lambad, kes seal söövad. Kui hästi uurida, võib puukese või põõsa alt leida ka neid valvava karjase.

Huvitav, mida need karjased päevad läbi teevad? Kas loovad ka suurepärase poeesiat, nagu Araabia poolsaare rändhõimud islami-eelsel ajal? „Qifa näbki min thikri häbibi wa mänzili ...“ – „Peatugem, et saaksime nutta meenutades minu kallimat ja tema laagripaika...“ Keel on

üks ütle mata kasulik instrument. Peale selle, et ta meil suhelda võimaldab, kannab ta endas ka meie kultuuri ja olemust. Eesti keeles on üks väga oluline sõna, „kodu“, mis kuulub meie keele raudvarasse. Samas, paljudes keeltes selline sõna puudub, nagu näiteks vene, prantsuse või araabia keeles. Beduiini, kes oma kallima laagripaika meenutades nutab, võiks mõista kui kallima kodu või maja pärast nutjat, kuid teades, et neil ei olnud ei kindlat kodu ega maja, peame sõna mänzil edasi andma sõnaga „laagripaik“, kuigi tänapäeva araabia keeles võib see sõna tähendada ka kodu või maja.

Õigupoolest on araabia keeles kodu või maja tähistamiseks lausa mitu sõna, kuid neil kõigil on tegelikult muu sisu. Sama mänzil tähendab otseses tõlkes „kohta, kus maha ronitakse“ – see koht, kus vana araablane kaameli seljast maha ronib ja oma laagri üles paneb, ongi tema kodu. Kodu ja maja tähistamiseks on veel olemas sõna bāit, mis otseselt tähendab „kohta, kus magatakse“ ja daar, mis tähendab ulualust, kohta, kus ollakse kaitstud. Aeg-ajalt sõidame läbi mõne väikese mägilinnakese. „Kas need linnad on uued?“ uurin oma abikaasalt.

„Ei, miks sa arvad, et uued?“

„Noh, majad on ju kõik pooleli.“

„Mimoodi pooleli?“ ei suuda Mustapha oma imestust varjata.

„Ülemisel korrusel ei ole katust, nurkadest paistavad paksud traadid, see tähendab, et sinna peale peab veel midagi tulema, ja pealegi ei ole peaaegu ühelgi majal välisviimistlust.“

Olen jälle suutnud oma abikaasa naerma ajada, ilma et mõistaksin, miks nimelt. Veidi end kogunud, seletab Mustapha mulle: „Majad ei ole poolikud, siin niimoodi ehitataksegi. Vaata, esimesel korrusel perekond elab. Teine korrus ei olegi õige korrus, see on katuseterrass, kus naised pesu pesevad ja kuivatavad ning kus pühade ajal lammast tapetakse ja liha küpsetatakse. Traadid on nurkadesse jäetud selleks, et hiljem, kui mõni lastest abielu- lub ja tal oma maja ei ole, ehitatakse terrassist järgmine korrus ja sinna peale uus terrass. Mis aga puutub välisviimistlusesse, siis seda tehakse siin harva.“

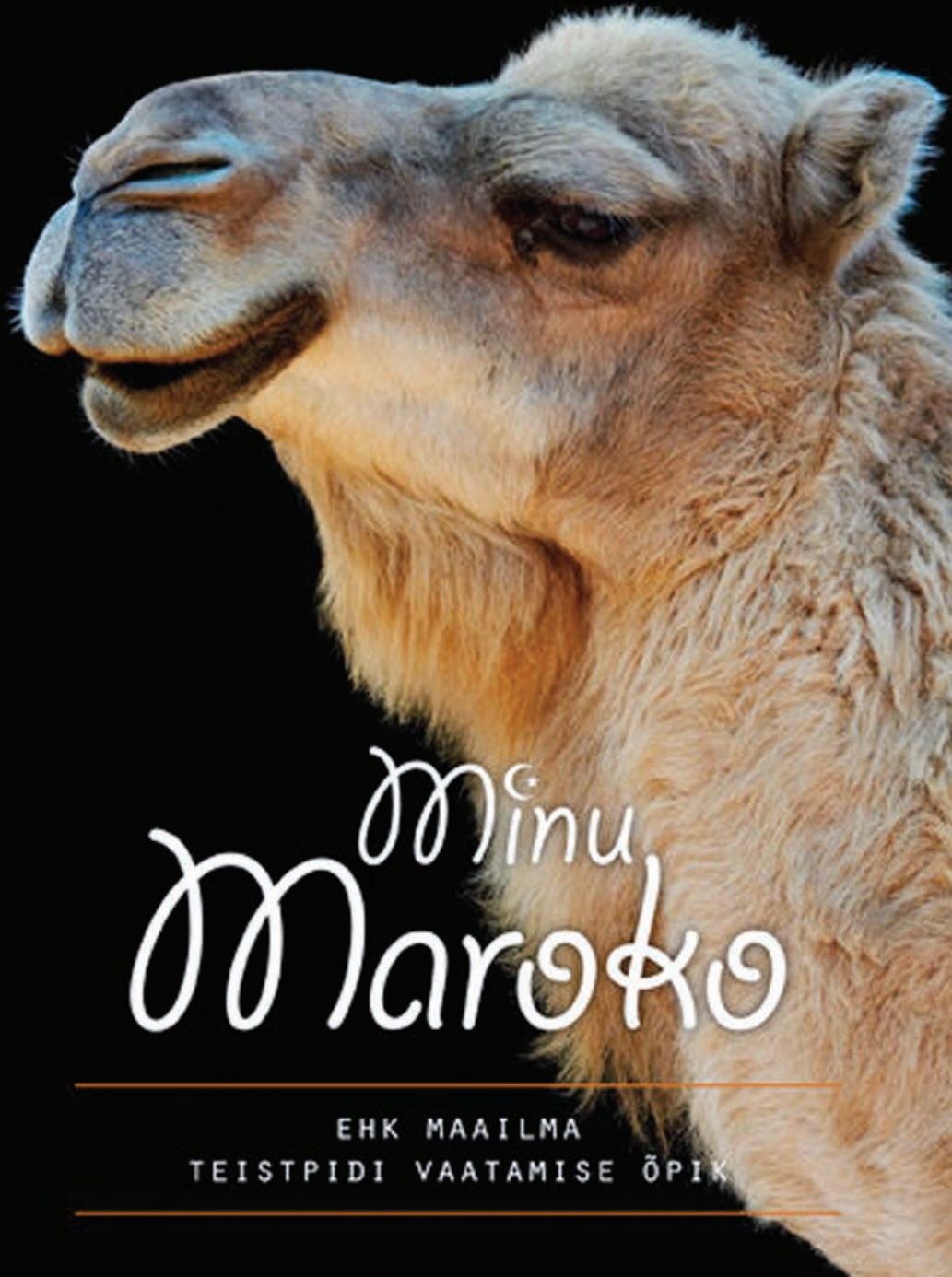
„Miks, maja on ju niimoodi poolik... ja inetu?“ teen ma suured silmad

„Siinsed inimesed on teistsugused kui suurlinnade rahvas. Nad peavad väga kinni vanadest kommetest ja uskumustest. Marokolased kardavad kurja silma. Seepärast ei taha nad oma maja väljast ehitada, kartes, et naabrite või möödakäijate kadeduse või halvasoovlikkuse tõttu neile kuri silm peale pannakse ja kõik hakkab viltu vedama. Paljud nendest majadest näevad seest väga ilusad välja, osad lausa justkui lossid, aga tänavalt ei tohi see välja paista. Tead, sellistes väikestes kohtades käivad kõige rikkamad tihti kõige viletsamalt riides, just seetõttu, et keegi nende rikkusest ei teaks. Meie linna kõige rikkam mees käib ringi paljajalu...“

Kui erinev on see filosoofia meie, eestlaste elufilosoofiast. Meie kohendame oma maja ikka kõigepealt väljast, et kõigile meie toredus ja rikkus näha oleks. Auto peab ka olema võimalikult uus, riided „firmakad“ ja kallid. Et pangakontol tühimik laiutab või isegi võlg istub, ei heiduta kedagi. See võrdlus annab mulle mõtteainet kuni jõudmiseni Moulay Bouazzasse, see tähendab koju.

REKLAAM

KÄTLIN HOMMIK-MRABTE

Nüüdseks on „**Minu Maroko**“ ilmunud ning kättesaadav nii **kirjastuse kodulehel** (http://petroneprint.ee/minu_maroko.php) kui ka igas Eesti hästivarustatud raamatupoes!

ÜHE VANA ON TEISE UUS

Võimalus saata inimestele riideid, mänguasju jne, mida ise enam ei vaja, kuid ära ka visata ei tahaks. Järgnevalt pakume välja aadressid, kuhu võiksid oma paki saata. Tegemist on erinevate organisatsioonide ja eraisikutega, kes tegelevad humanitaarabi ning vaeste igakülgse abistamise ning toetamisega ja jagavad sinu saadetise nendele, kes seda kõige enam vajavad.

Kui äkki tead veel mõnda aadressi, mis sinu meelest peaks siin nimekirjas olema, siis anna meile sellest teada meiliaadressil info@islam.pri.ee.

AFGHANISTAN:

Mohammad Qasim Popal
UNAMA Kabul, Compound B
OSRSG/FSCU, Building 7, Room 101
Peace Avenue, Zanbaq Square
Wazir Akbar Khan (beside French Embassy)
Kabul
AFGHANISTAN
phone: +93 700217289/0790005381

MAROKO:

Najat Mrabte
("Lahcen Wuld Dada")
Rue 8, No 10
54400 Moulay Bouazza
P.Khenifra
MOROCCO

Mosleminaise käsiraamat

AUTOR: HUDA KHATTAB

2. peatükk Tahara ehk puhtus

Araabia keeles tähendab "tahara" puhtust, nii füüsilises kui ka vaimses mõttes. Selles peatükis räägime füüsilisest puhtusest, eelkõige naise kuupuhastusest ja sünnitusjärgsest veritsusest.

Enne palvet peab sooritama rituaalse pesemise, vastavalt nažasa (ebapuhtuse) suurusle, kas siis wudu või ghusli. Kõhugaaside, uriini ja fekaalide eritamise järgselt on selleks wudu. Ghusli peab sooritama peale seksuaalset kontakti, spermapurset ja kuupuhastuse lõpul või sünnitusjärgse veritsuse lõppedes¹.

HAID (KUUPUHASTUS)

Haid tähendus araabia terminoloogias viitab kuutsükli aset leidvale veritsemisperioodile. Niipea kui tütarlaps jõuab arengus faasi, kus algab kuupuhastus, saab temast islami kohaselt mukallaf (täiskasvanu, vastutav) ning ta peab hakkama islamis olevaid tavakohustusi nagu palve, paast jne. järgima. Pole olemas kindlat vanust, millal keegi mukallaf staatusesse jõuab. See oleneb pärinevusfaktoritest, toitumisest, kliimast jne.

Kuupuhastuse verel on islami õpetlaste kohaselt järgmised tunnusmärgid: veri on punane, paks ja sellel on märkimisväärselt ebameeldiv lõhn. Teistsugused veritsused paikutatakse istihaada (vt. alapeatükist) kategooriasse.

Kuupuhastust ei peeta islamis needuseks², vaid hoopis üheks normaalseks kehafunktsiooniks, mis rituaalset pesu nõuab, enne kui naine uuesti palvetada tohib. Kuupuhastuse ajal on asju, mida naine tohib ja ei tohi teha ning selle lõppedes tuleb läbi viia kohustuslik suur rituaalne pesemine ehk ghusl, enne kui normaalse elu juurde tagasi pöördutakse. See aga ei tähenda seda, et naine oleks räpane. Koraan kirjeldab kuupuhastust eel-

kõige kui "vigastust" või "traumat" (2:222), seega kõiki piiranguid normaalsele elutegevusele vaadeldakse kui halastust ja kergendust.

Kuupuhastuse ajal on keelatud:

Palvetamine; dua tegemine on aga igal ajal lubatud. Tegemata jäänud palveid ei pea naine hiljem järgi tegema. Paast, ent iga tegemata jäänud paastupäev peab olema tagantjärei tehtud.

Tawaf (ümbes Kaaba kõndimine hadži või omra ajal)

Seksuaalne vahekord; kallistamine ja suudlemine jne. on lubatud, ent füüsiline vahekord ise on keelatud.

Koraani puudutamine, välja arvatud õppimise ja õpetamise eesmärgil. Mõningad õpetlased (näiteks Shaf'i) on siin arvamusel, et Koraani araabiakeelse tekstiga raamatute puudutamisel pole piiranguid, kui seda teksti on raamatus vähem, kui 50%. Näiteks x-keelsed tõlgendused ja Koraani kommentaarid, nagu näiteks Yusuf Ali oma.³ Pole ka piiranguid kuupuhastuse ajal väikeste Koraaniosade retsiteerimisele, Koraani ennast puudutamata.

MINIMAALNE JA MAKSIMAALNE KUUPUHASTUSE PIKKUS.

Osadel naistel on kuupuhastus kas ebaregulaarne või väga pikk. Selline erinevus viib tihti segadusse, millal palvega uuesti alustama peaks. Õpetlased vaatlevad kuuest kuni seitsme päevani, kui normaalset pikkust, minimaalseks on üks päev ja maksimaalne on kümme kuni viisteist päeva. Iga veritsust, mis seda perioodi ületab, vaadeldakse kui istihaadat.

Kuupuhastuse lõppedes peab naine sooritama suure rituaalse pesemise, ghusli. Kui peale seda on märgata veel kollakas-pruuni eritist, ei oma see enam mingit tähtsust. Kuupuhastuse veri on punane, nagu juba eelnevalt kirjeldatud. Samuti pole mõtet kiirustada kuupuhastuse lõpetamisega. Osadel naistel on loomult pikem kuupuhastus, seega pole see nende süü, kui see periood näiteks kümme päeva kestab, samas kui teistel õdedel ainult seitsme päeva pikkune periood on. Seega pole mingit palvekohustust niikaua, kuniks kuupuhastus kestab. Ka varasematel aegadel oli mosleminaistel samad probleemid, nagu ka ühest hadithist lugeda võib:

Osad naised saatsid alati Aishale (raa) puuvillast riidetük-

³ Badawi, Taharah, lk. 16 märkus 33.

¹ Täpsem selgitus selle kohta raamatus Badawi, Taharah, lk.9 (wudu), lk. 18 (ghusl)

² Mõningad naised kasutavad kuupuhastuse kohta sõna "needus" - see on seotud populaarse legendiga, mis väidetavalt Eva ja ta tütardele pandud, karistuseks Adami mõjutamise eest Jumala kätte eirata. Islam eitab sellist arusaama.

ke kollaka eritise, et ta kinnitaks kuupuhastuse lõppu või kestust. Ja Aisha ütles:

„Ärge kiirustage, kuniks näete, et side on valge (st kuupuhastus täielikult lõppenud).“ Zayd ibn Thabiti tütar kuulis osasid naisi keset ööd küünlaid küsimas, et vaadata, kas nende kuupuhastus on lõppenud. Seepeale ütles Zayd ibn Thabiti tütar, et naised (prohveti saas kaastaste abikaasad) seda iialgi ei teinud ja kritiseerisid neid (naisi, kes seda tegid). (Bukhari)

Umm Atiyya (raa) jutustas:

„Me ei pidanud iialgi kollakat eritust selleks, millel oleks tähtis osakaal (seega kui kuupuhastuse veri).“ (Bukhari)

ISTIHAADA (KUUPUHASTUSE HULKA MITTE KUULUV VEREERITUS)

Õpetlased teevad erinevust kuupuhastuse verel (haid), mil naine ei saa paastuda, palvetada jne, ja verel, mis sellesse kategooriasse ei kuulu (istihaada) ja seega peab naine oma igapäevase elu ja islami kohustustega selle veritsemise ajal edasi tegelema. See mitte-kuupuhastusveri võib esineda kuupuhastuse ajal või ka peale seda. Naine peab sel juhul sooritama wudu enne iga palvekorda. Kõik teistsugused eritised nagu hele eritis, on alati naise vangiinas olemas ja selle hulk suureneb ovalutsiooni ajal, ent kollakas või rohekas eritis viitab enamuses põletikule ja seda haidiks ei peeta.

Allolev juhend aitab istihaadat haidi perioodist eristada: Kui tsükkel on reeglipärane, siis on piisav selle järgi orienteeruda. Kui reeglina on kuupuhastus seitse päeva, võta kaheksandat ja sellele järgnevat päevi istihaadana ning alusta palveid ja paastu.

Kui oskad eristada kuupuhastuseritist ja kuupuhastusse mitte kuuluvat eritist, tee peale kuupuhastuse eritise lõpu ghusl ja alusta uuesti islamikohustuste järgimist, isegi kui veel verist eritist tuleb.

Jälgi lähinaissugulasi (ema või õde). Kui tead nende kuupuhastuspäevade arvu, siis vaatle nende päevi kui haidi ja ülejäänud, kui istihaadat.

Samuti võib arvestada maksimaalse päevade arvuga, mis erinevate koolkondade õpetlaste poolt on paika pandud – kümme või viisteist. Kui su tsükkel on pigem lühike, arvesta kümne päevaga, kui see on pikk, siis viieteistkümne. Kui veritsus neist päevade arvust üle läheb, vaatle seda kui istihaadat, soorita ghusl ning alusta uuesti regulaarsete islamikohustustega.

Teatud naistel on kuupuhastuste vaheline aeg väga lühike. See võib naised segadusse ajada või isegi neid hirmutada. Viisteist päeva on enamuse õpetlaste kohaselt lühim päevade arv kahe kuupuhastuse vahel (Hanbali-madhabi järgi kolmteist päeva). Maksimaalset ajapiirangut ei ole, kuna on teada, et osadel naistel, kas üle- või alakaalu tõttu, kuupuhastus üldse ära jääb.⁴

Islami kohaselt ei saa olla raseduse ajal haidi perioodi. On teada, et üksikutel naistel esineb raseduse ajal igal kuul kuupuhastusele sarnane tsükkel. Neil haruldastel juhtudel peab naine palvetama ja paastuma jms, selline veritsus kuulub istihaada kategooriasse.

TÄHTIS:

Selle ebamugavuse kõrval, mis kuupuhastus enesega toob, võib ebaregulaarne, must või pikk veritsus viidata

⁴ Al-Sabbagh, lk.11

hoopis terviseprobleemidele. Kui märkad, et see on ka sinu puhul nii, pöördu viivitamatult arsti poole.

NIFAAS (SÜNNITUSJÄRGNE VERITSUS)

Nifaas on vereeritus peale sünnitust, mis võib kesta nädalaid. Nifaasi perioodil pole minimaalset. Kui vereeritus lõpeb, peab kohe ghusli sooritama ning uuesti igapäevaseid kohustusi täitma hakkama. Reeglina kestab veritsus päevi või nädalaid. Õpetlased on kinnitanud maksimaalseks perioodi pikkuseks nelikümmend päeva. Huvitav on siinkohal märkida, et see periood ei erine sugugi lääne meditsiiniteaduses täheldatud kuue nädala pikkusest sünnijärgsest perioodist.

Nifaas muutub mustast, paksust, punasest verest selle perioodi alguses, heledaks eritiseks kuni lõpustaadiumis. Niikaua kui veri eraldub, vaatamata selle värvile, on naine nifaasi seisukorras. Kui eritist pole ööpäeva jooksul eraldunud, võid arvestada, et nifaas on läbi ja oled kohustatud sooritama suure rituaalse pesemise ning hakkama uuesti igapäevaseid islamikohustusi järgima. Ent juhul, kui nelja päeva jooksul uuesti vereeritus algab (niikaua kui ta neljakümne päevase perioodi sisse jääb), vaadeldakse seda uuesti kui nifaasi, seega on palvetamine jms tegemine keelatud kuniks veritsemine on uuesti lõppenud.⁵

Kui eritumine lõppeb peale neljakümnet päeva (oleneb sellest, millal esmalt veritsemine algas), peab sooritama rituaalse suurpesu ning alustama islami tavapärase kohustustega nagu palve, paast jms.

Islilik hügieen

Moslemainise erisituatsioonide kõrval on ka igapäevaseid hügieeninõudeid, mida peab järgima:

Intiimpiirkonna puhastamine peale tualettruumi kasutamist. Ainult paberi kasutamine pole seejuures piisav, need kehaosad peab pesema peale urineerimist või mustuset kindlasti veega (loomulikult võib enne seda kasutada toiletpaberit).⁶

Ihukarvade eemaldamine: häbeme- ja kaenlaalused karvad tuleb regulaarselt eemaldada. Kaenlaaluseid karvu on soovitatav epileerida, ka raseerimine on lubatud. Häbemekarvu on soovitatav raseerida.⁷ Samuti on lubatud jalakarvade nagu ka näokarvade eemaldamine, ent kulmu- karvade eemaldamine kulmude vormimiseks on islamis keelatud.⁸

Küünte lõikamine: küüned peavad olema lühikesed ja puhtad. Läänelik pikkade küünte mood ei ole moslemainise puhul lubatud.⁹

Kokkuvõtteks

Naistel on kuupuhastus ja sünnitusjärgne veritsemine. Mõlemad mõjutavad meie normaalseid kohustusi islamis. Esinevad ka teistsugused veritsused ja eritused, ent need ei takista meid palvetamast, paastumast jms. Moslemainine on kohustatud erinevate veritsuste vahel vahet tegema, sest vastasel juhul ei tea ta, millal võib oma religioosset kohustusi täita ja millal ning kui kauaks neist hoiduma peaks.

⁵ Darsh, autori vastus küsimusele.

⁶ Khan, *Personal Hygiene in Islam*, lk. 10, Ta-Ha Publishers.

⁷ Al-Kaysi, *Morals and Manners in Islam*, lk.67

⁸ Darsh, "Question of Faith", *Usra – The Muslim Family Magazine*, Jumada al-U la 1412 AH/November-December 1991.

⁹ Al-Kaysi, *Morals and Manners in Islam*, lk.67

3. peatükk **Hidžaab**

Hidžaab on mosleminaise elus väga olulisel kohal. Sõna ise viitab naise islamilikule riietusele, tihti on aga ainult pearätiku või salliga seotud.

Fakt on see, et hidžaabi seostatakse rohkem peakatte kui tervikliku riietusega. Islamilikule riietusele truuks jäämine tähendab ka islamilikule käitumisele truuks jäämist. Siinkohal käsitlemegi termineid „väline hidžaab“ (riietus) ja „sisemine hidžaab“ (hoiak ja käitumine).¹⁰

VÄLINE HIDŽAAB

Islamiliku riietuse jaoks on kehtestatud teatud tingimused. Sel pole kindlat stiili – kanda võib kõike, mis meeldib, niikaua, kui ta islamiliku riietuskodeksi rammesse jääb. Seejuures mängivad rolli kliima, traditsioonid, isiklik maitse ja ka mood. (Shalwar khameez ja teised moolsemiriietuse stiilid järgivad moeooni nagu ka läänelikud rõivad.) Mood ise pole probleemiks senikaua, kui seda pimesi ei järgita. Peame olema teadlikud sellest, millal on mood islamilikust vaatepunktist lubatud ning oma riietumistingimusele kindlaks jääma.

Riietumistingimused on järgmised:

*Riietus peab katma terve keha ja pea, väljaarvatus näo ja käed. See tähendab, et kael, käevardred, kõrvad ja kõrvarõngad, mida kanname, peavad ka kaetud olema. Mõningad usukoolid on arvamisel, et ka jalalabad peavad kaetud olema; kõik koolkonnad on ühel arvamisel, et jalad iseenesest kindlasti peavad kaetud olema.

*Riietus ei tohi paista kui peibutis. Naise ilu ei tohi tõmata meeste liigset tähelepanu. See tähendab üldises mõistes, et erksaid värve, sädelevaid litreid ja tikandeid peaks vältima (väljaarvatud riietusel, mida kantakse kodustes ruumides pereringis, eelpool kirjeldatud kriteeriumid kehtivad alalikus kohas või mitte-mahramitest koosnevas seltskonnas riietumisel).

*Riietus peab olema piisavalt paks, et peidaks naha värvi, läbipaistvad tekstiilid pole sobilikud.

*Riietus peab olema ka piisavalt lai, et see kehavorme varjaks, liibuvad riided ja need, mis paljastavad naise kehavormid, pole lubatud.

*Riided ei tohi olla parfümeeritud.

*Riided ei tohi sarnaneda meeste rõivastusega. (Rõivasesemed, nagu püksid, mida võivad nii mehed kui naised kanda, peaksid olema naiseliku lõikega.)

*Riietus ei tohi silma paista oma värvide poolest ja peab olema lihtsa lõikega, et see liigset tähelepanu ei tõmbaks. Siinkohal soovivad mõningad moslemid mosleminaisele läänelikke eksootilisi vorme vältida – nagu araabilikud abaajad ja iraanlikud šadoorid (nagu mantel) – on kohendatud lääneliku moeoonega ja avarate väljalõigetega. Paljuski on see isiklik küsimus, ent autor soovib samuti kliimaga ja ümbruskonnaga arvestades otsustada, millist tüüpi hidžaabi kanda. Mis sobib Saudi-Araabias koduperenaisele kodus ei ole kindlasti sobilik Euroopa muutavas kliimas kodust väljaspool töötavale-õppivale emale-naisele-tütarlapsel.

*Samuti ei tohi riietus sarnaneda mitte-moslemi riietuse-

ga. Hidžaabi üks funktsioon ongi see, et ennast indentifitseerida moslemina (seda parimas mõttes), kes oma usu üle uhke on. Me peame hoiduma riietumast selliselt, et sarnaneksime riietusel teiseusulistena. Mõningate Aasia naiste hulgas on harjumus hindustilis hipilikult täpikest otsmikul kanda, see on üheks lubamatu trendi näiteks.

*Riietus ei tohi olla rikkust ja jõukust demonstreeriv. See tähendab, et juveele, kulda, hõbedat vms ei tohi sihilikult teistele vaatamiseks esitleda.

Prohveti (saws) aja naised kandsid väljaspool kodu enamuses üleriietusena žilbaabi (mantel) ja khimaari (pearätik)¹¹. Islamimaailmas on aja jooksul olnud mitmeid erinevaid riietumisviise, nagu abaaja Saudi-Araabias, tšadoor Iraanis, burqa Pakistanis jne. Selline riietus on Euroopa kliimas ebapraktiline, ent neid on võimalik katta lisa üliriietega; milleks võivad olla sobilikus värv ja lõikega pikad joped ning mantlid. Paljudes riikides on ka võimalik kindla lõike ja värviga riideid osta või eraldi õmmelda lasta, nagu näiteks modernses keeles džilbaab, lai mantlisugune riietuse, mis moslemite hulgas väga tuntud on.

Siinkohal peab tähelepanu pöörama asjaolule, et dupatta, õhuke peakatte, mis tihti shalwar-khameeziga koos müüakse, hidžaabina lubatud pole. Läbipaistva dupattaga pea katmine, pikad juuksed selle alt paistmas, ei ole piisav! Dupattat peab mitmekordselt ümber pea siduma, et selle läbipaistvus kaoks ja korralikult juuksed ning pea kataks. Kui võimalik, on parem kasutada ainult ühte salli või rätikut.

Islami õpetlaste hulgas on suure diskussiooni allikaks küsimus, kui palju peab mosleminaine siiski ennast katma. Osad koolkonnad (eelkõige Shafi'i ja Hanbali) eelistavad samuti ka näo ja käte katmist. Maliki ja Hanafi koolkonnad näevad aga tervet keha (va nägu ja käed) kui awrat, mis peab olema kaetud. Hilisemad Hanafi õpetlased lubavad aga jalalabade paljastamist. Ent teised õpetlased on arvamisel, et selline väljakutse, jalalabaid paljastada, on põhjendamatu.¹²

Siinkohal märkusena, et k o g u keha, ja käte ja nägude katmine, on absoluutne hidžaabi miinimum. Olgu samas selge, et

Siinkohal märkusena, et

10 Völgnen siinkohal tänu Hutchinsonile, *The Hijab in Classical and Modern Muslim Scholarship*, 2. peatükk, kes andis idee kirjutada "välimisest" ja "sisemisest" hijabist.

11 Vaata Badawi, lk. 6

12 Al-Kanadi: *The sialmic ruling regarding woman's dress*, lk.16-17

kael, juuksed, käsivarred peavad olema kindlasti kaetud! Mõned inimesed (moslemid ja ka mitte-moslemid) leiavad, et hidžaabi kandmine segab neid töö tegemisel. See pole õige. See müüt on seotud kaebustega, mis tekkisid peale seda, kui läänes koolitüdrukud hidžaabi kandmisel taotlesid. Keelu põhjuseks oli näiteks keemialaboris töötamisel, et peakate on tuleohtlik. See on vale. Ka paarätiku võib katta nagu muud riided.

Teised küsivad, kas tõesti advokaadi, juristi, mäenedžeri või ajakirjanikuna selliselt riietudes ka oma ametis läbi lüüakse ja kas selline riietus ka professionaalsust väljendab. Hidžaabiga saab samuti välja näha professionaalne ja ametlik. Kui oled hea käsitöös, saad endale kindlasti riietuse sobivamaks kohendada või rätsepal endale selle paslikuks teha lasta.

Kui see ei õnnestu, on alati võimalik poodides hästi otsides leida sobilikke riideid. Mõnikord saab isegi paar numbrit suuremast seelikust kenasti sobilik hidžaab, mis on piisavalt lai ja pikk.

Alati on võimalik leida lahendus riietusele, et see vastaks islami reeglitele.

Hidžaabi enda kandmine pole enam probleem. Aina rohkem on tänavatel, poodides, büroodes, televisiooniekraanil jne märgata hidžaabis mosleminaisi. Enam pole mosleminaise haruldus nagu mõnikümmend aastat tagasi.

Kindlasti on esimesed paar nädalat hidžaabi kandes kõige raskemad, ent mida kauem kanda, seda lihtsam see tundub. Sellest saab sinu „teine nahk“ ja sa ei suuda enam ilma selleta kodust väljuda.

SISEMINE HIDŽAAB

Hidžaabi kontsept ei käi ainult riietuse kohta. See hõlmab kogu hoiakut ja käitumisviisi, mis ühildub riietuskoodega

ja on mosleminaise ideaalseks käitumisviisiks. Seda haja (tagasihoidlikkus, häbelikkus) hoiakut on prohvet (saws) kirjeldanud kui osa usust.¹³ Ka mosleminaise, kes hidžaabi ei kannu, peaks sellist käitumist püüdma. Riietumisetekirjutus on vaid osa hidžaabist. See hoiak on tihti vastuolus üldise käitumishormiga läänriikides (peaks olema tegelikult just vastupidi). Seega peame meie, kes oleme väljaspool islamimaalima sündinud, sellest teadlikult kinni hoidma.

HÄÄL

Osad õpetlased peavad ka häält üheks awra osaks, kuna ilus hääl on meestele ligiõmbav. Teised õpetlased aga pole sellega nõus. Hadithides leiame, et prohveti (saws) naised mitte-mahramitest meestega vestlesid, näiteks usulistest aspektidest ning õpetustest. Nad olid olulised hadithite allikad, kuna nad olid prohveti (saws) eluga kursis. Pehme, meelitava häälega rääkimine või kõva häälega rääkimine ja naermine võib aga anda vale sõnumi.

Koraan keelab 33:32 pehme häälega rääkimise:

„O Prohveti kaasad, te ei ole nagu teised naiste hulgast. Kui te kardate Jumalat, siis ärge olge kõnes lahked (võõraste meestega), et see, kelle südames on pahe, ei ihaldaks ja rääkige tavalisel viisil.“

See värss oli algselt suunatud prohveti (saws) abikaasadele, ent selles olev tarkus on väärtuslik kõikidele naistele. Mõningates moslemikultuurides on hääle tõstmine meeste kuuldavusraadiuses, isegi kui ollakse teises kinnises ruumis, karmilt keelatud. Alati on parem olla kindel ja valida sobilik hääletoon.

Parim soovitus mosleminaisele siin läänesriikides, kus me oleme sunnitud mitte-mahramist meestega suhtlema, on oma hääl kontrolli all hoida. Hääletoon peaks olema elav ja asjalik, mitte pehme, meelitav, flirtiv ja kihistav. Vestlus peaks olema teemakohane. Kohatu niisama loba ei ole kindlasti lubatud.

Samuti viis, kuidas naerame on väga tähtis. Mitte-mahrami meeste juuresolekul ei tohiks edevalt naeru kihistada ja valujult lagistada.

Kontakt meeste ja naiste vahel

Vaba läbikäimist vastassooga peaks vältima niipalju kui võimalik. Loomulikult elame ühiskonnas, kus meeste ja naiste vahel on vaba läbikäimine. (Läanelikku malli järgivates islamimaades võib olukord sama olla.) Mosleminaisel on võimalus õppida või tööl käia, ilma et puutuks kokku lubamatu tudengi- ja kontorimeluga. Vahetevahel oleme sunnitud meeskolleegidega suhtlema, ent see peaks jääma asjakohaseks ja minimaalseks. Flirtimine on läänes loomulik nähtus, ent lääne mehed saavad meie riietusest ja käitumisest kiirelt aru, et selline mäng meid ei huvita. Paljud mosleminaised on avastanud, et nende meeskolleegid neid ja nende usuvaateid austavad, eelkõige siis, kui neile sellest asjalikult ja ilma argessiivse toonita rääkida. Tihti aitab selline käitumine rohkem kui oodatakse. Halval juhul muutub kolleeg argessiivseks ja vaenulikuks, sellisel juhul on alati olemas kontaktisik, kes rassistlikke, seksuaalseid või üldisi ahistamisi seadusega käsitleb.

KOHVIKUD JA MUUD SARNASED KOHAD

Baarid ja kohvikud on märk läänelikust elust, ning on moslemile, kas siis naisele või mehele, lõksuks. Taktitud kolleegid naljatlevad alkoholist hoidumise kohta

13 Al-Kanadi, Idem lk, 20

Pudrupotike keeda...

Autor: Sarah

Maroko toidukultuur on mõjutatud Lähis-Ida, Araabia, Berberi, Aafrika ja Vahemere köögist. Maroko toit ja kultuur on omavahel suurepäraselt kokku põimunud. Teada tuntud külalislahkus traditsionaalse piparmündi tee või datlite ja piima pakumine. Reedene kuskuss ja mitmekäigulised eined, mis on Marokos igapäevased ka pereringis suues. Ja loomulikult ei saa üle ega ümber maitseainetest, mis selle söögi nii eriliseks ja maitse-

vaks muudavad. Maitseained nagu kaneel, ingver, safran, pipar, koriander ja köömen, kõik on kasutusel, et anda maitset traditsionaalsele Maroko tagine'le või hautisele. Samas on igal Maroko perenaisel omaenda salajane tagine retsept, mille nad on oma kogemuse ja maitse järgi kohandanud. Valikuid on lõputult.

Maroko toidukultuur on väga perekeskne, igapäevane on, et pere istub kõik koos ümmarguse rikkaliku toidulaua taga. See kultuur on rikastanud kõvasti minu kööki, kui varem olid minu peamisteks maitseaineteks sool ja pipar, siis nüüd võib leida minu kapist kõiksuguseid erinevaid maitseaineid ja söögitegemine on muutunud minu jaoks huvitavaks ja nauditavaks tegevuseks. Loodan, et ka Teiegi kallid oed ja vennad, leiate midagi meelesparast minu retseptide seast, mida ise kodus järele proovida

HAKKLIHA TOMATIKASTE SPAGETTIDELE

Hakkliha praadimiseks:

200g hakkliha
1 tl paprikapulbrit
½ tl köömen
¼ tl kaneeli
2 küüslaugu küünt
3 spl taimeõli
Soola, pipart maitse järgi

Tomatikaste:

1 konserv purustatud tomateid 400g
(mina kasutan ploomtomaati konservi)
3 spl oliivõli
2 spl värskelt hakitud peterselli
½ keskmine sibul
1 tl paprikapulbrit
½ tl purustatud köömen
½ tl suhkurt
¼ tl kurkumi
Soola, pipart

Prae hakkliha küüslaugu ja maitseainetega.

Kui hakkliha on pruunikas. Eemalda hakkliha pannilt kaussi ning ilma panni pesemata valmista samal pannil tomatikaste.

Kui tomatitükid on liiga suured võid esmalt tomatid blenderis ara püreestada või kahvliga väiksemaks peenestada. Soojenda pannil õli ja prae hakitud sibulat 5 minutit, lisa maitseained, ning lase sibulal ja maitseainetel veel minuti jagu praadida ise pidevalt segades. Seejärel vala pannile purustatud tomatid ja 100 ml vett. Kui tomatikaste tõuseb keema, kata kaanega ja lase haududa madalal tulel 15 minutit. Vajadusel lisa veel veidi vett. Maitsesta soola ja pipraga, lisa hakkliha ja petersell kastmesse ja lase haududa veel 5-10 minutit.

Serveeri spagettide või ükskoik millise meelepärase pastaga.

PÖLDMARJASMUUTI

200 g külmutatud põldmarju
1 banaan
300g maitsestatamata jogurtit
Suhkur

Pane marjad, banaan ja maitsestatamata jogurt blenderisse ja püreeri ühtlaseks. Vajadusel lisa suhkurt. Serveeri kohe.

KORAANINURK

98. SUURA – ÄL-BÄIJJINÄ¹ – SELGE TÕEND (8 äjät)

	Jumala, kõige Armulisema, Halastavama nimel.	bismilläähi r-rahmäani r-rahiiim.	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
1	Need, kes Raamatu rahva ² ja mušrikite ³ seast ei uskunud, ei lasknud (oma usust) lahti enne, kui neile tuli selge tõend -	lām jakun illađiinā kāfāruu min ahli l-kitääbi wal-mušrikiinā munfākkiinā ḥattā tā'tiiāhumu l-bāijjinā.	لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِّينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ
2	sõnumitooja Jumala juurest, kes loeb puhastatud lehtedelt ⁴ ,	rasuulum-min allaahi jätlu šuhufam-muṭāhhara.	رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً
3	millel on õiged kirjutised ⁵ .	fiihä kutubun qajjimā.	فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ
4	Ja need, kellele oli antud Raamat ⁶ , ei jagunenud ^{7 8} enne, kui neile tuli selge tõend.	wa mää tafarraqa llađiinā uutuu l-kitääbā illā min bā'di mää žāā'āthumu l-bāijjinā.	وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ
5	Neid kästi vaid Jumalat teenida, kummardades ainuüksi Teda ⁹ ja ei kedagi teist ¹⁰ , palvetada ja anda almust. Just see on õige usk.	wa mää umiruu illā li-ja'buduu llaaha muḥlišiinā lähu d-diinā ḥunāfāā'ā wa juqiimu aš-šalaata wa ju'tuu z-zākāāt. wa dāalik diinu l-qaijjimā.	وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ

¹ Suura teiseks nimeks on Lām Jākun (esimesed kaks araabiakeelset sõna).

² st juutide ja kristlaste

³ mušrikuun (ar.k.) – polüteistid, paganad, ebajumalakummardajad, kõik, kes ei usu, et on vaid üks Jumal

⁴ vaata ka 80:13-16

⁵ Ibn Jarir ütles: „See tähendab, et puhastatud lehtedel on kirjutised (seadused) Jumalalt, mis on õiged ning õiglased. Neis ei ole vigu, sest need on Jumalalt, Võimsaimalt, Majesteetlikult.“ (At-Tabari 24:540)

⁶ Raamatu rahvad ehk juudid ja kristlased

⁷ erinevateks sektideks; vaata ka 3:105

⁸ Jumala Sõnumitooja (صلى الله عليه وسلم) on öelnud: „Tõesti, juudid jagunesid, kuni neist sai 71 sekti. Ja tõesti, kristlased jagunesid, kuni neist sai 72 sekti. Ja see kogukond jaguneb 73 sektiks ning kõik need saavad olema (Põrgu)tules, välja arvatud üks.“ Nad (kaaslased) küsisid: „Kes nad on, o Jumala Sõnumitooja?“ Ta vastas: „(Nad on need, kes käivad teel,) millel käime mina ja mu kaaslased.“ (Sellel hadithil on mitmeid edasiandjaketete; Al-Qurtubi 4:159, 160, ka At-Tirmidhi)

⁹ vaata ka 21:25

¹⁰ vaata ka 16:36

6	Tõesti, need Raamatu rahva ja ebajumalakummardajate seast, kes ei usu, jäävad põrgutulle. Nad on loodud olenditest halvimald. ¹¹	inn allādiinā kāfāruu min ahli l-kitāabi wal-mušrikiinā fii nāari žāhānnāmā ḥāalidiinā fiihā. uulāā'ikā hum šarru l-bārijā.	إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۗ أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ
7	Tõesti, need, kes usuvad ja teevad häid tegusid, on loodud olenditest parimald. ¹²	inn allādiinā āmānuu wa 'āmiluu ṣ-ṣaaliḥāati uulāā'ikā hum ḥairu l-bāriiā.	إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ
8	Nende tasu nende Isanda juures on Eedeni aiad, mille all voolavad jõed. Nad jäävad sinna igaveseks, Jumal on nendega rahul ja nemad Temaga. See on neile, kes kardavad oma Isandat (<i>on jumalakartlikud</i>).	žāzāā'uhum 'inda rabbihim žānnāātu 'adnin tažrii min taḥtiḥāā l-ānhāāru ḥaalidiinā fiihāā ābādā. raḍi allāḥu 'ānhum wa-raḍuu 'ānh. ḡāālikā limān ḥašiiā rabbah.	جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۗ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ

¹¹ Abu Hurairah (رضي الله عنه) jutustas: Jumala Sõnumitooja (صلى الله عليه وسلم) ütles: „Selle nimel, Kelle käes on Muhammedi hing, juutide ja kristlaste seas ei ole kedagi, kes oleks minust kuulnud ja minu sõnumisse uskumata surres satuks mujale kui (Põrgu)tulle.” (Sahih Muslim - Kitab ul-Iman) Vaata ka 3:85 ja 3:116.

¹² Abu Hurairah (رضي الله عنه) ning mitmed õpetlased on seda värssi kasutanud tõestamaks, et head usklikud on Jumala silmis kõrgemas staatuses kui inglid, kuna Jumal ütleb, et nad on loodud olenditest parimald. (Tafsir Ibn Kathir, suura 98)

99. SUURA – ÄZ-ZÄLZÄLÄ – MAAVÄRIN (8 äjät)

	Jumala, kõige Armulisema, Halastavama nimel.	bismillāhi r-raḥmāni r-raḥiim.	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
1	Kui väriseb maa oma (<i>viimset, suurimat</i>) värisemist	iḍā zulzilāti l-arḍu zilzāālāhāā.	إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا
2	ja viskab välja oma koorma ¹	wa aḥražati l- arḍu atqaalahāā.	وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا
3	ja ütleb inimkond ² : „Mis temaga lahti on?“,	wa qaala l-insānu māā lāhāā.	وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا
4	tol päeval jutustab (<i>maa</i>) oma loo (<i>kõigest, mis juhtunud</i>),	jauma' iḍin tuḥaddiṭu aḥbāārahā.	يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا
5	sest su Isand on talle selle avaldanud. ^{3 4}	biānnā rabbākā auuhāā lāhā.	بَانَ رَبِّكَ أَوْحَىٰ لَهَا
6	Tol päeval lahkuvad inimesed gruppides ^{5 6} , et neile näidatakse nende tegusid,	jauma' iḍin jaṣḍuru n-nāāsu āštāātāl-li-jurāuu ā'māālāhum.	يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ

7	nii et kes teeb kübegi head ⁷ , saab seda näha	fāmān jā'māl miṭqaala ḍarratin ḥāirān jarah.	فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ
8	ja kes teeb kübegi halba, saab seda näha. ^{8 9 10}	wamān jā'māl miṭqaala ḍarratin šarran jarah.	وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

¹ St surnud, mis sinna aegade jooksul on maetud. (Tafsir ibn Kathir 99) Vaata ka 84:3-4 ja 22:1.

² üllatuses ning hirmus (Koraani tähenduse tõlge, Saheeh International)

³ St Jumal käsib tal (st maal) rääkida. Ibn Abbas (رضي الله عنه) ütles: „Tema Isand ütleb talle: „Räägi!“ ja ta räägib.“ (Ad-Durr Al-Manthur 8:592)

⁴ Mujahid on (talle avaldama kohta) kommenteerinud: „Ta käsib teda (rääkida).“ (At-Tabari 24:548)

⁵ St inimesed jaotatakse kohtumõistmise käigus erinevatesse gruppidesse ja kategooriatesse. Näiteks need, kes on õnnelikud ja need, kes on õnnetud; need, kes lähevad paradiisi ja need, kes lähevad põrgusse jne. As-Suddi on öelnud, et tegemist on erinevate sektidega. (Ad-Durr Al-Manthur 8:593)

⁶ Teise interpretatsiooni kohaselt tõusevad inimesed juba haudadest gruppidena. (Koraani tähenduse tõlge, Saheeh International)

⁷ Võib tähendada nii aatomi raskust kui väikese sipelga raskust. (Koraani tähenduse tõlge, Saheeh International)

⁸ Adi (رضي الله عنه) on öelnud, et Prohvet (صلى الله عليه وسلم) ütles: „Kartke Põrgutuld ning andke kas või pool datlit almuseks või öelge kas või üks sõna head.“ (Fath Al-Bari 3:332)

⁹ Adi (رضي الله عنه) on öelnud, et Prohvet (صلى الله عليه وسلم) ütles: „Ärge alahinnake ühtki heategu, isegi kui see on vaid oma ämbrist januse jootmine või oma venna rõõmsa näoga tervitamine.“ (Muslim 4:2026)

¹⁰ Aisha (رضي الله عنها) andis üheainsa viinamarja almuseks ning ütles: „Mitme kübemega see võrdub!“ (Al-Muwatta 5:381)

Poisslaste Koraanikool.

100. SUURA – ÄL-‘ÄÄDIJJÄÄT – KAPPAJAD (6 äjät)

	Jumala, kõige Armulisema, Halastavama nimel.	bismilläähi r-raḥmääni r-raḥiim.	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
1	Nende (<i>hobuste</i>) nimel, kes end hingetuks kappavad ¹ ,	wa l-‘äädijjääti ḍabḥa.	وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا
2	(<i>kelle kabjad</i>) sädemeid löövad,	fäl-muurijjääti qadḥa.	فَالْمُورِيَّاتِ قَدْحًا
3	kes koidul ründavad ² ,	fäl-muğiiraati ṣubḥa.	فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا
4	ja sellega tolmu(<i>pilve</i>) üles keerutavad	fä äṭārnā bihi naq‘a.	فَأَثَرُنَ بِهِ نَقْعًا
5	ning üheskoos (<i>vaenlasele</i>) peale tungivad.	fāwasatnā bihi žām‘ā.	فَوْسَطْنَ بِهِ جَمْعًا
6	Tõesti, inimene on oma Isanda suhtes tänamatu ³	inna l-insäänā li-rabbihi lä-kānuud.	إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ
7	ja tõesti ta (ise) on selle tunnistajaks ⁴	wa-innāhu ‘alāā dāālikā lä-šāhiid.	وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ
8	ja tõesti vara armastuses on ta kange. ⁵	wa-innāhu li-ḥubbi l- ḥāiri lä-šādiid	وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ
9	Kas ta ei tea, et kui see, mis haudades saab laiali puistatud ⁶ ,	ä-fā-lāā ja‘lamu idāā bu‘tira mää fii l-qubuur.	﴿٥﴾ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعِثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ
10	ja see, mis rindades teatavaks tehakse ⁷ ,	wa-ḥuṣṣilā mää fii ṣ-ṣuduur.	وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ
11	tõesti, tol päeval on nende Isand neist põhjalikult teadlik.	inna rabbahum bihim jauma’idil-lā-ḥabiir.	إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ۝

¹ Jutt käib nende hobustest, kes Jumala nimel vaevlase vastu võitlevad. (Saheeh International, suura 100)

² Prohvet Muhammedil (صلى الله عليه وسلم) oli kombeks oma reidide ajal rünnata just koidul. (Tafsir Ibn Kathir, suura 100)

³ Al-Hasan (رضي الله عنهما) ütles: „*kānuud* (tänamatu) on see, kes loeb temale osaks saanud õnnetusi ning unustab Jumala õnnistuse.“ (At-Tabari 24:566)

⁴ Erineva interpretatsiooni kohaselt võib siin värsis kasutatud asesõna “Ta” käia ka Jumala kohta, st Jumal on selle tunnistajaks, et inimene on tänamatu. (At-Tabari 24:576)

⁵ Selle värsi interpreteerimises on kaks arvamust: 1. Inimene on armastuses vara või raha vastu kange või range. 2. Oma varaarmastuse tõttu on ta muutunud ihneks. Mõlemaid peetakse ühtviisi õigeteks. (Tafsir Ibn Kathir, suura 100)

⁶ St haudades olevad surnud tuuakse välja. (Tafsir Ibn Kathir, suura 100)

⁷ Ibn Abbas (رضي الله عنه) ja teised on öelnud: „See, mis neil hinges oli, saab avalikuks.“ (At-Tabari 24:569)

صحیح البخاری
The Translation of the Meanings of
Sahîh Al-Bukhâri
Arabic-English

SAHIH AL-BUKHARI

6. Kitaab Ul-Hiid (menstruatsiooni raamat) – valitud hadithe

294. Al-Qasim jutustas: Aisha (raa) ütles: „Me asusime teele kavatsusega sooritada palverännak ja kui me jõudsim Sarifisse¹, algas mul menstruatsioon. Jumala Sõnumitooja (saws) tuli mu juurde, kui ma nuuksusin. Ta küsis: „Mis sul viga on? Kas sul hakkas menstruatsioon?“ Ma vastasin: „Jah!“ Ta ütles: „See on midagi, mille Jumal on Aadama tütardele määranud. Seega tee seda, mida kõik palveränduridki, välja arvatud ringid Kaaba ümber.““ Aisha (raa) lisas: „Jumala Sõnumitooja (saws) ohverdas oma naiste poolt lehmad.“

295. Aisha (raa) jutustas: „Ma kammisin menstruatsiooni ajal Jumala Sõnumitooja (saws) juukseid.“

297. Aisha (raa) jutustas: „Minu menstruatsiooni ajal oli Prohvetil (saws) kombeks mu sülle toetuda ja Koraani retsiteerida.“

298. Umm Salama (raa) jutustas: „Kui ma kord Prohvetiga (saws) ühe villase lina all lebasin, hakkas mul menstruatsioon. Ma hiilisin välja ja panin selga mensu riided. Ta küsis: „Kas sul on mens?“ Ma vastasin: „Jah.“ Seejärel kutsus ta mind ja pani mind enda juurde sama lina alla lamama.“

299. Aisha (raa) jutustas: „Meil oli Prohvetiga (saws) kombeks samast anumast kümmelda, kui olime žanaabas².“

300. (Aisha (raa) lisas:) „Ja tal oli kombeks käskida mul izaari³ selga panna ja mind kallistada, kui mul menstruat-

sioon oli.“

301. (Aisha (raa) lisas:) „I'tikääfi⁴ ajal tõi ta oma pea mulle ligi ja ma pesin seda, kui mul oli mens.“

304. Abu Said Al-Khudri (raa) jutustas: „Kord läks Jumala Sõnumitooja (saws) välja palveruumi, et aid ul-adha või aid ul-fitri palvet juhtida ja ta möödus naistest ning ütles: „O teie, rühm naiti, andke almust, sest ma olen näinud, et enamik Põrguelanikest olete teie (st naised).“ Nad küsisid: „Miks nii, o Jumala Sõnumitooja (saws)?“ Ta vastas: „Te vannute tihti ja olete oma abikaasadele tänamatud. Ma pole näinud kedagi enama puudujäägiga intelligentis ja usus kui teie. Mõned teist võivad ettevaatliku tundliku mehe eksiteele juhatada.“ Naised küsisid: „O Jumala Sõnumitooja, mis on meie intelligentsus ja usus puudu?“ Ta vastas: „Kas kahe naise tunnistus ei vasta mitte ühe mehe tunnistusele?“ Nad vastasid jaatavalt. Ta ütles: „See ongi tema intelligentsi puudujääk. Kas pole tõsi, et naine ei palveta ega paastu menstruatsiooni ajal?“ Naised vastasid jaatavalt. Ta ütles: „See on tema usu puudujääk.““

306. Aisha (raa) jutustas: „Fatima bint Abi Hubaish ütles Jumala Sõnumitoojale (saws): „O Jumala Sõnumitooja, ma ei saa (kunagi) verest puhtaks. Kas peaksin palvest loobuma?“ Jumala Sõnumitooja (saws) vastas: „Ei, sest see tuleb veresoonest ja mitte mensust. Seega, kui su päris mens algab, lõpeta palvetamine ja kui see lõpeb, pese end verest puhtaks ja palveta.““

⁴ Aeg, mil eraldutakse mošeesse, et end täielikult vaid Jumala kummardamisele pühendada. Selle ajal ei tohi olla oma naisega vahekorras ning mošeesst tohib lahkuda vaid väga tähtsatel põhjustel ja lühikeseks ajaks.

¹ Koht 11 km Mekast.

² Rituaalses ebapuhtuses peale vahekorda.

³ Teatud seelik; riideese allapoole vööd.

307. Asma bint Abu Bakr (raa) jutustas: „Üks naine küsis Jumala Sõnumitoojalt (saws): „O Jumala Sõnumitooja, mida me peaksime tegema, kui menstruaalveri meie riidele kukub?“ Jumala Sõnumitooja (saws) vastas: „Kui menstruaalveri kukub kellegi riidele teist, peab too sellest plekist kinni võtma, seda hõõruma ja veega pesema ja seejärel võib sellega palvetada.““

311. Aisha (raa) jutustas: „Üks usklike emadest⁵ sooritas i'tikääfi, samal ajal kui tal oli kahe menstruatsiooni vaheline verejooks.“

312. Aisha (raa) jutustas: „Meist kellelgi ei olnud rohkem kui vaid üks riie ja me kandsime seda ka mensu ajal. Kui see menstruaalverest määrdus, panime vereplekile sülgpeale ja hõõrusime selle küüntega maha.“

313. Umm Atiyya (raa) jutustas: „Me ei tohtinud surnut leinata kauem kui kolm päeva, välja arvatud abikaasat, kelle puhul oli lubatud leinata neli kuud ja kümme päeva. (Leina ajal) ei olnud meil lubatud silmadele kohli⁶ panna, parfüümi kasutada või värvilisi riideid kanda, välja arvatud 'asbist⁷ kleidid. Meil oli lubatud kasutada kust azfare⁸ pesemisel või peale menstruatsiooni ja meil ei olnud lubatud matuserongkäigust osa võtta.“

314. Aisha (raa) jutustas: „Üks naine küsis Prohveti (saws) käest pesemise kohta, mida tehakse peale menstruatsiooni lõppu. Prohvet (saws) seletas talle, mida teha ja ütles: „Puhasta end muskusega lõhnastatud riidetükiga.“ Naine küsis: „Kuidas ma end sellega puhastan?“ Ta vastas: „Subhaanallaah! Puhasta end!“ Ma tirisin ta enda juurde ja ütlesin: „Hõõru sellega verest määrdunud kohta.““

318. Anas bin Malik (raa) jutustas: „Prohvet (saws) ütles: „Igasse emakasse määrab Jumal ingli, kes ütleb: „O Isand, seemnetilk; o Isand, vereklomp; o Isand, lihatükk!“ Kui Jumal tahab oma loomingu täide viia, küsib ingel: „(O Isand,) (a) kas see saab olema meessoost või naissoost, (b) neetud või õnnistatud, (c) kui palju saab talle moonaks ja (d) mis saab olema ta vanus?“ Ja kõik see kirjutatakse üles, kui laps on veel emasüas.““

321. Muadha jutustas: „Üks naine küsis Aishalt (raa): „Kas pean palvetama ka need palved, mida ma menstruatsiooni tõttu ei palvetanud?“ Aisha (raa) ütles: „Kas sa oled Haraurast⁹? Me olime Prohvetiga (saws) ja meil oli mens, kuid ta ei ole kunagi käskinud neid palveid palvetada.“ või Aisha (raa) ütles: „Me ei palvetanud neid.““

322. Zainab bint Abi Salam jutustas: Umm Salama (raa) ütles: „Mul hakkas mens, kui ma Prohvetiga (saws) villase lina alla lamasin. Ma hiilisin välja, võtsin oma menstruatsiooniriided ja panin need selga. Jumala Sõnumitooja (saws) ütles: „Kas sul hakkas mens?“ Ma vastasin: „Jah.“ Siis kutsus ta mind ja võttis mind enda juurde villase lina alla.“ Umm Salama (raa) lisas: „Prohvetil (saws) oli kom-

beks mind suudelda, kui ta ise paastus. Me pesime end Prohvetiga (saws) peale vahekorda samast anumast.“

324. Ayyub jutustas: Hafsa (raa) ütles: „Meil oli kombeks oma noortel naistel keelata kaheks aidipalveks välja minna. Üks naine tuli ning peatus Bani Khalafi palees ja ta jutustas oma õe kohta, kelle abikaasa oli koos Prohvetiga (saws) osalenud kaheteistkümnes Ghazwaatis ja ta õde oli koos oma mehega kuues neist. Ta (st naise õde) ütles: „Me ravisime haavatuid, vaatasime patsientide järele ja üks kord küsisin ma Prohvetilt (saws): „Kas sellest on midagi halba, kui keegi meist koju jääb, kuna tal ei ole žilbaabi¹⁰?“ Ta (saws) vastas: „Ta peab end oma kaaslaste žilbaabiga katma ja headest tegudest ja moslemite religioosetest koosviibimistest osa võtma.“ Kui Umm Atiyya tuli, küsisin ma temalt, kas ta oli seda Prohvetilt (saws) kuulnud. Ta vastas: „Jah. Saagu mu isa ta eest ohverdatud (millal iganes ta Prohvetit (saws) mainis, lisas ta: „Saagu mu isa ta eest ohverdatud!“), ma kuulsin Prohvetit (saws) ütlemas: „Vallalised neitsid ja küpsed tüdrukud ja menstrueerivad naised peaksid välja tulema ja headest tegudest ning truude usklike invokatsioonidest osa võtma, aga menstrueerivad naised peaksid palvekohast eemale hoidma¹¹.““ Hafsa küsis Umm Atiyyalt: „Kas tõesti menstrueerivad naised (ka)?“ Ta vastas: „Kas menstrueerivad naised ei saa osa Arafatist¹² ja sellistest ja sellistest (muudest tegudest)?“

326. Umm Attiyya (raa) jutustas: „Me ei pidanud kunagi kollakat eritist (väljaspool menstruaalperioodi) millekski oluliseks.“

328. Prohveti (saws) abikaasa Aisha (raa) jutustas: „Ma ütlesin Jumala Sõnumitoojale (saws), et Safiyya bint Huwail hakkas mens¹³. Ta vastas: „Ta peab meid arvatavasti kinni. Kas ta tegi tawaafi (al-ifaada¹⁴) teiega koos?“ Me vastasime: „Jah.“ Selle peale käskis Prohvet (saws) tal lahkuda¹⁵.

331. Aisha (raa) jutustas: Prohvet (saws) ütles mulle: „Kui su mens algab, ära enam palveta ja kui see lõpeb, pese oma keha verest puhtaks ja hakka uuesti palvetama.“

332. Samura bin Jundab (raa) jutustas: „Prohvet (saws) sooritas matusepalve naisele, kes oli surnud sünnitamisel ja ta seisis naise keha keskosa juures.“

333. Prohveti (saws) abikaasa Maimuna (raa) jutustas: „Menstruatsiooni ajal ei palvetanud ma kunagi, vaid istusin Jumala Sõnumitooja (saws) mošee kõrval matil. Tal oli kombeks oma linal palvetada ja kummardades puudutasid osad ta riided mind.“

10 žilbāb (mitm – žalābib) – pikk, laia löikega riideese, mis katab kogu naise keha, välja arvatud pea, kaela ja käelabad (liikudes ka jalalabad).

11 St nad võivad minna mošeesse, aga mitte palveruumi.

12 Palverännaku ajal.

13 See juhtus palverännaku lõpus.

14 Ringid Kaaba umber, mis palverändurid teevad peale Mi-naast naasmist; üks palverännaku alustalasiid.

15 St, kui ta tawaaf al-ifaada on tehtud, ei ole hullu, kui tal menstruatsiooni tõttu tawaaf ul-wadaa (hüvastijätu ringid) tegemata jääb, kuna see ei ole palverännaku alustala.

5 Muhammedi (saws) naistest.

6 Puuder silmade värvimiseks ja ravimiseks.

7 Väga kare Jeemeni riie.

8 Väga kerge parfüüm.

9 Linn Iraagis; oli küla Kufa lähedal, kus esmaskordselt tuli kokku Kharijitiide sekt. Selle sekti liikmed usuvad, et naised peavad oma päevade tõttu palvetamata jäänud palved järgi palvetama.

FATWANURK

huvitavaid küsimusi naistest

Tõlkinud ja koostanud: Aisha

KUI NAINPEALE SÜNNITUST EI VERITSE ...

Küsimus: Üks naine sünnitas 22 päeva tagasi, aga tal ei ole üldse mingit sünnitusjärgset veritsemist. Kas ta peaks palvetama või ootama, kuni 40 päeva täis saab?

Vastus: Nifaasi puhul on tegemist sünnitusjärgse veritusega, mis tuleb emakast. Vahel harva võib juhtuda, et sünd toimus ilma vere erituseeta. Sellisel juhul ei ole naine nifaasis ja talle ei kehti samad käsud-keelud mis nifaasis naisele, kuna need käsud-keelud on otseses seoses vere eritusega. (Al-Mughni – 1/429, Al-Fataawa Al-Fiqhiyyah Al-Kubra – 1/358, Al-Mawsoo'ah Al-Fiqhiyyah – 41/15) Islami õpetlased on aga eriarvamusel, kas sellisel juhul peaks sooritama ghusli või mitte. Maliki ja Hanbali koolkonnas arvatakse, et sellisel juhul ei ole naisel kohustust ghuslit sooritada, kuna ghuslit peab sooritama naine peale nifaasi, aga kui nifaasi ei ole, ei ole ka ghuslit vaja. (Al-Mughni – 1/429, Al-Mawsoo'ah Al-Fiqhiyyah – 14/51) Seda vaadet pooldas ka šeih Ibn Uthaymeen (Al-Sharh Al-Mumti' – 1/281).

Samas Shaafi'i koolkond ja Fatwade Väljastamise Standardkomitee pooldavad vaadet, mille kohaselt peaks sünnitanud kuid ilma nifaasita naine siiski ghusli tegema, kuna ghusli kohustuslikuks tegeva nifaasi kutsub esile just sünnitamine, seega peaks sünnitamine ise samuti ghusli kohustuslikuks tegema. (Fataawa Al-Lajnah Al-Daa'imah – 5/421)

Seega, et kindel olla, et meil midagi tegemata ei jää, oleks parem siiski ka ilma nifaasita sünnituse järel enne tavaelu juurde tagasi minemist ghusl sooritada.

Kui naine aga sünnitab ning seejärel veritseb vaid paar päeva, mille järel veritusus lõppeb, peab ta sooritama ghusli ja minema tagasi oma igapäevaste kohustuste juurde, kuna nifaasil ei ole määratud miinimumaega – selles on kõik õpetlased ühel nõul. Kui veritusus kestab kuni 40 päeva, on tegemist nifaasiga. Kõik, mis aga verena eritub peale 40 päeva, ei ole enam nifaas vaid juba istihaada (ebaregulaarne veritusus), mis käib haigusnähtude alla ja seega ei takista naist ei palvetamast ega paastumast.

Islam Q&A

KEISERLÕIGE JA NIFAAS

Küsimus: Osadel naistel esineb sünnitamisel probleeme ja seega tehakse neile keiserlõige. Sellisel juhul ei välju laps tupe kaudu. Kas nende naiste sünnitusjärgne veritsemine on sama, mis ise sünnitanud naistel?

Vastus: Nende naiste nifaas on sama, mis ise sünnitanud naistelgi. Kui naine näeb sünnituse järgselt verd, ei

palveta ega paastu ta seni, kuni see on lõppenud (va juhul, kui see kestab rohkem kui 40 päeva) ja ta on teinud ghusli. Kui ta aga verd ei näe, siis ta paastub ja palvetab nagu iga teine rituaalselt puhas naine. (Fataawa Al-Lajnah Al-Daa'imah – 420/2)

Fatwade Väljastamise Standardkomitee

KAS MEHEST NAISEKS LÕIGATUD ISIKUT PEAB KOHTLEMA MEHE VÕI NAISENA?

Küsimus: Üks mitte-islamiriigis elav mees kannatas psühholoogiliselt, kuna ta uskus, et oleks tegelikult pidanud sündima naisena. Lootuses oma vaevast lahti saada, abiellus ta ja sai poja, kuid see ta muret ei lahendanud. Lõpuks laskis ta end naiseks ümber lõigata ja elas edaspidi nagu naine.

Kümme aastat hiljem tutvus ta aga Interneti vahendusel ühe mosleminaisega ning temastki sai moslem. Kui too naine teada sai, et naine, kellega ta räägib, oli kunagi olnud mees, läks ta väga segadusse. Ta sooviks teada, kas ta peab seda isikut nüüd naisena kohtlema või kas üldse võib temaga suhelda? Kui too isik soovib talle Saudi Araabiasse külla tulla, kas peaks ta siis ta vastu võtma naise või mehena või kas üldse võibki teda vastu võtta?

Lõpuks sooviksime märkida, et too inimene on just islami omaks võtnud ning ta eiramine või halvasti kohtlemine võiks ta islamist loobuma panna.

Vastus: Inimesed, kes sünnivad ühest soost, kuid vihkavad oma keha ning soovivad olla teisest soost, on vaimselt haiged. Selline haigus võib tuleneda näiteks traumast lapsepõlves või ühiskonnast, kus inimene elab. Igal juhul on selle inimesega juhtunud midagi väga traumeerivat, mille tulemusena ta vihkab end sellisena, nagu ta on.

Soovahetusoperatsioonile võib olla mõni vastuvõetav põhjus. Kahjuks ei kuulu küsimuses viidatud põhjus nende põhjuste hulka, kuna tema puhul oli tegemist vaid isikliku sooviga sugu vahetada, kuigi ta meessuguorganid olid täiesti korras. Seega ei kuulu tema juhtum al-khuntha (hermafrodiit) juhtumite hulka. Soovahetusoperatsioon, mille käigus eemaldatakse mehe peenis ja munandid, nende asemele ehitatakse tupp, suurendatakse rindu ja pika aja jooksul antakse naishormoone, et patsient muutuks naiselikumaks, on islamis kõigi tänapäeval tuntud õpetlaste arvamusel kohaselt keelatud. Varasemad õpetlased ei osanud selle kohta midagi öelda, lihtsal põhjusel, et varem selliseid operatsioone ei teostatud.

Taolise operatsiooni keelamiseks on mitmeid põhjuseid, nende hulgas muidugi see, et keegi ei tohiks Jumala loomingu märgida ja seda nii suures ulatuses muuta.

Abdallah ibn Abbas (raa) ütles: „Jumala Sõnumitooja

(saws) needis mehi, kes imiteerivad naisi ja naisi, kes imiteerivad mehi.” (Al-Bukhari 5546)

Samuti keelas Prohvet (saws) hermafrodiitidel naiste juurde minna, kui nad naistele tähelepanu osutasid ja ta andis käsu, et neil tuleb keelata koos teiste inimestega elada, et teisi nende kurja eest kaitsta.

Ibn Hajar ütles, et sellest peaksime järeldama, et naised peavad selliste meeste juuresolekul korralikult kaetud olema.

Dr Muhammad Ali Al-Barr on öelnud, et kuigi taolise inimese välimus võib olla petlik, jättes meile mulje, et tegu on naisega, on ta bioloogiline struktuur tegelikult siiski endiselt mehe oma, isegi kui seda väliselt üleni muuta. Sellisel isikul ei ole emakat ega menstruatsiooni, seega ei saa ta ka kunagi rasedaks jääda ega lapsi saada.

Kõigest eelnevast lähtudes võime järeldada, et naised ei tohiks mingil tingimusel taolise isikuga üksi jääda või end nende seltskonnas nagu naise seltskonnas ülal pidada, sest tegelikkuses on ikkagi tegemist mehega, kuigi ta võib hulgaliste naishormoonide tõttu oma kehas meeste suhtes tõmmet tunda. Selliste inimeste juhtum on veelgi keerukam kui hermafrodiitidel, kelle segunemise naistega Prohvet (saws) ära keelas.

Seega võiks vaid soovitada, et keegi toda inimest aitaks ning ta usaldusväärse psühholoogi juurde viiks, kes võiks tema haigust ravida. Meie võime vaid paluda, et Jumal teda õigele teele juhataks.

Te peaksite rääkima mõne usaldusväärse šeikhiga ja paluma tal selle inimese vastu võtta ja talle tema usku ja selle seadusi õpetada, et ta võiks end islamis kindlamalt tunda. Seda tuleks teha rohkem kui ühe inimese juuresolekul. Samuti peate te mõistma, et isegi, kui teete kõik teist oleneva selle inimese aitamiseks, on tema juhtimine siiski vaid Jumala kätes.

Islam Q&A

VAHEKORRATA ORGASM JA GHUSL

Küsimus: Kui naisterahvas saab ilma vahekorras ole-mata orgasmi, kas peab ta siis enne palvetamist ghusli tegema?

Vastus: Kui naise tupest väljub manii (vedelik, mida väljutatakse erutuse kõrghetkel), peab ta ghusli tegema. Prohvet (saws) käskis naistel ghusli teha, kui nad märkavad, oma tupest (erutuse tõttu) eralduvat vedelikku (Al-Muwatta 1/51, Al-Bukhari 282, An-Nasaa'i 1/114).

Umm Salamah (raa) jutustas: „Umm Sulaim, Abu Talhah abikaasa, tuli Jumala Sõnumitooja (saws) juurde ja ütles: „O Jumala Sõnumitooja, Jumal ei ole tõe rääkimises häbelik. Kas naine peab tegema ghusli, kui ta näeb erootilist und?“ Ta (saws) vastas: „Jah, kui tal eritub vedelikku.““

Al-Baghawi kirjutas Sharh Al-Sunnahs (2/9): „žanaaba (vahekorrale järgnev ebapuhtus) järel on ghusl kohustuslik, kui juhtub üks kahest: peenise ots siseneb tuppe või mees või naine eritab vedelikku.“ (Ka Ibn Qudaamah said in al-Mughni 1/200, Ibn Hajar said in al-Fath 1/389, Ibn Rajab said in al-Fath 1/338.)

Kõige eelnevaga arvestades võime järeldada, et kui naine tunneb, et ta tupest eraldub erutusega seoses vedelikku (isegi, kui seda on vähe), peab ta ghusli tegema. Wudu on piisav vaid juhul, kui vedelik, mis tupest eraldus, ei olnud seksuaalse erutusega seotud, nagu näiteks madhii (määriv ollus) või muu taoline, millisel juhul wudu on piisav.

Sheikh Muhammed Salih Al-Munajjid

ÕPIME ARAABIA KEELT!

Koostanud: Aisha

Selles kuus püüame araabia tähtedega ühele poole saada, et alates järgmisest kuust võiksime juba grammatika ja pisikeste tekstide kallale asuda.

Ärge unustage ka üle korrata neid tähti, mida juba tunnete ning tähtede kinnistamiseks soovitame ikka kirjutada „salapävikut“, st araabia tähtedega aga eesti keeles.

Harjutamine teeb meistriks!

5

ت - taā - ت ت ت

ت ت ت

ت ت ت

د - daā - د د د

د د د

د د د

ذ - dhāā - ذ ذ ذ

ذ ذ ذ

ذ ذ ذ

ر - raā - ر ر ر

ر ر ر

ر ر ر

ز - zaā - ز ز ز

ز ز ز

ز ز ز

ش - shāā - ش ش ش

ش ش ش

ش ش ش

الرحيم
الحمد لله

الرب
الشمس
الدار
الدليل
الحاج

f - ف ف
- ف ف ف ف ف ف
فف

q - ق ق
- ق ق ق ق ق ق
قق

k - ك ك
- ك ك ك ك ك ك
كك

n - ن ن
- ن ن ن ن ن ن
نن

waw - و و
- و و و و و و
ووو

hamza - ء
ء ء ء
ء ء ء

الفلق
نوح
الفاتحة
البقرة
الرحمان
القران
كؤوس
مالك يوم الدين

5

س - saad

ص ص ص ص

ص ص ص

د - daad

ذ ذ ذ ذ

ذ ذ ذ

ط - taa

ط ط ط ط

ط ط ط

ظ - zaaz

ظ ظ ظ ظ

ظ ظ ظ

ع - aain

ع ع ع ع

ع ع ع

غ - gāin

غ غ غ غ

غ غ غ

رب العالمين

اياك نعبد

واياك نستعين

اهدنا الصراط المستقيم

صراط الذين انعمت عليهم

غير المغضوب عليهم

ولا الضالين

6

1 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

2 الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ

3 الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

4 مٰلِكِ یَوْمِ الدِّیْنِ

5 اِیَّاكَ نَسْتَعِیْنُ

6 اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِیْمَ

7 صِرَاطَ الذِّیْنِ اَنْعَمْتَ عَلَیْهِمْ غَیْرِ الْمَغْضُوْبِ عَلَیْهِمْ وَلَا الضَّالِّیْنَ

القرآن الكريم - سورة الفاتحة

LASTELE

Poiss ja õunapuu

Kaua aega tagasi kasvas üks suur õunapuu. Üks väike poiss armastas käia selle õunapuu ümber mängimas. Ta ronis puu otsas, sõi õunu ja puhkas puujuurte najal. Ta armastas seda puud ja ka õunapuu armastas teda. Aeg möödus ja väike poiss kasvas suuremaks ega käinud enam iga päev õunapuuga mängimas.

Ühel päeval tuli suureks kasvanud poiss õunapuu juurde ja ta oli kurb.

Õunapuu ütles poisile: „Tule mõngi minuga.”

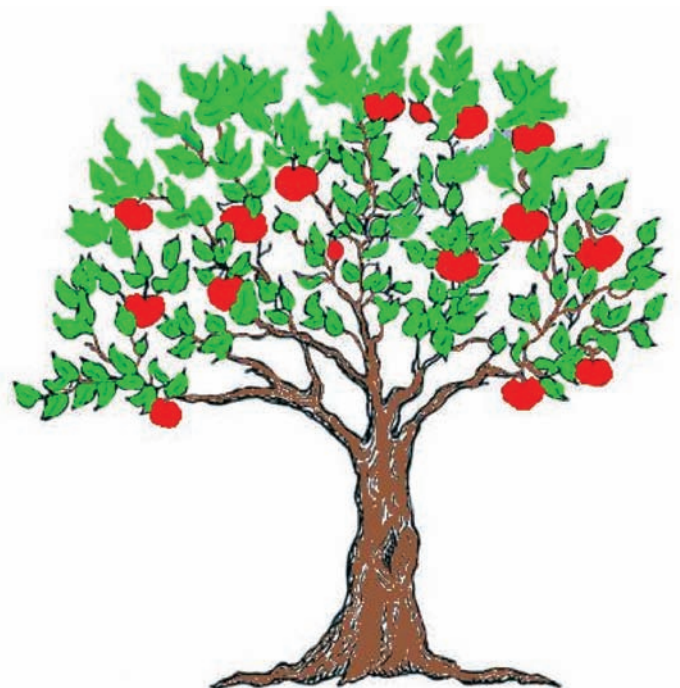
Poiss vastas: „Ma pole enam väike laps ja ma ei mängi enam õunapuu ümber. Ma tahan mänguasju, kuid mul on vaja raha nende ostmiseks.”

Õunapuu vastas talle: „Anna andeks, mul ei ole raha, kuid sa võid korjata mu õunu ja need maha müüa, siis on sul raha.”

Poiss oli väga rõõmus. Ta korjas kõik õunad ja lahkus rõõmsameelselt. Peale seda ei tulnud poiss enam kaua aega tagasi ja see tegi õunapuu kurvaks.

Ühel päeval tuli poiss, kes oli nüüd meheks sirgunud, taas õunapuu juurde.

„Tule mängi minuga,” ütles õunapuu.

Mees vastas: „Mul ei ole enam aega mängida, ma pean oma pere jaoks tööd tegema ja neile elupaiga muretsema. Kas sa saad mind kuidagi aidata?”

Õunapuu vastas: „Anna andeks, mul ei ole maja, kuid sa

võid mu oksad maha raiuda ja endale eluaseme ehitada.”

Seejärel raius mees kõik õunapuu oksad maha ja lahkus õnnelikult. Õunapuu oli rahul nähes meest õnnelikuna, kuid mees ei tulnud enam tema juurde tagasi. Õunapuu oli jälle üksildane ja õnnetu.

Ühel kuumal suvepäeval tuli mees taas õunapuu juurde ja see tegi ta väga õnnelikuks.

„Tule mängi minuga,” ütles õunapuu mehele.

Mees vastas: „Ma olen vanaks jäänud. Ma tahaks merele minna, et ennast välja puhata. Kas sa saaksid mulle paadi anda?”

Õunapuu vastas: „Võta mu tüvi ja ehitada endale paat, siis saad sa merele minna ja ennast õnnelikuna tunda.”

Nii mees tegigi ja ehitas endale paadi, ning lahkus jälle õunapuu juurest pikaks ajaks.

Peale paljusid aastaid naasas mees taas õunapuu juurde.

Puu ütles: „Vabanda mind, mu poiss, kuid mul ei ole enam sulle midagi anda. Mul pole enam õunu...”

Kuid mees vastas: „Sellest ei ole midagi, kuna mul pole enam hambaid, et õunu süüa”.

„Mul pole tüve, et sa saaksid minul ronida” kurvastas õunapuu.

„Ma olen selleks niikuinii liiga vana ja väsinud,” vastas mees.

„Mul tõesti pole enam sulle midagi pakkuda, mul on ainult oma vanad ja surevad juured alles.”

„Ma ei vaja enam midagi, ainult kohta, kus puhata, peale oma pikki eluaastaid,” teatas mees.

„Väga hea! Mu vanad juured on parim paik, kus ennast toetada ja puhata,” rõõmustas õunapuu.

Vana mees istus maha ja toetas ennast puu juurtele ja õunapuu oli väga õnnelik.

See lugu on väga õpetlik, kua õunapuu on nagu meie oma vanemad.

Kui me oleme noored, siis meile meeldib oma vanematega mängida.

Kui me suureks kasvame, siis me lahkume nende juurest ja külastame neid peamiselt siis, kui vajame midagi või kui meil on probleemid.

Meie vanemad on alati valmis meid aitama, ükskõik mida me ka ei vaja. Peaasi, et me õnnelikud oleme.

Sulle võib tunduda, et poiss on õunapuu vastu õel, kuid nii käitume me ka oma vanematega. Me ei hinda kõike, mis nad meie jaoks teevad või saame sellest aru alles liiga hilja. Andku Allah meile andeks kõik, mis me valesti teeme ja juhatagu Ta meid õigele teele.

♦ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ
الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا
قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾

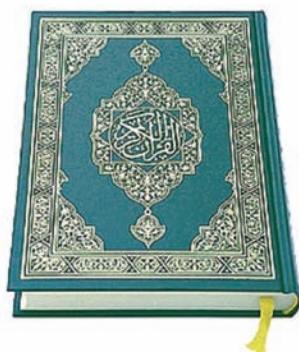
Armastage ja austage oma vanemaid!

“Sinu Isand on määranud, et te ei tohi kummardada kedagi peale Tema ning vanemate (emade-isade) vastu olge head: kui üks neist või mõlemad peaksid sinu kõrval vanaks saama, ära ütle neile halba sõna (isegi mitte „uf!”) ega kohtle neid karmilt, vaid pöördu nende poole vaid lahkete sõnadega.”

وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا
رَبَّيْنِي صَغِيرًا ﴿٢٤﴾

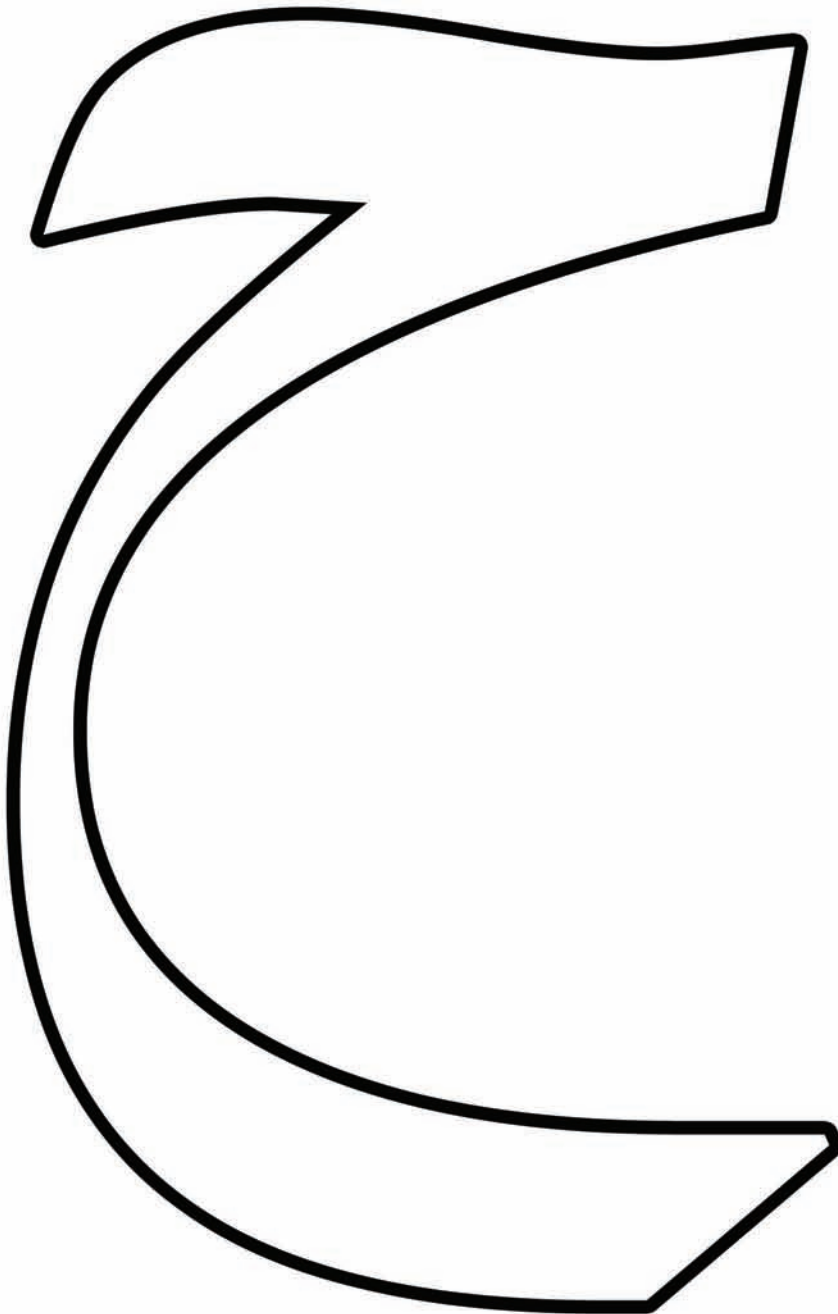
„Ning halastusest langeta nende jaoks alandlikkuse tiib ja ütle: „Mu Isand, halasta nende mõlema peale, sest nemad kasvatasid mind, kui olin väike.”

Koraan 17:23-24

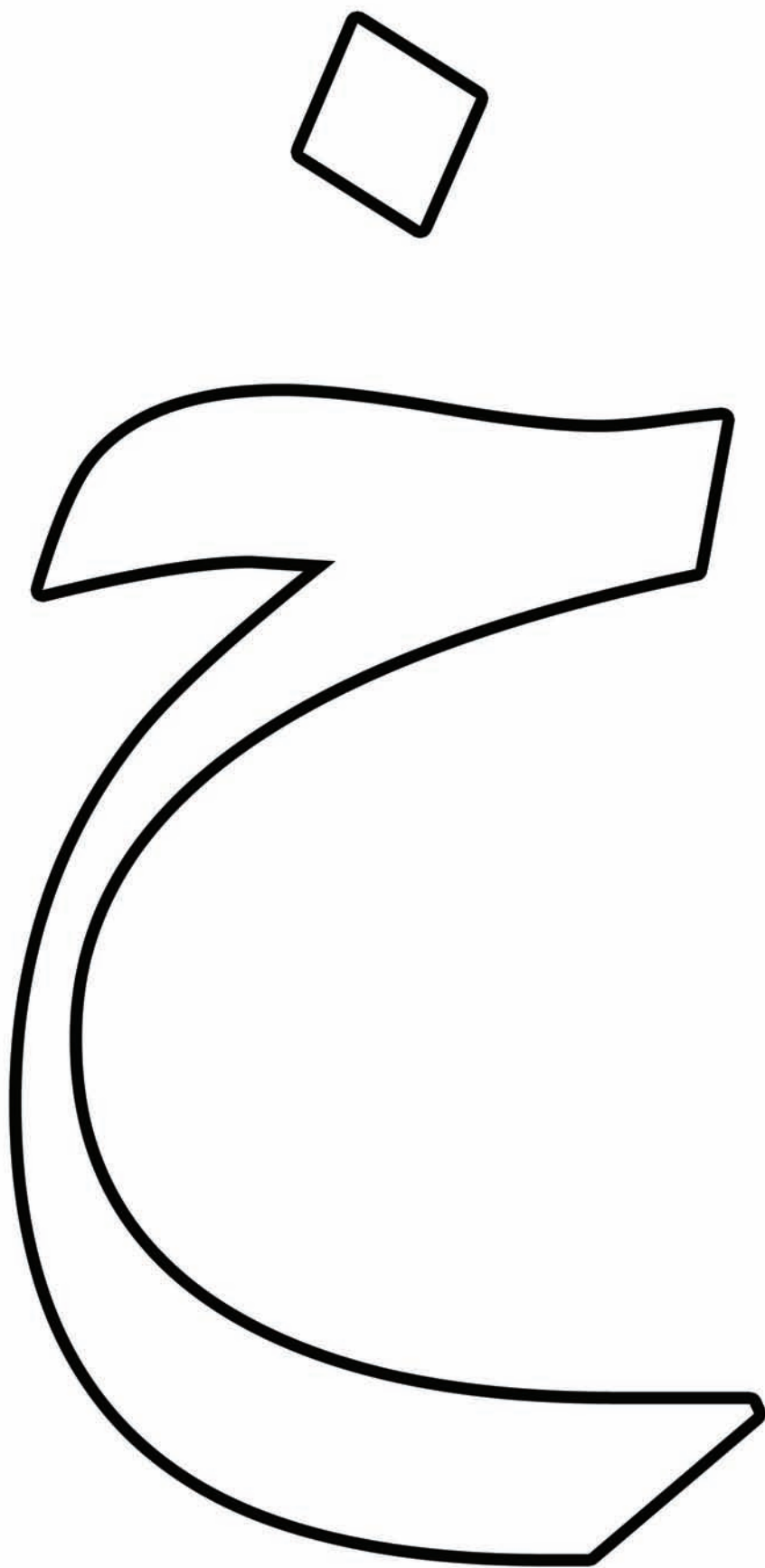

ÕPI TÄHTI

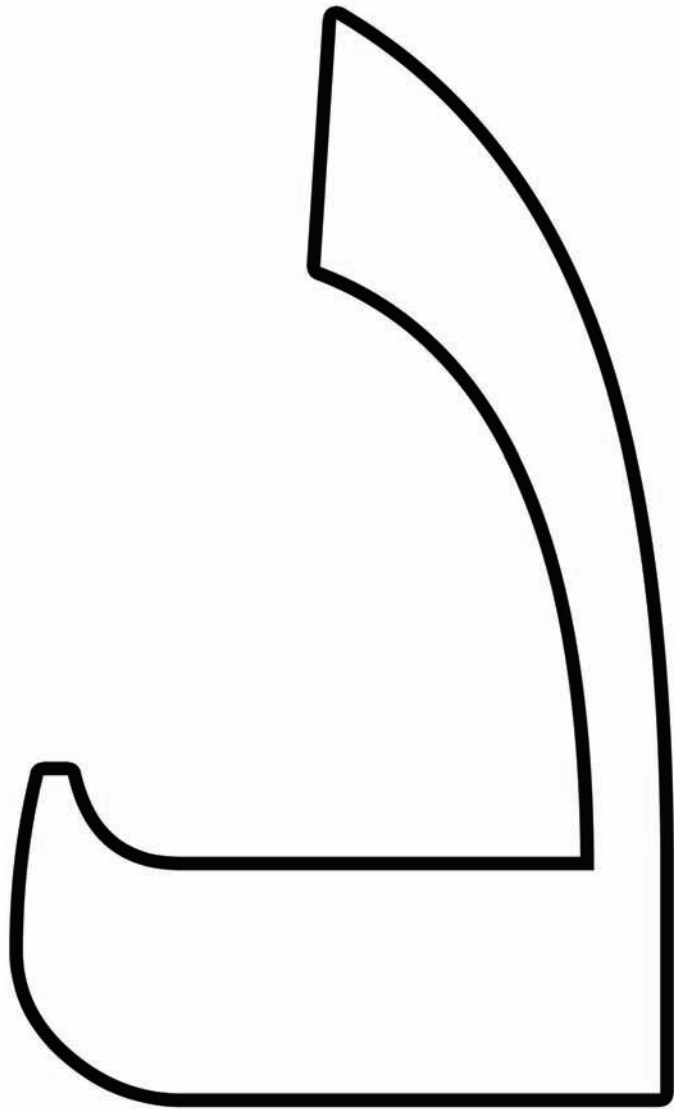
PRINDI JA VÄRVI

HÄÄ

KHÄÄ

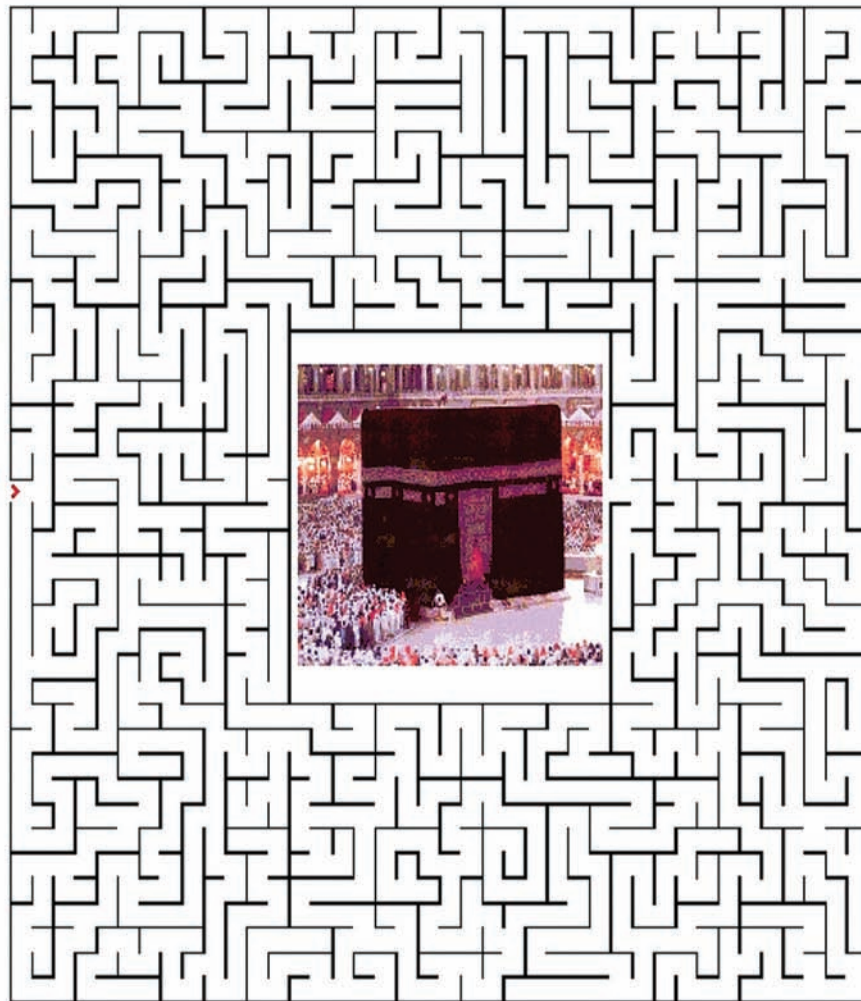

DÄÄL

Leia tee Kaabasse?

START >

UUT KODUKAL!

Juba ammu ei ole meil olnud jutukonkursi. Kohe püüame seda viga parandada.

Seekord oleks moslemite jaoks teemaks „**MOSLEMINA ...S**“

(kolme punkti asemel riigi või linna nimi, kus elatakse).

Kui kampa soovivad lüüa ka mitte-moslemid, siis nemad võivad kirjutada omal vabalt valitud teemal islami kohta.

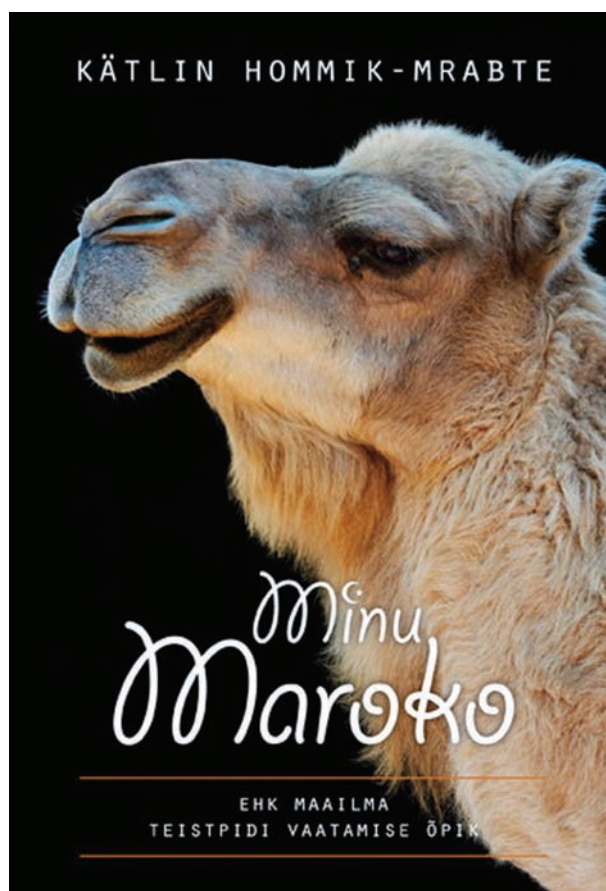
Jutukesi ootame kuni 21. veebruarini aadressil info@islam.pri.ee.

Seejärel paneme need kodulehele üles ning **kuni 14. märtsini** on lugejatel **võimalik oma lemmikule hääl anda.**

Võitja auhinnaks on Kätlin Hommik-Mrabte vastilmunud raamat „**Minu Maroko**“

(info ja tekstikatkeid - http://petroneprint.ee/ minu_maroko.php).

Samuti ilmuvad parimad tekstid meie kuukirjas. Suled pihku!

ОТНОШЕНИЕ К ЖЕНЩИНАМ

Алихан Мусаев

Во имя Аллаха Милостивого, Милосердного!

«Среди Его знамений – то, что Он сотворил из вас самих жён для вас, чтобы вы находили в них успокоение, и установил между вами любовь и милосердие. Воистину, в этом – знамения для людей размышляющих». (Римляне, 21)

ПРЕДИСЛОВИЕ

Женщина является неотъемлемой частью общества, и отношение к ним различалось в различные эпохи. Положение женщин в доисламских цивилизациях было плачевным. В западных государствах (у которых перенимают «культуру» восточные) положение женщин остаётся плачевным до сегодняшнего дня. Это объясняется тем, что женщина до сих пор на западе является объектом развлечений, и рекламой различных товаров и т.д. К сожалению, подобное так же распространилось в Исламских государствах, и сегодня мы наблюдаем, как распространяется в этих государствах безнравственность, разврат, и тому подобное. Всё это является тщательно запланированной акцией врагов мусульман, которые сеют смуту и желают разложить исламское общество изнутри и превратить мусульман в себе подобных, навязав при этом свою доселе никому неизвестную «культуру». Но с приходом Ислама, женщина получила то место, которое она заслуживает и Ислам предотвратил ущемление прав женщины. Но некоторых не устраивает положение мусульманской женщины и они, выступая на разных собраниях, конференциях, придают Исламу имидж религии ущемляющей права женщины. Отстаивать эту позицию им зачастую помогают мусульмане, которые либо это делают сознательно, либо из-за невежества. Но Ислам сегодня являющийся единственной истинной религией далёк от этих безосновательных обвинений. В этом не трудно убедиться из Священного Корана и пречистой Сунны пророка Мухаммада (да благословит его Аллах и приветствует). Для этого необходимо быть проинформированным по отношению к религии, основам и законам Ислама. По этой причине мы намереваемся при помощи этой книги добиться того, что бы некоторые мусульмане проанализировали своё отношение к женщинам, исправили те ошибки, которые они допускают с ними и в общем заполнили те пропуски, которые существуют в этих отношениях. В осуществлении этой цели просим помощи у Аллаха Господа Миров. Воистину Он Всеслышащий и Всезнающий.

ОТНОШЕНИЕ К ЖЕНЩИНАМ

Уважаемые братья и сестры! Для скольких людей этот мир стал пристанищем со времён создания Вселенной, знает лишь Всемогущий Аллах. Люди рождаются, живут, работают и уходят из жизни.

Вся эта последовательность не нарушается до сегодняшнего дня и является очередным аргументом для людей размышляющих. Каждый человек может высказать по этому поводу свою точку зрения, но истинное знание у Создателя этих чудес. Он нас создал и не бросил нас, зная к чему нас может привести наша душа. Он послал увещателей к каждому народу. А последнего из пророков Мухаммада (да благословит его Аллах и приветствует), Аллах послал из милости к человечеству и приказал всем людям подчиниться ему, чтобы следовать путём истинным. Я думаю каждый человек, обладающий разумом, воспользуется этой Великой Милостью Аллаха. Он разделили людей на мужчин и женщин, и дал каждой половине соответствующие права. Эти права Аллах довёл до нас при помощи Священного Корана и через Своего посланника (да благословит его Аллах и приветствует). Каждый из нас свидетель того, что Ислам дал женщине определённые полномочия. Но, к сожалению, большинство наших женщин, не могут воспользоваться этими правами. Хотя достаточно им придерживаться этих правил, для приобретения полного счастья. Всевышний Аллах и его посланник Мухаммад (да благословит его Аллах и приветствует), приказали мужчинам не нарушать права женщин и напомнили нам, о важности этого. На важность этого приказа, пророк Мухаммад (да благословит его Аллах и приветствует), указывает так же в «Прощальной хутбе». Каждый мужчина должен охранять вверенное ему на сохранение (женщина) и побуждать к этому других. Хотелось бы рассмотреть этот вопрос подробнее, и тем самым добавить информацию к вышесказанному.

Во-первых, следует отметить, что каждый мужчина создавая семью, не должен допускать нарушений законов шариата. Потому что, в семье всегда присутствуют всякого рода проблемы и недопонимания. А если мы хотим добиться успеха в этом, мы должны подчиняться Аллаху и Его посланнику (да благословит его Аллах и приветствует). И только тогда мужчина сможет найти счастье в своей семье, а женщина получит гарантию, что её права будут соблюдены. Выдавать замуж женщину должны её родственники (вали) – это отец, дед, брат, дядя и т.д. Похищение женщины является запретным, потому что, пророк (да благословит его Аллах и приветствует) говорил, что брак без участия вали, недействителен. Так же одним из условий заключения брака, это добровольная выдача махра. По этому поводу Аллах Всевышний говорит в своей Книге:

«Давайте женщинам их брачный дар от чистой души. Если же они по доброй воле отдадут вам часть его, то вкушайте это во благо и на здоровье». (Женщины, 4)

Кроме того, Аллах Всевышний запретил требовать обратно брачный дар:

«Вам не дозволено брать что-либо из дарованного им...». (Корова, 229)

Лишать женщину наследства, не соответствует шариату. Аллах Всевышний сказал по этому поводу:

«Им принадлежит четверть того, что вы оставили, если у вас нет ребёнка. А если у вас есть ребёнок, то им принадлежит одна восьмая того, что вы оставили». (Женщины, 12)

Все эти вышеприведённые законы шариата, свидетельствуют о защищённости прав женщин. Сегодня не является секретом, что Ислам даровал женщине право на наследство. Но с большим сожалением мы должны отметить, что сегодня многие молодые люди не обращая внимания на законы нашей религии, следуя своим низменным страстям, сводят с пути многих умных и целомудренных девушек, пользуются ими, а затем покидают их. Таким образом, в обществе растёт количество безотцовщины. Хотелось бы заострить внимание ещё на одной проблеме. Это проблема вдов или женщин, по какой либо причине оставшихся без мужей. Когда у таких женщин появляется шанс выйти замуж, они встречаются с множеством психологических барьеров. В обществе сформировалась такое мнение, что женщина, потерявшая мужа, не должна задумываться о замужестве и должна оставшуюся жизнь, посвятить воспитанию детей (без отца). К сожалению такого рода мнения укрепляются в обществе и подталкивают одиноких женщин, становится на путь противоречащий религии. Но отметим, что для женщин в нашей религии нет никаких ограничений по этому поводу. Это означает, что если женщина овдовела или рассталась со своим мужем по каким либо причинам, она в праве повторной выйти замуж и это не будет противоречить закону шариата. Следует только подождать в течение 4 месяцев и 10 дней и это объясняется тем, что женщина может забеременеть от бывшего мужа. Аллах Всевышний сказал по этому поводу:

«Если кто-либо из вас скончается и оставит после себя жён, то они должны выждать четыре месяца и десять дней. Когда же они дождутся истечения положенного им срока, то на вас не будет греха, если они распорядятся собой разумным образом. Аллах ведаёт о том, что вы совершаете». (Корова, 234)

А сбившимся с пути молодым людям я сказал бы следующее: «Ты не будешь доволен, если с твоей сестрой попользуются, а потом бросят. Поэтому ты тоже оставь это мерзкое деяние. Не желай другим то, что себе не желаешь. Бойся дня, когда сердца людей будут переходить из одного состояния в другое. Этот день обязательно наступит!».

Чтобы понять эту проблему лучше, достаточно пронаблюдать за образом жизни посланника Аллаха (да благословит его Аллах и приветствует) и его сподвижников.

На сегодняшний день актуальной является еще одна проблема. Это проблема разглашения тайн супружеской жизни. Некоторые безнравственные мужчины не воздерживаются от разговоров про своих жён в обществе. Необходимо оставить это мерзкое дело. Передаётся со слов Абу Саида аль-Худри (да будет доволен им Аллах), что пророк (да благословит его Аллах и приветствует) сказал:

«В Судный день самым худшим из стоящих перед Аллахом будет тот, кто рассказывал другим о близости со своей женщиной» (Сахих Муслим, 3527)

Один из Исламских богословов Навави комментируя этот хадис, дополнил, что пророк (да благословит его Аллах и приветствует) сказал:

«Кто верует в Аллаха и в Последний День пусть говорит слово благое, либо молчит».
(Сахих Муслим, 171)

В обществе существует еще одна неприятная проблема. Это проблема состоит в том, что некоторые мужчины не разрешают своим жёнам выходить на улицу, даже если в этом есть острая необходимость. Конечно же, женщина должна подчиняться своему мужу в этом. Это самое мудрое решение. Чтобы предотвратить всякого рода проблемы и ссоры, женщина должна идти на компромисс и тем самым она добьётся большего в отношениях с мужем (любви, уважения и т.д.). Но при этом мужья должны знать, что женщина в праве выйти на улицу, если в этом есть острая необходимость. Но и женщина должна понимать, что каждая её прихоть или желание не входит в категорию необходимых вещей. Передаётся со слов Аиши (да будет доволен ею Аллах), что пророк (да благословит его Аллах и приветствует) сказал Сауде бинт Замайе:

«Аллах разрешил вам выходить на улицу, если есть в этом необходимость». (Сахих Муслим, 5633)

Из хадиса следует, что пророк (да благословит его Аллах и приветствует) указывает на разрешение Аллаха в этом деле. Поэтому никто не должен запрещать то, что разрешил Аллах. А женщины в свою очередь при выходе из дому, должны соблюдать правила поведения: одежда согласно шариату, не разговаривать с чужими мужчинами, не надевать то, что может привлекать внимание, и т.д. Кроме этого так же нельзя ограничивать женщин посещать мечети. Передаётся со слов Ибн Умара (да будет доволен им Аллах) что, пророк (да благословит его Аллах и приветствует) сказал:

«Не препятствуйте жёнам, если они просят разрешения посетить мечеть». (Сахих Муслим, 988)

Но следует отметить, что вообще женщина должна выходить из дома, только в сопровождении близкого родственника (т.е. махрем).

Ещё одна проблема на сегодняшний день, которая вызывает у нас удивление и сожаление – это проблема мужчин побуждающих своих жён и дочерей к совершению греха или не удерживающих их от грехов. Такие мужчины мешают своим жёнам, дочерям, сёстрам и др. соблюдать законы религии (одежда по шариату, совершение молитвы и т.п.), и тем самым они противоречат закону Всевышнего Аллаха и его Посланника (да благословит его Аллах и приветствует). Они легко закрывают глаза на то, как их жёны, дочери, сестра не соответствуют Исламскому нраву и национальному менталитету по своему поведению и внешнему виду. Многие женщины сегодня стараются подражать и выглядеть безнравственно, одеваться вульгарно, смотреть развратные фильмы и сериалы,

слушать музыку, которую они не понимают, одним словом бесполезно проводить своё время. Но самое страшное, что некоторые женщины относятся к нашей религии неподобающе и понимают это как «прогресс, развитие». Слава Аллаху, что сегодня в нашем обществе существуют люди, выступающие против таких негативных случаев. Сегодня возвращение в лоно религии и к нравственности, находится в полной стадии развития. Поэтому я призываю не преступать границы дозволенного, и подчиняться Аллаху и Его Посланнику (да благословит его Аллах и приветствует), как это указано в Священном Коране:

«О те, которые уверовали! Повинуйтесь Аллаху, повинуйтесь Посланнику и обладающим влиянием среди вас». (Женщины, 59)

Одними из главных проблем являются так же экономические трудности в этот переходный период. Верующий должен проявлять терпение и всегда быть доволен тем, что выпадает на его долю. Это неоднократно указывается в Священном Коране. Нельзя забывать о том, что в какой бы тяжёлой ситуации ты не оказался, всегда есть тот, кто в худшей ситуации, чем ты. Поэтому мы должны обращать внимания на такие качества верующего как «терпение» и «довольство». К сожалению, некоторые мужчины не выдерживают испытаний, выпавших на их долю, и срываются на своих жёнах. Иногда даже женщина бывает, невиновата. Всевышний Аллах говорит, предостерегая нас от этого:

«А те, которые незаслуженно поносят верующих мужчин и верующих женщин, взваливают на себя бремя клеветы и явного греха». (Союзники, 58)

Некоторые мужчины иногда поступают даже очень резко. Они сознательно мучают своих жён. Аллах знает все, что они делают и всё что скрыто в их сердцах, воистину Он Слышащий, Видящий и Всезнающий. Аллах Всемогущий сказал:

«О те, которые уверовали! Вам не дозволено наследовать женщин против их воли. Не чините им препятствий, чтобы унести часть брачного дара, который вы им дали, если только они не совершили явной мерзости. Живите с ними достойно, если даже они не приятны вам, то ведь вам может быть неприятно то, в чём Аллах заложил много добра»
(Женщины, 19)

Одним из прав женщин является то, что бы мужья не принуждали их делать то, что им не под силу. Аллах Всевышний по этому поводу сказал:

«Аллах не возлагает на человека сверх его возможностей». (Корова, 286)

На сегодняшний день принуждение женщины можно рассматривать с двух позиций: религиозной и мирской.

Согласно религиозной позиции, мы мужчины, должны призывать женщин к религии Аллаха с мудростью. Потому что, нет блага в том деле, которое заставляют

делать. Кроме этого Аллах Всевышний нам запретил это, сказав:

«Нет принуждения в религии. Прямой путь уже отличился от заблуждения». (Корова, 256)

В другом аяте Аллах Всевышний так же сказал:

«Призывай на путь Господа мудростью и добрым увещанием». (Пчёлы, 125)

Это означает, что заставлять их совершать какие либо религиозные предписания не является правильным. Но это не значит, что мужчины должны закрывать глаза на всякого рода греховные деяния своих женщин, а напротив должны воспитывать их как это указано в Коране.

Рассматривая мирские формы принуждения, можно затронуть несколько пунктов. Во первых не будем забывать, что женщина по своей природе является сложным созданием. Поэтому нужно быть предельно осторожными и внимательными в отношении с женщинами. Совет пророка (да благословит его Аллах и приветствует) данный относительно этой темы является незаменимым:

Передаётся со слов Абу Хурайры (да будет доволен им Аллах), что пророк (да благословит его Аллах и приветствует) сказал:

«Всегда обходитесь с женщинами хорошо. Ведь поистине женщина сотворена из ребра, а наибольшей кривизной отличается его верхняя часть и если ты попытаешься выпрямить ребро, то непременно сломаешь, а если оставишь в покое, то оно так и останется кривым, а поэтому всегда обходитесь с женщинами хорошо»; (сломать означает развестись с ней, поэтому наслаждайся ею, несмотря на её кривизну). (Сахих аль-Бухари, хадис №3331).

К великому сожалению люди не уделяют должного внимания совету самого лучшего из созданий. Если бы люди пользовались советами пророка (да благословит его Аллах и приветствует), тогда мы не были бы свидетелями, как некоторые женщины впадают в отчаяние и впадают вблуд, уезжая в другие государства.

Некоторые люди с испорченными мировоззрениями, грезят о спасении мира с помощью красоты. При этом, заманивая наших девушек при помощи разных мирских благ, они устраивают разного рода конкурсы красоты с участием этих же девушек. И на самом деле, каждому известно о дальнейших судьбах этих женщин. Конечно же, этот мир может спасти не красота, а мир и спокойствие, которое можно обрести путём подчинения Аллаху Всевышнему. А задумываются ли те, которые противятся подчиняться Аллаху, что с каждым днём они всё ближе и ближе подходят к концу своей жизни и предстанут перед Всемогущим? А задумываются ли женщины, не обращая внимания на приказы Аллаха какие большие грехи они получают за такие деяния? Воистину Аллах наставляет на путь истинный кого пожелает. Для этого, каждый человек должен искать прямой путь. Несомненно, и то, что человек, ищущий прямой путь еще раз убедится в том, что этим путём является

Коран и Сунна пророка (да благословит его Аллах и приветствует).

Мы уже отметили о некоторых видах давления на женщин. Так давайте же не принуждать наших женщин совершать непосильные для них дела. Поистине источником всех проблем является отсутствие религиозных знаний. Именно поэтому мы не только не должны препятствовать, а напротив, побуждать их и помогать им в получении этих знаний. Потому, что только эти знания помогут человеку приобрести счастье в обоих мирах. По этому поводу Господь Миров сказал:

«О те, которые уверовали! Оберегайте себя и свои семьи от Огня...» (Запрещение, 6)

Али ибн Абу Талиб растолковал этот аят так:

«Т.е. побуждайте себя и свои семьи к совершению благих деяний и воспитывайте их». (ад – Дурруль Мансур 6/244).

В свою очередь женщины при выходе из дома, должна соблюдать определённые условия: одеваться по шариату, не общаться с незнакомыми мужчинами, не привлекать к себе внимание и т.д. Несомненно каждый мужчина осознаёт свою ответственность относительно соблюдения женщинами данных условий. Передают со слов ибн Умара, что пророк, (да благословит его Аллах и приветствует), сказал:

«Каждый из вас является опекуном и несёт ответственность за каждого, кто находится под вашей опекой». (Сахих Муслим, 4701).

На сегодняшний день одной из причин возникновения конфликтов в семье является то, что некоторые мужья запрещают своим жёнам поддерживать связи со своими родственниками. Исламский шариат не оставил без внимания и эту проблему. Аллах Всевышний сказал:

«Отдавай должное родственнику» (Ночной перенос, 26)

Важнейшими среди прав, которые должен соблюдать мусульманин по отношению к родственникам, являются их посещение (в свободное время) и призыв к религии Аллаха. Это подтверждается в Священном Коране:

«Не взывай к другим богам помимо Аллаха, а не то окажешься в числе тех, кого подвергнут мучениям. Предостереги своих ближайших родственников!». (Поэты, 213-214)

Пророк (да благословит его Аллах и приветствует) так же затронул эту тему. Передаётся со слов Абу Хурайры (да будет доволен им Аллах), что пророк (да благословит его Аллах и приветствует), сказал:

«Пусть укрепляет родственные отношения тот, кто хочет увеличения удела и кто хочет продлить свою жизнь». (Сахих аль-Бухари, 585).

Передаётся со слов Джубайра бин Мут'има (да будет Аллах доволен им), что пророк (да благословит его

Аллах и приветствует), сказал:
«*Не войдёт в Рай порывающий (имеется ввиду, родственные отношения)*». (Сахих аль-Бухари, 5984).

Этот аят и хадисы указывают на важность этой темы. Было бы неплохо, если бы мусульмане не оставляли эту проблему без внимания и способствовали удовлетворению тому подобных желаний своих жён. А наши женщины при общении (призыв, встречи, разговор по телефону и т.д.) с родственниками в свою очередь должны обращать внимания на степень родства этих людей. Потому, что в правах данных женщине относительно общения с родственниками, исключением являются не близкие родственники (не махрем). Так же женщина не должна принимать во внимание слова людей, которые пытаются сеять смуту в семье.

Ещё одна проблема, которую бы хотел затронуть – это разногласия между мужьями и жёнами относительно следующих действий последних: неосторожное обозрение женщинами улицы из окон своих домов, просмотр телевизора, прослушивание радио, пользование средствами массовой информации и периодическими

изданиями. Следует отметить, что относительно вышесказанного, как мужчины, так и женщины одинаково допускают оплошности. Само по себе в этих действиях нет ничего предосудительного, если в этом не присутствуют элементы запретного. Передают со слов Аиши (да будет доволен ею Аллах), что:

«*Я наблюдала за состязанием эфиопов, а Пророк (да благословит его Аллах и приветствует), повесил свою верхнюю одежду перед дверью, чтобы они меня не увидели*». (Сахих Муслим, 2060)

В пояснении к этому хадису имам ан – Навави сказал: «*Этот хадис разрешает женщине смотреть на мужчин, но этому не должно сопутствовать чувство вожделения*».

Запрет на это действие так же указывается в Священном Коране:

«**Скажи верующим женщинам, что бы они опускали свои взоры**» (Свет, 31)

Всевышний Аллах не обязал мужчин надевать хиджаб. Это значит, что женщинам разрешается смотреть на мужчин, если при этом не присутствует чувство вожделения.

Разрешается использовать средства массовой информации с целью очищения нравственности мусульман, увеличения любви к Исламу и т.д. Но, к сожалению, в некоторых случаях мы наблюдаем обратное. Люди должны использовать такие блага, как уши и глаза, дарованные им Аллахом максимально полезно. Всевышний Аллах по этому поводу сказал:

«**Не следуй тому, чего ты не знаешь. Воистину, слух, зрение и сердце – все они будут призваны к ответу**». (Ночной перенос, 36)

Прибегаем к Аллаху от просмотра безнравственных передач и привязанности к ним!

Как женщины имеют определенные права по отношению к мужчинам, так и мужчины имеют права на женщин. Всевышний Аллах сказал:

«**Жёны имеют такие же права, как и обязанности, и относится к ним следует по-доброму, но мужа выше их по положению**». (Корова, 228)

Из этого аята следует, что каждая женщина должна понимать, что мужчина (отец, муж и другие, ответственные за неё люди) являются главенствующими над ней. Этот аят не ущемляет прав женщины, как это понимают некоторые невежественные люди. Женщина должна знать, что если она не перестанет совершать запретное, муж в праве подвергнуть её наказанию. Но наказывать следует с целью воспитания, а не для унижения женщины перед другими. Так же, следует принять во внимание, что запрещается наносить тяжёлые телесные травмы, удары по лицу и т.д. По этому поводу Всевышний Аллах сказал:

«**А тех женщин, непокорности которых вы опасаетесь, увещивайте, избегайте на супружеском ложе и побивайте. Если же они будут покорны вам, то не ищите пути против них. Воистину Аллах Возвышенный, Большой**». (Женщины, 34)

Кроме этого женщина не имеет право приглашать домой кого-либо, не имея на то разрешения мужа. Передаётся со слов Абу Хурайры (да будет доволен им Аллах), что пророк (да благословит его Аллах и приветствует) сказал:

«*Не разрешается женщине пускать в дом мужа кого бы то ни было, если не будет на то его позволения (мужа)*» (Сахих аль-Бухари, 5195).

Женщина после замужества должна подчиняться больше своему мужу, нежели родителям. Передаётся со слов Аиши (да будет доволен ею Аллах), что пророк (да благословит его Аллах и приветствует) сказал:

«*Если бы разрешалось совершать земной поклон кому либо кроме Аллаха, я приказал бы жене совершить поклон мужу*» (Ибн Маджа, 2/1852)

Жена не должна отказывать своему мужу в близости, не имея на то уважительных причин. Потому что, это может привести к нежелательным последствиям. Между мужем и женой всегда должны присутствовать взаимоуважение и взаимопонимание. Передаётся со слов Абу Хурайры (да будет доволен им Аллах), что пророк (да благословит его Аллах и приветствует) сказал:

«*Клянусь Тем в чьей длани моя душа, если муж пригласит свою жену на супружеское ложе, а она откажет ему, Тот Кто на небесах будет гневаться на неё до тех пор, пока она не сделает мужа довольным*» (Сахих Муслим, 3525)

Женщина так же должна охранять честь и имущество своего мужа. Передаётся от Абу Уманы аль Бахили (да будет доволен им Аллах), что посланник Аллаха (да благословит его Аллах и приветствует) сказал:

«*Не разрешается женщине отдавать, что-либо из*

дома своего мужа, если нет на это его разрешения»
(Абу Дауд, 3565)

Женщина всегда должна проявлять любовь по отношению к своему мужу. По этому поводу Джафар Садиг сказал: «Чем больше у человека будет любви к своему супругу, тем выше будет его вера в Аллаха (иман)».

Женщина так же должна служить своему мужу и не мучить его. Али бин Абу Талиб сказал: «Аллах обязал джихад и для мужчин и для женщин. Если джихад мужчины это отдать свою жизнь и имущество на пути Аллаха, то джихад женщины это хорошо служить своему мужу».

Женщина не должна требовать у своего мужа то, на что у него не хватает сил, а также то в чём нет нужды. Передаётся со слов Муза бин Джабаля (да будет доволен им Аллах), что пророк (да благословит его Аллах и приветствует) сказал: «Когда жена доставляет страдания мужу в этом мире, одна из его жён в мире ином говорит: «Не мучай его...»» (Сборник достоверных хадисов, 173)

Женщина должна благодарить своего мужа за всё хорошее, что он для неё сделал. Абдулла ибн Умар (да будет доволен им Аллах) передаёт, что пророк (да благословит его Аллах и приветствует) сказал: «Аллах не посмотрит в сторону женщины, которая не благодарна своему мужу» (Сборник достоверных хадисов, 289)

Сообщается, что Абу Саид аль-Худри, (да будет доволен им Аллах) сказал: «Однажды посланник Аллаха (да благословит его Аллах и приветствует), вышел к месту молитвы в день жертвоприношения (или в день разговения), а затем, проходя мимо (собравшихся) женщин, остановился и обратился к ним с такими словами: «О женщины, давайте милостыню, ибо, поистине, мне было дано увидеть, что вы составляете собой большинство из оказавшихся в аду!» они спросили: «почему же, о посланник Аллаха?» Он ответил: «Потому что вы часто проклинаете людей и проявляете неблагодарность по отношению к своим мужьям» (Сахих аль-Бухари, 304)

Женщина должна добросовестно выполнять все бытовые работы, которые ложатся на её плечи. Али бин Абу Талиб (да будет доволен им Аллах) рассказывал, что как-то раз Фатима (да будет доволен ею Аллах) решила пойти к отцу и посоветоваться с ним. (Фатима (да будет доволен ею Аллах) очень уставала, выполняя домашние работы, и хотела завести слугу, и по этому поводу хотела узнать мнение своего отца). Не застав отца дома, она попросила Аишу (да будет доволен ею Аллах) передать отцу о её приходе. Узнав о приходе дочери, пророк (да благословит его Аллах и приветствует) пришёл к нам и сказал: «Не научить ли вас тому, что лучше того, что вы спрашивали? Если каждый раз перед сном вы будете произносить слова восхваления т.е. 33 раза Слава Аллаху (СубханАллах), 33 раза Хвала Аллаху

(АльхамдулиЛлах) и 34 Аллах Велик (Аллаху Акбар), это будет лучше для вас чем содержать слугу».
(Сахих Муслим, 6853)

Передаётся от Абу Хурайры (да будет доволен им Аллах), что когда у пророка (да благословит его Аллах и приветствует) спросили о самой лучшей женщине, он ответил: «Самая лучшая из женщин это та, муж которой радуется, когда смотрит на неё, подчиняется, когда муж приказывает ей, не совершает то, что не нравится её мужу и бесполезно не тратит его имущество». (Сборник достоверных хадисов, 1838)

Женщина должна охранять честь своего мужа. Передаётся от Абу Арины ас-Садафи (да будет доволен им Аллах), что пророк (да благословит его Аллах и приветствует) сказал: «Лучшая из женщин является та, которая любит своего мужа, рождает от него детей, поддерживает его наилучшим образом, и боится Аллаха. А самая худшая из женщин та, которая вульгарно одевается и впадает в мечты». (Сборник достоверных хадисов, 1849)

Передаётся от Фадалы бин Убейда (да будет Аллах доволен им), что пророк (да благословит его Аллах и приветствует) сказал: «Не стоит спрашивать об исходе троих: о том, кто отделился от общины (джамаата) и умер в неподчинении своему руководителю, о рабе или рабыне сбежавших от хозяина и умерших на этом, безнравственной женщине». (Сахику ль адаби ль муфрад, стр. 220, 458-ой хадис)

Женщина имеет право не подчиниться мужу, только если приказ мужа противоречит закону Аллаха и Его посланника. Конечно же, в приведённых выше хадисах и преданиях есть много мудрости. Поэтому каждая женщина должна извлекать из этих хадисов как можно больше пользы, что бы быть достойной в обоих мирах. Женщины не должны забывать что, подчиняясь Аллаху и Его посланнику, они станут еще более любимыми и желанными. Именно в этом превосходство верующей женщины. Если в семье будет отсутствовать страх и любовь по отношению к Аллаху, тогда неизбежными станут в этой семье совершение греха и другие нежелательные последствия. Однако возникает ещё одна проблема, которую следует отметить. Это касается воспитания мужчинами женщин, которые допускают ошибки сознательно, либо из-за незнания. Как же это должно происходить с точки зрения шариата? Во-первых, следует отметить, что каждый мужчина должен уважительно и мягко обходиться со своей женщиной. Исламский учёный Джафар Садиг сказал: «Проявление любви по отношению к супругу является нравственным качеством пророков». Но каждый человек может ошибиться. Не существует людей без ошибок. Как в других, так и в этом вопросе для нас примером является Посланник Аллаха (да благословит его Аллах и приветствует). Всевышний Аллах в Коране сказал:

«В Посланнике Аллаха был прекрасный пример для вас, для тех, кто надеется на Аллаха и Последний день и премного поминает Аллаха». (Союзники, 21)

Но, к сожалению, некоторые мужчины допускают грубые ошибки в этих вопросах, что в итоге приводит к развалу семьи. Воспитание это очень сложный процесс. Человек желающий заняться воспитанием должен выбрать такой путь, который бы соответствовал закону Аллаха, Его Посланника и законам государства, что бы избежать разногласий и получить положительный результат за короткий срок времени. Мужчины должны избегать совершения несправедливостей. По этому поводу Всевышний Аллах сказал:

« Мужчины являются попечителями женщин, потому что Аллах дал одним из них преимущество перед другими, и потому что они расходуют из своего имущества. Праведные женщины покорны и хранят то, что положено хранить, в отсутствие мужей, благодаря заботе Аллаха. А тех женщин, непокорности которых вы опасаетесь, увещивайте, избегайте на супружеском ложе и побивайте. Если же они будут покорны вам, то не ищите пути против них. Воистину Аллах Возвышенный, Большой» (Женщины, 34)

Из этого аята можно придти к выводу, что воспитание состоит из 3 этапов:

Наставление. Наставление должно быть мягким и должно приносить пользу. Нужно постараться не обидеть женщину.

Избегание на супружеском ложе. Приводятся различные толкования этой части аята. По мнению одних учёных, мужчина должен спать отдельно, а мнение других останавливается на том, что бы избегать близости и общения. Следует отметить, что последнее считается более достоверным и приемлемым.

Побивание. Мужчина при наказании своей жены, как мы уже отмечали выше, не должен оставлять на ней следов побоев, не травмировать, а так же не бить её по лицу.

Может случиться так, что этот вид воспитания может вызвать у некоторых людей отрицательное мнение по отношению к религии. Однако эту мысль, т.е. лёгкое побивание жены при необходимости, поддерживают многие психологи и подтверждают эффективность этого метода. Безусловно, этот метод не может быть объектом обсуждения, так как он приводится в Священном Коране. Потому что Аллах как создатель мозга, так же хорошо знает его потребности, и поэтому Он одобрил этот вид наказания. Важно знать, что эти методы должны совершаться последовательно. Так же нужно знать, что при неэффективности этих методов, тотчас же требовать развод противоречит законам шариата. Всевышний Аллах сказал:

« Если вы опасаетесь разлада между ними, то отправьте одного судью из его семьи и одного из её семьи. Если они оба пожелают примирения, то Аллах поможет им. Воистину, Аллах – Знающий, Ведающий». (Женщины, 35)

ПОЛИГАМИЯ В ИСЛАМЕ

Многие люди не воспринимают тему полигамии в религии, считают это нарушением прав женщин и этических норм, а так же несоответствием современным требованиям. Они так же глумятся над тем, что Посланник Аллаха был женат на большем количестве женщин, чем разрешает Ислам. Привести доказательства и указать положительные стороны полигамии было бы к месту.

Первое. Исламский шариат разрешает мужчине иметь четырёх жён, но это не носит обязательный характер. Это является добровольным решением мужчины, учитывая его материальные, моральные и физические возможности, а так же учитывая сложившуюся ситуацию. При этом на первый план выдвигается справедливое отношение к каждой женщине. По этому поводу Аллах Всевышний сказал в Коране:

« ..., то женитесь на других женщинах, которые нравятся вам: на двух, трёх, четырёх. Если же вы боитесь, что не будете одинаково справедливы к ним, то довольствуйтесь одной или невольницами, которыми овладели ваши десницы. Это ближе к тому, что бы избежать несправедливости (или бедности)». (Женщины, 3)

Аят ставит перед мужчинами несколько условий.

Первое условие. Женщина, на которой мужчина хочет жениться должна быть ему дозволена. А какие же женщины являются дозволенными для мужчины? Безусловно в шариате есть ответ и на этот вопрос, который становится нам известен из Священного Корана:

«Вам запретны ваши матери, ваши дочери, ваши сестры, ваши тётки со стороны отца, ваши тётки со стороны матери, дочери брата, дочери сёстры, ваши матери, вскормившие вас молоком, ваши молочные сёстры, матери ваших жён, ваши падчерицы, находящиеся под вашим покровительством, с матерями которых вы имели близость, но если вы не имели близость, то на вас не будет греха; а так же жёны ваших сыновей, которые произошли из ваших чресл. Вам запретно жениться одновременно на двух сёстрах, если только это не произошло прежде. Воистину Аллах – Прощающий, Милосердный». (Женщины, 23)

Сообщается, что Абу Хурайра (да будет доволен им Аллах) сказал: Посланник Аллаха (да благословит его Аллах и приветствует) сказал:

« Вам было запрещено жениться на тётках (по отцу и по матери) тех женщин, на которых вы уже женаты». (Сахих аль-Бухари, 5109)

Этот аят указывает на то, что мужчина при желании может взять в жёны любую женщину, при условии, что женщина является дозволенной для него.

Второе условие, требующее к себе внимание - это справедливость, что является основой Исламской нравственности. Всевышний Аллах разрешает мужчине многожёнство при условии, что мужчина будет придерживаться справедливости относительно

своих женщин. Каждый мусульманин должен понимать, что взяв в жёны одну женщину он уже берёт на себя большую ответственность. А то, что касается многожёнства, это включает в себя еще большую ответственность и к этому нельзя подходить безалаберно. Нельзя забывать, что путь человека проявляющего заботу по отношению к своей семье не всегда бывает гладким. Здесь могут возникнуть определённые трудности, которые каждый верующий должен принимать как испытание от Аллаха и проявлять терпение. Было бы к месту привести высказывание исламского учёного Джафара Садига. Он сказал: « Человек, проявляющий заботу о своей семье подобен человеку совершающему джихад на пути Аллаха». Человек осознавший смысл этих слов, может так же осознать всю сложность этой задачи. Но к сожалению принцип многожёнства в Исламе резко подвергается критике не только со стороны иноверцев, но и со стороны малограмотных мусульман. Некоторые тугодумы оценивают это как унижение женщины и неуважение её чувств. Конечно же ни одна женщина не пожелает делить своего мужа с другой. Мы мужчины в свою очередь относимся к таким женщинам с большим уважением и ценим их чувства. Однако в нашем обществе реальным является и то, что некоторые мужчины не официально живут с несколькими женщинами. А как нам известно, подобными делами остаются недовольны не только женщины, но и Всевышний Аллах. Так же известно, что жёны таких мужчин не в силах предотвратить совершение таких дел. В итоге, устранение безнравственности из общества осложняется. Некоторые женщины, прочитавшие это, могут винить нас в чём-либо. Мы принимаем и это. Но нельзя забывать и то, что эти законы устанавливает ни кто-либо, а Господь Миров. Его законы не обсуждаются, а им подчиняются. Религия ниспосылалась не для отдельных личностей, а для всего человечества, что бы каждая личность могла получить от неё максимальную пользу. Дорогие женщины, ваши естественные чувства понятны. Это подтверждается и религией. Но если даже вы не принимаете во внимание судьбы тех женщин, которые выброшены на улицы из-за бездетности, то Аллах Всемогущий зная об этом заранее, открыл для них путь, который поддерживает их. Даже если вы не задумаетесь о судьбах тех женщин, которые не могут выполнять своих женских обязанностей из-за различных болезней, о тех, которые потеряли какие либо части своего тела в связи с несчастными случаями, о тех, которым Аллах предопределил рожать только девочек, и которые были разведены из-за этого по причине несправедливого отношения мужей, свекровей, золовок, о женщинах, чьи мужья погибли защищая родину, религию и воевали на пути Аллаха, о женщинах, которым Аллах предопределил быть сиротами и которые не выдерживают трудностей выпадающих на их долю в связи с этим, о них подумал Создатель. Безусловно ни кто из вас так же не застрахован от подобного. В таком случае ответьте на вопрос: « *Что лучше, когда женщины впадая в отчаяние, впадают в запретное или, когда женщина имеет семью, дом и спокойствие?»*. Снижение уровня безнравственности в настоящем

Исламском обществе связано именно с этим фактором. Почему-то те, которые осуждают полигамию в Исламе, сами принимают и официальный брак с одной женщиной и одновременно сожительствование с несколькими другими. Хвала Аллаху за ниспосланные им законы!

В том, что касается женитьбы пророка (да благословит его Аллах и приветствует) на более чем четырёх женщинах, существуют много положительных особенностей. Многие связывают это с избытком его мужской силы. Но человек, хотя бы немного знающий жизненный путь пророка (да благословит его Аллах и приветствует) понимает всю ложность этих заявлений. Когда Посланник Аллаха (да благословит его Аллах и приветствует) женился на своей первой жене Хадидже, ему было 25 лет, а ей 40. Пророк (да благословит его Аллах и приветствует) прожил с ней 25 лет и не женился вплоть до её смерти. Немного обладающий разумом человек поймёт, что если бы такого рода заявления были бы правдой, тогда почему же пророк (да благословит его Аллах и приветствует) не женился в более молодом возрасте? Почему же он (да благословит его Аллах и приветствует), брал в жёны вдов, хотя мог бы жениться и на девственницах? Все жёны пророка (да благословит его Аллах и приветствует), за исключением Аиши были вдовами. Посланник Аллаха (да благословит его Аллах и приветствует), заключая браки с этими женщинами, брал их под свою опеку и тем самым стремился к довольству Аллаха. Именно поэтому Аллах запретил ему разводиться с этими женщинами. Это является особенностью нашего пророка (да благословит его Аллах и приветствует) и касается только его. Повторять это действие за пророком (да благословит его Аллах и приветствует) запрещено. Ещё одной положительной чертой женитьбы пророка на более чем четырёх женщинах является и то, что человечество получило знания (касающиеся женщин) именно через этих женщин. Именно за счёт этих женщин, мусульманки могли узнать как им действовать в тех или иных ситуациях. Сегодня мы должны быть благодарны этим женщинам за те знания которые нам известны из шариата. Именно поэтому Аллах в Священном Коране называет их матерями верующих:

«Пророк ближе к верующим, чем они сами, а его жёны - их матери». (Союзники, 6)

А этим можно только гордиться. А что касается отношения этих женщин к пророку (да благословит его Аллах и приветствует), они все были им довольны. Как же счастливо общество обладающее таким мужем, прекрасным человеком, заботливым отцом и наконец великим учителем в лице нашего пророка (да благословит его Аллах и приветствует). Да будет Аллах доволен всеми его женщинами. Мир и благословение Аллаха нашему пророку!

ХИДЖАБ В ИСЛАМЕ.

Почему-то, когда заводится разговор о религии, выявляется факт, что у многих женщин складывается неправильное мнение относительно обязательности ношения хиджаба. Именно поэтому мы решили заострить внимание на этой проблеме.

Во-первых следует отметить, что хиджаб существовал и в доисламских цивилизациях и религиях. Если обратится к истории, то мы заметим, что в доисламскую эпоху в Европе женщины носили хиджаб, что указывало на их высокое положение, отношение к богатому роду и отличие от бедных женщин и рабынь. С течением времени, под влиянием исторических событий хиджаб стал забываться. С приходом Ислама ношение хиджаба возобновилось и продолжило своё существование. Ношение хиджаба стало обязательным для мусульманок, потому что наша религия высоко ценит женщин, защищая их от чужих взоров, и тем самым контролируя нарушение нравственности в обществе. По этому поводу Всевышний Аллах сказал следующее:

«О пророк! Скажи твоим жёнам, твоим дочерям и женщинам верующих мужчин, что бы они опускали на себя (или сближали на себе) покрывала. Так их будут легче узнавать (отличать от рабынь и блудниц) и не подвергнут оскорблениям. Аллах – Прощающий, Милосердный». (Союзники, 59)

Как видно, что Аллах, обладатель великого Могуущества посредством этого аята разъясняет женщинам сущность и смысл ношения хиджаба. Этот аят включает в себе много мудростей, о которых мы бы хотели поговорить. Как мы заметили в начале этого аята, что обязательность ношения хиджаба было вменено не только жёнам и дочерям пророка (да благословит его Аллах и приветствует), но так же и всем женщинам. А слова Всевышнего «... и не подвергнут оскорблениям» указывают, что женщина отказывающаяся от ношения хиджаба, подвергает себя страданиям. Но в конце аята Аллах напоминает о том, что он является Прощающим и Милосердным, тем самым обещает прощения тем женщинам, которые покаются, подчиняться приказу и будут носить хиджаб. Хвала Аллаху Господу Миров! Аллах Всевышний сказал:

«Скажи верующим женщинам, что бы они опускали свои взоры и оберегали свои половые органы. Пусть они не выставляют напоказ своих прикрас, за исключением тех, которые видны, и пусть прикрывают своими покрывалами вырез на груди и не показывают своей красоты никому, кроме своих мужей, или своих отцов, или своих свёкров, или своих сыновей, или сыновей своих мужей, или своих братьев, или сыновей своих братьев, или сыновей своих сестёр, или своих женщин, или невольников, которыми овладели их десницы, или слуг из числа мужчин, лишённых вождения, или детей, которые не постигли наготы женщин; и пусть они не стучат своими ногами, давая знать об украшениях, которые они скрывают. О верующие! Обращайтесь к Аллаху с покаянием все вместе, - быть может, вы преуспеете». (Свет, 31)

Передаётся от Аиши (да будет доволен ею Аллах), что когда пророк (да благословит его Аллах и приветствует) совершал утреннюю молитву (фаджр) к нему присоединялись женщины укутанные в покрывала (хиджаб). После окончания молитвы, они

возвращались к себе в дома и никто не замечал их, так как всё ещё было темно. (Сахих аль-Бухари-578, Сахих Муслим-1456)

Передаётся от Умм Атийи (да будет доволен ею Аллах), что пророк (да благословит его Аллах и приветствует) приказывал являться на праздничные молитвы молодым девушкам и женщинам у которых были месячные. *Женщины у которых были месячные, усаживались в стороне от молящихся, и что бы получить благословение этого дня прославляли Аллаха и произносили мольбы. Я спросила: « О Посланник Аллаха, что делать той из нас, у которой нет хиджаба?» Он ответил: « Пусть её сестра (имеется ввиду любая мусульманка) одолжит ей свою».* (Сахих аль-Бухари-980, Сахих Муслим-2053)

Как следует из аята, всё тело кроме лица и кистей рук должны прикрываться. Как видите в нашей религии нет ничего непонятного. Внимание, которое уделит данной проблеме Священный Коран, указывает на крайнюю важность этого предписания. И женщины и общество сталкиваются с различными проблемами, потому что не соблюдают эти приказы Аллаха. Если мы подойдём к этой проблеме с психологической точки зрения то заметим, что ношение хиджаба полезно именно самой женщине. Внешний вид и телосложение какой либо женщины не вызывает у людей одинаковые чувства. С другой стороны, если женщина, демонстрируя свою внешность, имеет какие либо недостатки в телосложении которые не нравятся даже ей самой, отвлекает внимание окружающих от своих достоинств и тем самым осложняет свою личную жизнь, так как мужчина желающий войти в контакт с целью создания семьи беспрепятственно может заметить эти недостатки, и отказаться от контакта с ней не узнав её положительных качеств. Давайте посмотрим, кто же терпит убытки? Конечно же женщина. Именно по этим причинам некоторые женщины долгое время, а иногда и навсегда остаются незамужними. Затем пытаюсь найти выход из положения впадают в запретное и получают множество нежелательных проблем, что в свою очередь приводит к безнравственности и разложению общества. Ходить без хиджаба так же не рекомендуется красивым женщинам. В первую очередь эта женщина обесценивает свои качества, что приводит к тому, что она остаётся за пределами внимания. С другой стороны эти женщины являются причиной возникновения к ним повышенного внимания и зависти, что в итоге приводит к сглазу, вследствие чего на женщину обрушиваются всякого рода беды. Кроме этого, некоторые завистливые женщины, что бы нанести урон этой красоте совершают различные запретные деяния (порча и т.д.). Известный Исламский учёный Ибн Теймийа (да смилостивится над ним Аллах) сказал:

«Не существует человека без зависти. Однако скрывает его воспитанный и нравственный человек, а показывает подлый и безнравственный». (Маджмуат аль-фатауа аль-кубра 10/124-125)

Каждая женщина должна понимать, что качества которыми она обладает, принадлежат её мужу, и она не должна их демонстрировать другим. Конечно

можно было бы более подробно рассмотреть эту тему, но мы считаем что для разумной женщины достаточно и этого.

Давайте не быть равнодушными к приказам Аллаха, и избегать ловушек этого тленного мира, который был создан для испытаний. Давайте не мешать нашим женщинам и девушкам носить хиджаб. Давайте подчиняться приказам Аллаха изо всех сил и предаться Аллаху в полном смысле этого слова. Истинная преданность и чистота это подчинение и соблюдение законов Аллаха. Считаем что, те которые верят в Аллаха и Последний день сделают для себя выводы из всего вышеизложенного. Да поможет вам Аллах!

ПОСЛЕСЛОВИЕ

При помощи этой маленькой книги мы подошли к проблеме отношения к женщине с точки зрения Ислама. Каждая женщина должна понять, что этот мир тленный и тем самым устремиться к Аллаху, подчиняться своим руководителям в рамках шариата и таким образом устраивать свою жизнь. Ислам является единственным и незаменимым защитником прав женщины. Каждая женщина, может стать хорошей мусульманкой увеличивая свои знания и поклонение. Именно поэтому в Исламе отсутствует феминизм. Это слово по происхождению французское и этим словом называют течение защищающее права женщины. Отсутствие такого течения в Исламе объясняется тем, что Ислам всегда защищал права женщины. Но пропаганда, которая проводится под названием «модернизация» в конечном итоге приводит к нарушению прав женщин, и они вынуждены бывают обращаться к таким течениям.

Мусульманин и мусульманка могут требовать друг у друга только то, что соответствует Исламу. Если проследить внимательно то можно заметить, что требования мужчины и женщины в Исламе по отношению друг к другу не выходят за рамки разрешенного Аллахом и Его Посланником (да благословит его Аллах и приветствует). Они оба будут являться подчинившимися друг другу, если они подчинились Аллаху, Его Посланнику (да благословит его Аллах и приветствует) и тем, кто обладает влияние над ними. Сложившееся мнение, что женщина способна впасть в запретное (т.е. блуд), а с мужчиной этого не может быть – ошибочно, это мнение возникает у людей из-за непонимания религии. Честь, не связана с полом человека. Придерживаться порядочности и благонравия в словах, делах, мирских благах, поведении – приказ религии Ислам. Мусульманин не почувствует вкус веры, если он не будет проводить достойно каждую прожитую минуту. Поэтому давайте крепче держаться за нашу религию. В чуждых убеждениях, нравах и радикальных группах, вы найдёте только вред. Сегодня, дела совершаемые отбившимися от религии географическими мусульманами не могут приписываться нации или Исламу. Противостояния мужа и жены, невесты и свекрови, которые существуют на сегодняшний день во многих семьях не относятся к Исламу. Потому что, именно из-за устранения этих недостатков Всевышний Аллах ниспослал нам такое благо как Ислам. Ислам это вершина лишённая всякого рода

недостатков. Покорить эту вершину можно только лишь подчиняясь Аллаху и Его Посланнику (да благословит его Аллах и приветствует). Желаю всем пережить радость покорения этой вершины! Считаю что, аяты, хадисы и предания приведённые для женщин в этой книге принесут пользу и что слабая половина этого общества будет руководствоваться этими предписаниями во всех сферах жизни и не будут чувствовать от этого неудобств. Это есть единственное спасение! Не будем забывать, что каждый прожитый день приближает нас к Судному Дню. Мы, по воле Аллаха можем потерять каждого, на кого мы опираемся. Всё является временным в этой жизни как и мы сами. А вечным является только Аллах. Что бы мы ни потеряли в этой жизни, давайте не терять веру, любовь и страх по отношению к Аллаху. Потому что к нему наше возвращение. Воистину он Высок и Всемогущ! И на последок: Хвала Аллаху Господу Миров!

IQRA

TOIMETAJAD: Aisha ja Khadeja
KUJUNDUS: Airi Hunt
PILDID: erakogu, internet
KONTAKT-IDEED: info@islam.pri.ee

MOŠEE JA EESTI ISLAMI KOGUDUS:
Keevise tn 9
11415
Tallinn
EESTI/ESTONIA
telefon +372 55 94 76 89

SADAQA - ANNETUSED:
www.islam.pri.ee toetamine
(tasuta materjalide saatmine,
raamatute tõlkimine ning trükkimine,
loengud jne):

Kätlin Hommik
Märkusega "SADAQA"
Ühispanga konto nr. 10010608670016
IBAN: EE231010010608670016
BIC: EEUHEE2X

Eesti Islami Koguduse töö toeks
(vaeste abistamine, laagrite korraldamine,
araabia keele ja Koraani õpe jne):

MTÜ Eesti Islami Kogudus
Märkusega "SADAQA"
Swedbank arve nr. 221027395302
IBAN: EE742200221027395302
BIC: HABAE2X

ÜHE VANA ON TEISE UUS ...

Võimalus saata inimestele riideid, mänguasju jne, mida ise enam ei vaja, kuid ära ka visata ei tahaks. Järgnevalt pakume välja aadressid, kuhu võiksid oma paki saata. Tegemist on erinevate organisatsioonide ja eraisikutega, kes tegelevad humanitaarabi ning vaeste igakülgse abistamise ning toetamisega ja jagavad sinu saadetise nendele, kes seda kõige enam vajavad. Kui äkki tead veel mõnda aadressi, mis sinu meelest peaks siin nimekirjas olema, siis anna meile sellest teada meiliaadressil info@islam.pri.ee.

AFGHANISTAN:
Mohammad Qasim Popal
UNAMA Kabul, Compound B
OSRSG/FSCU, Building 7, Room 101
Peace Avenue, Zanbaq Square
Wazir Akbar Khan (beside French Embassy)
Kabul
AFGHANISTAN
phone: +93 700217289/0790005381

MAROKO:
Najat Mrabte
("Lahcen Wuld Dada")
Rue 8, No 10
54400 Moulay Bouazza
P.Khenifra
MOROCCO

Eesti moslemite kuukiri "IQRA" on eesti moslemite tasuta elektrooniline kuukiri. Ilmub inshallah, igal kuul uue sisuga. Kuukirja sisu koostamisel on oodatud eesti moslemite ettepanekud nii eesti kui ka vene keeles.

Ежемесячник мусулман Эстоний "ЙКРА" выходит каждый месяц. Все мусулманы Эстоний могут участвовать и писать на эстонском или русском языке.